

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Pandectae Veteris Et Novi Testamenti Historicae

Draud, Georg

Frankofurti ad Moenum, 1613

[Dvodenarivs primvs]

[urn:nbn:de:bsz:31-162406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-162406)

SANCTORVM PATRIARCHARVM.

DE RVBEN, IACOBI PRIMOGENITO & primo duodecim patriarcharum:

RVBEN primogenitus Iacobi patriarchæ, natus Anno mundi 2193. matrem habuit Lyam, filiam Labanis. Primogenituræ prærogatiuam amisit, cum post annos pubertatis concubinam patris Balam in lotionem Balnei, satis impudice intueretur vitiaisset. Factum id est circiter annos mundi 2215. Latuit scelus minime parentem: tulit autem ut patrem decuit indulgentem liberis. Porro quanquam horrendum scelus patraisset, nihilominus in numerum electorum patriarcharum inscriptus est, cuius nomen sine dubio signatum in libro viuentium.

Ceterum impune dictum flagitium his reteris non tulit, ablatum enim est ab eo, (quod illi fuisset datum) sacerdotium. Fratrum reliquorum

A rum

rum de perdendo Iosepho, atque diuendendo facinus vehementer improbanit, ac in se, quantum fuit, prohibuit. Genuit filios quatuor, Enoch, Phallu, Esrom, & Charmi, profectus in Aegyptum cum patre cano, & reliquo grege fratrum, ibi commoratus aliquandiu, cessit è viuis. Prius benedictione ante patris obitum accepta, se & suo facinore dignæ. Fuit autem hæc: *Effusus es sicut aqua, Non crescas, quia ascendisti cubile patris tui, & contaminasti statum eius.* Moyfes pariter moriturus nõ aliam etiam propemodum reliquit benedictionem, his verbis: *Non morietur Ruben, sed viuet, attamen paruus conspicietur in numero.* Proinde pœnam incestus cum Bilba commissi, luit in tota posteritate. Nam tribus illa numero semper exigua & viribus minus potens ceteris fuit. Ob id ad nullum fastigium dignitatis euectus est, nec ipse, nec posteritas eius. Sacerdotium enim translatum est ad Leui, & regnum ad Iudam ac Ephraim ex fratre nepotem. Nati sunt ex hac tribu Propheta Ioel, & vidua Iuditha, victrix Holofernis.

Cæterum cum duodecim patri archarum Testamenta hodie circumferantur, quæ ob euidentiſſimas, quæ in illis continentur, de Christo prophetias, diu Iudæorum inuidia, ut fertur suppressa; anno demum Christi 1242. à Roberto II. cognomento Grosseteste, Episcopo Lincolnensi, coadiutore M. Nicolao Gre-

co, Rectore Ecclesie de Dachet, ex Hebræo in Latinum translata produntur. Proinde placuit singula singulorum historiis annectere.

TESTAMENTVM RVBEN DE
luxuria & fornicatione.

TRanscriptum testamenti Ruben, quæcūque mandauit filiis suis, priusquam moreretur, in 125. anno vitæ ipsius. Post annos duos mortis Ioseph, ad ægrotantem congregati sunt vt visitarent eum filii & filii filiorum eius, & dixit eis: Filioli mei, ego morior, & vado viam patrum meorum. Et videns illic Iudam, Gad & Aser fratres suos, dixit eis: Erigite me fratres, vt dicam fratribus meis & filiis meis, quæcunque habeo in corde meo abscondita: Deficiens enim ego sum amodo. Et stans osculatus est eos, & plorans dixit: Audite fratres mei, auribus percipite verba Ruben patris vestri, quæcunque mando vobis: Ecce, testificor vobis Deum cæli hodie, vt non ambuletis in ignorantia iuuentutis & fornicatione, in qua effusus sum ego, & inquinavi lectū patris mei Iacob: Dico enim vobis, quoniam percussit me Dominus plaga magna in illis meis per menses septem, & nisi Iacob pater meus orasset pro me ad Dominum, quoniam voluit occidere me, periissem. Eram enim annorum triginta, quando feci hoc malum coram Domino, & septem mensibus infirmatus sum vsque

A 2 ad

ad mortem, & in electione animæ meę septem annis pœnitui coram Domino. Vinum & ficeram non bibi, & caro nō intrauit os meum, & omnem panem desiderii non gustavi, lugēs pro peccato meo, magnum enim erat, & non fiet in Israel ita. Et nunc audite me filii, vt manifestem vobis, quæ vidi de septem spiritibus erroris, in pœnitentia mea. Septem spiritus dati sunt aduersus hominem à Beliar, & ipsi sunt caput operum iuuentutis, & septem spiritus dati sunt ei in creatione, vt sit in eis omne opus hominis. Primus spiritus est vitæ, cum qua cōsistētia creatur. Secūdus spiritus est visus, cum quo fit desiderium. Tertius spiritus est auditus, cum quo fit doctrina. Quartus spiritus est olfactus, cum quo est gustus datus in attractione aeris & spirationis. Quintus spiritus est locutionis, cum qua fit cognitio. Sextus spiritus est gustus, cum quo fit cibatio comestibilium & potibilium, & fortitudo in ipsis creatur, quoniā in cibis substantia est fortitudinis. Septimus spiritus est seminis & coitus, cum quo coingreditur per concupiscentiam voluptatis peccatum. Propter hoc vltimus est creationis, & primus iuuentutis, quoniam ignorātia plenus est, & ipsa iuniore ducit, vt cecū in foueam, & vt iumentum in præsepium. In omnibus his octauus spiritus somni est, cum quo creata est extasis naturæ, & imago mortis. His spiritibus commiscetur spiritus erroris. Primus fornicationis,

tionis, in natura & sensibus iniacet. Secundus spiritus, insatiabilitas in ventre. Tertius spiritus, pugna, in epate, & colera. Quartus spiritus, placentiæ & machinationis, vt per superfluitatem decorus appareat. Quintus spiritus, superbiæ, vt moueatur & magna sapiat. Sextus spiritus mendacii, in prædicatione & zelo fingendi sermones eius, de genere & familiaribus. Septimus spiritus, iniustitiæ, cum qua fiunt & commotiones, vt faciat concupiscentiam voluptatis cordis sui. Iniustitia enim cooperatur reliquis spiritibus per doli assumptionem. In omnibus his spiritus somni, Octauus spiritus, copulatur errore & phantasia, & ita perit animus iuniorum, obtenebrans mentem à veritate, & non intelligens legem Domini, neque obediens doctrinæ patrum suorum, quemadmodum & ego passus sum in iuuentute mea. Et nunc filii veritatem diligite, & ipsa custodiet vos. Audite Ruben patrem vestrum, non attendatis in visione mulieris. neque singulariter fitis cum scemina, quæ est sub viro, neque circumscrutemini operationem mulierum. Nisi enim vidissem Ballam balneantem in coperto loco, non incidissem in iniquitatem magnam. Concipiens enim mens mea muliebrem nuditatem, nõ fuit me dormire, vsquequo operatus sum abominationem. Absente enim Iacob patre meo apud Isaac patrem suum, existentibus nobis in Gader, proximo Ephra-

ta domus Bethleem, Balla erat ebria, & dormiens reuelata iacebat in cubiculo, & ego ingrediens, & videns nuditatem ipsius, operatus impietatem, & derelinquens eam dormientem, egressus sum, confestim Angelus Dei reuelauit patri meo Iacob de impietate mea, & veniens iugebat super me, non amplius tangens eam. Non ergo attēdatis pulchritudini mulierum, neque cogitetis operationes earum. Sed ambulate in simplicitate cordis in timore domini, & laborantes in operibus, & exercitantes in literis & in gregibus vestris, donec dominus det vobis coniugem quam ipse vult, vt non patiamini sicut & ego. Vsq̄ue ad mortem patris nostri, non habebam fiduciam aspiciendi in faciem Iacob, vel loquendi alicui fratrum propter opprobria, & vsq̄; nunc conscientia mea cruciat me de peccato meo, & consolatus est me pater meus, quoniā orauit pro me ad Dominū, vt transeat à me ira Domini, sicut ostendit mihi Dominus. Ex tunc igitur custoditus sum & non peccaui. Propter hoc filii mei, custodite omnia quacunque narro vobis, & non peccabitis. Perditio enim animæ est fornicatio, diuidens à Deo, & adproximare faciens ad idola, quoniam ipsa in errorem ducit intellectum & mentem, & deducit iuuenes in infernum ante tempora ipsorum. Nam multos perdidit fornicatio. Quoniam et si sit aliquis senex, vel nobilis, opprobrium ipsum facit, & deri-

derisionem apud Beliar & filios hominũ. Quia enim custodiuit se Ioseph ab omni muliere, & cogitationes purgauit ab omni fornicatione, inuenit gratiam coram Domino & hominib. Etenim multa fecit ei Ægyptia, quę Magos aduocauit, & phar-maca ei obrulit, & non suscepit consiliũ animę eius, desideriam perniciosum. Propter hoc Deus patrum meorum eruit eum ab omni visibili & abscondita morte. Si enim non præualeat fornicatio menti, neque Beliar præualebit vobis. Pernitiosę enim sunt mulieres, filii mei, quoniam cum non habent potestatem vel virtutem in hominem, dolose agunt in formis, quibus eum ad ipsas attrahãt, & quem per fortitudinem non possunt vincere, hunc per deceptionem vincunt. Nam & de eis dixit mihi angelus Dei, qui docuit me, quoniam mulieres vincuntur à spiritu fornicationis super hominem, & in corde machinantur aduersus homines, & per ornatum errare faciunt, primo eorum mentes, & per visum, venenum inferunt, & tunc opere captiuant: Non enim potest mulier hominem cogere. Fugite ergo fornicationem filii mei, præcipite mulieribus vestris & filiabus, vt non ornent se in caputibus, & visus earum castigent, quoniam omnis mulier dolose agens in his, in punitione seculi reseruatã est. Ira enim seduxerunt vigilantes ante diluuium, & illi cõtinuo videntes eas, affecti sunt desiderio adinuicem, & conceperunt

DVODENARIVS I.

runt mente operationem, & transfigurati sunt
 in homines, & in coitu virorum suorum appa-
 ruerunt eis, & illa desiderantes mente imagi-
 nationes eorum, pepererunt gigantes: Appa-
 ruerunt enim eis vigiles vsq; ad cœlum attingentes. Custodimini ergo à fornicatione, & si
 vultis purgari mente, custodite sensus vestros
 ab omni fœmina, sed & illis præcipite nō com-
 municate cum hominibus, vt & ipsæ purgen-
 tur mente. Continuæ enim contingentia, & si
 non operatum sunt impium, tamen ipsis sunt
 ægritudo insanabilis, nobis vero opprobrium
 Beliar sempiternum, quoniam fornicatio ne-
 que intellectum neque pietatem habet in sei-
 psa, & omnis zelus habitat in desiderio eius,
 propter hoc zelabitis filios Leui: & quæretis
 exaltari super eos, sed non poteritis. Deus e-
 nim faciet vindictam eorum, & moriemini
 morte pernitiōsa: Leui enim dedit Dominus
 principatum & Iudæ, cum his & mihi, Dan &
 Ioseph, vt essemus principes. Propter hoc mād-
 do vobis, adite Leui, quoniam ipse noscet le-
 gem Domini, & diuidet iudicia, & sacrificia
 pro omni Israel, vsque ad consummationem
 temporum principis sacerdotum Christi, quo-
 niam dixit Dominus: Adiuro vos per Deum
 cœli, vt faciatis veritatem vnusquisque proxi-
 mo suo, & ad Leui appropinquate in humilitate
 cordis, vt recipiatis benedictionem ex ore i-
 psius. Ipse enim benedicet Israel & Iudā, quo-
 niam

SANCTORVM PATRIARCH. 9

nam eum elegit Deus regem super omnes populos, & adorare semen ipsius, quoniam pro vobis morietur in bellis visibilibus & invisibilibus, & erit in vobis rex seculorum. Et mortuus est Ruben præcipiens filiis suis prædicta, & benedicens, & posuerunt eum in thecam. usquequo referentes eum ex Ægypto, sepelie ut in Hebron in spelunca duplici, vbi patres eius dormierunt.

DE RUBEN O,

EPIGRAMMA.

Æditus est inter fratres Ruben duodenos.

Primus, & is matris sarcina prima fuit.

Vxorem patris vitians despectus habetur.

Iras expertus numinis ille graues.

Nullos est inter germanos nactus honores

Infima sed patrie gloria facta domus.

DE SIMEONE II. PATRI-
archa.

Natus est Simeon, secundus ex Iacobo Patriarcha & Lya coniuge prima, Anno mundi 2194. acerrimus vltor flagitiorum. Quam enim soror Dina à regis filio Sichemitarum stuprata esset, tulit eam iniuriam ægerime cum fratre Leui. Proinde coniuncta manu post ictum fœdus patre non modo non auctore, sed neq; consilio cum illo collato, prima
A 5 noctis

noctis vigilia, dolore vulnerym circumcisi præpatii, cum sopire pressam ciuitatem Sichemitarum inuasit, ibi fœdam cædem sine vlllo sexus & ætatis discrimine peregit, sororem desponsatam, regis filio, & rege enecto, exemplo memorabilis vindictæ, receptam ad patrem retraxit, is Sichemitarum audita strage vehementer indoluit, natorumque temeritatem & rupta fœdera detestatus, auctores cædis, vt impios, auersari cœpit. Simonem contra tali clade facinus istud vlciscendum asserit. In Ægyptum profectus diuendito Iosepho fratre, vt adferret alimentâ, loco obsidis detentus est, nec liberatus, nisi dum reliqua multitudo fratrum & pater in Ægypto habitarent. Filios sex habuit, quorum nomina, Iamuel, Iamin, Ahod, Iachin, Sahar, & Saul, filius Chananitidis. Plures autem recitantur in libris Paralipomenon, & alio modo, scilicet Iamuel, Iamin, Iarib, Zara, Saul, Sellum, Mabsan, Masma, Moriturus pater conuocatis reliquis liberis, Sichemitarum stragem grauius vlcisci non potuit, quam benedictione relicta, ne gloria illius aut posteritatis eius cresceret, quod ipse & Leui vasa iniquitatis facta furorem cædis patrassent, & muros hospitales euertissent. Quapropter optauit vt diuideretur in Iacob, & dispergeretur in Israel, hoc est, incertis habitaret sedibus, & nihil possideret proprii. Nâ longe inferior, & infirmior facta est tribus Simon.

meon reliquis. Neque quicquam fere accepit nisi à tribu Iuda, neque multiplicatus locum habere potuit quem possideret: vnde in desertum ad montem Seir, vt aliquid proprii obtineret, proficisci coactus est. Et tribu Simeonis censentur Propheta Zephonias & Ozias dux Bethulienfium: aiunt quoque nonnulli ex huius posteritate Iudam proditorem Seruatoris descendisse.

TESTAMENTVM SIMEON,

de Inuidia.

TRanscriptum verborum Simeon, quæ locutus est filiis suis antequam moreretur ceterisimo vicesimo anno vitæ suæ, in quo mortuus est Ioseph. Venerunt enim visitare ipsum ægrotantem, & erectus sedēs osculatus est eos, & dixit eis: Audite filii, audite Simeonem patrem vestrum quæcunq; habeo in corde meo. Ego genitus sum ex patre meo filius secundus, & Lya mater mea vocauit me Simeonem, quoniam audiuit Dominus orationem ipsius. Potens effectus sum valde, non formidauì operationem, neque timui ab omni re. Cornu meum erat durum, epata mea immobilia, & viscera mea non compatiencia, quoniam & fortitudo ab altissimo datur hominibus in animabus & corporibus. In tempore illo inuidi Ioseph, quoniam dilexit eum pater noster, firmani super eum epata mea ad occidendum eum,

eum, quoniam princeps erroris, mittens spiritum inuidiæ, excecavit mentem meam, vt nō attenderem, non parcens Iacob patri meo. Sed Deus eius, & patrum eius, mittens angelum suum, eruit eum ex manibus meis. Vt enim ego ieram in Sichimis afferre vnguentum gregibus. & Ruben in Dotaim vbi erant necessaria nobis & omnia reposita, Iudas frater noster vendidit eum Ismaelitis, & veniens Ruben tristatus est, voluit enim ipsum saluum reducere ad patrem. Ego vero iratus eram aduersus Iudam, quoniam viuentem ipsum dimisit, & sui mensis quinque iratus ei impediuit autem me Deus, & prohibuit à me operationem manuum, quoniam manus mea dextera semisicca erat per dies 7. Et cognoui filium, quod propter Ioseph hoc mihi accidit, & pœnitens fleui & orauit Dominum, vt restitueret manum meam & abstinere ab omni inquinamento, inuidia & insipientia. Cognoui enim, quoniam pernitiosam rem cogitaueram coram Domino & Iacob patre nostro, propter Ioseph fratrem meum, cui inuidebam. Et nunc filii custodimini à spiritibus erroris & inuidiæ, etenim inuidia dominatur omni menti hominis, quæ non patitur eum neq; comedere neque bibere, neque facere aliquid boni, semper suggerens occidere eum cui inuidetur, cum is omnino floreat, inuidens vero marcescit. Per duos annos panui in timore Domini & in ieiunio animam meam,

meam, & cognoui, quoniam liberatio inuidie per timorem Dei efficitur. Si quis ad Dominum refugiat, aufugit perniciosus spiritus ab ipso, & efficitur mens leuis, & iam compatitur inuidioso, & non reprehendit diligentes ipsum, & ita quiescit ab inuidia. Et interrogabat pater de me, quoniam vidit me tristem, & dicebat mentiens: Epata mea doleo. Tristabar enim super omnes, quoniam ego eram causa venditionis Ioseph, & quando descendimus in Aegyptum, & ligauit me velut exploratorem, cognoui, quoniam iuste patiebar, & non sum contristatus. Ioseph vero erat vir bonus, & habens spiritum Dei in seipso, miserator & misericors, non recordatus est facere malum mihi, sed & dilexit me vt alios fratres. Custodimini ergo filii mei ab omni zelo & inuidia, & ambulate in simplicitate animæ, & in bono corde cogitantes fratrem patris vestri, vt det vobis Deus gratiam, gloriam & benedictionem super capita vestra, sicut videtis in ipso. Omnibus diebus non improperauit nobis de verbo hoc, sed dilexit nos vt animam suam, & super filios suos, & glorificauit nos, & diuitias pecora & fructus omnibus nobis largitus est. Et vos ergo filii mei dilecti, diligite vnusquisque fratrem suum in bono corde, & amouete à vobis spiritum inuidiæ, quoniam ipse syluestrem facit animam, & corrumpit corpus, iram & bellum tribuit eius consiliis, & in sanguinem exacuit, & in

in extasim ducit mentem, & non finit intellectum in hominibus operari. Sed & somnum aufert, & tribulationem tribuit animæ, & tremorem corpori, quoniam & in somno aliquis zelus malitiæ imaginatæ ipsum corrodit, & spiritibus pernitiolis conturbat animam ipsius, & expauescere corpus facit, & conturbatione excitari mentem, & sicut spiritum pernitosum & venenum fundentem habens, ita apparet hominibus. Propterea Ioseph erat pulchra facie & decorus aspectu, quoniam non habitauit in ipso quicquam pernitosum. A turbatione enim spiritus faciem puram habuit. Et nunc filii mei benigna facite corda vestra coram Domino, & dirigite vias vestras coram hominibus, & inuenietis gratiam coram Deo & hominibus, & custodimini ne fornicemini, quoniam fornicatio mater est omnium malorum, diuidens à Deo, & appropinquare faciens ad Beliar. Vidi enim in caractere scripturæ Enoch, quoniam filii vestri vobiscum in fornicatione corrumpentur, & Leui iniustitiam facient in gladio. Sed non præualebunt ad Leui, quoniam bellum Domini bellabit, & vincet omne castrum vestrum, & erunt paucissimi diuisi in Leui & Iuda, & erit vobis dux, quemadmodum pater meus Iacob prophetauit in benedictionibus. Ecce prædixi vobis omnia vt iustificer à peccato animarum vestrarum. Si autem auferatis à vobis inuidiam, & omnem

mnam duram ceruicem, vt rosa, florebut om-
 nia ossa mea in Israel, & vt lilium, caro mea
 in Iacob, & erit odor meus sicut odor Libani,
 & multiplicabuntur vt cedri sancti ex me vs-
 que in seculum, & rami eorum vsque in lon-
 gitudinem dierum. Tunc peribit semen Cha-
 naan, & residuum non erit Amalech, & peri-
 bunt omnes Cappadoces, & omnes Cethæi
 perdentur: Tunc deficiet terra Cham, & omnis
 populus peribit. Tunc requiescet omnis terra
 à tribulatione, & omnis qui sub cœlo est à bel-
 lo. Tunc Sem glorificabitur, quando Domi-
 nus Deus magnus Israel, apparebit in terra vt
 homo, & saluabit in ipso Adam. Tunc dabun-
 tur omnes spiritus erroris in conculcationem,
 & homines regnabunt super perniciosos spi-
 ritus. Tunc resurgam in latitia, & benedicam
 altissimum in mirabilibus ipsius, quoniam
 Deus corpus assumens, & comedens cum ho-
 minibus, saluabit homines. Et nunc filioli mei,
 obedite Leui, & in Iuda liberabimini, & non
 efferemini super duas tribus has, quoniam ex
 ipsis orietur nobis salutare Dei. Suscitabit e-
 nim Dominus ex Leui principem sacerdotum,
 & ex Iuda regem, Deum & hominem. Ita sal-
 uabit omnes gentes & genus Israel. Propter
 hæc omnia mando vobis, vt vos mandetis filiis
 vestris, vt custodiant hæc in generationes eo-
 rum. Et Simeon finiuit sermones hos, mandas
 filiis suis, & dormiuit eū patribus suis, eū esset
 centum

centum & viginti annorum. Et posuerunt eum in thecam lignorum, quæ non putrescunt, vt reducerent ossa eius in Hebron, & redixerunt ea clam in bello Ægyptiorum. Ossa enim Ioseph custodiebant Ægypti in ærariis regum. Dicebant enim eis incantatores, quod si deportentur ossa Ioseph, forent in omni Ægypto tenebræ, & caligo & plaga magna valde Ægyptiis, vt cum lucerna quoque non cognoscat vnusquisque fratrem suum. Et fleuerunt filii Simeon patrem suum secundum legem tristitiæ, & erant in Ægypto vsque ad dies exitus eorum ab Ægypto in manu Moysi.

DE SIMEONE,
EPIGRAMMA.

*Crudelis scelerum presulsi Simeon ultor.
Indomitas iras pectore sanus alens.
Horrenda stuprum violatum clade sororis
Est vltus regis prole, patrem latuit.
Exodus enumerat natos sex, sed memoratur
Ex aliis, plures hunc habuisse, libris.*

DE LEVINO, III. PATRIARCHA.

Svbsequutus est Leuinus in natiuitate Simeonem. Anno mundi natus 2195. Filius similiter Lyæ, quæ precibus eum impetrauit apud Deum,

Deum, ne à marito velut sterilis in contemptu
 uiueret, & nato illo dixit: *Iam addetur mihi Ia-*
acob, qui additus est Rachael: Fuit autem Leui-
 nus eiusdem peae vitæ & morum quorum &
 Simeon. Scelerum vindex acerrimus, quod è
 coniuratione, patre nescio, facta liquet, in eru-
 delissima strage Schemitarum, cuius & ille au-
 thor. Maiorem vero dignitatem & honorem
 affectus fratre Simeone. Ex ipsius enim po-
 steritate sacerdotum ordo descendit. Acriter
 quidem parens Iacobus reprehendit furorem
 erga Schemitas patratum. Sed Moyses ad mō-
 tem Nebo, vltima & feliciore benedictione
 condecorauit, ac sacerdotii administrationem
 concessit. Sed Genitoris maledictio, de iniu-
 stissima scederis violatione tantum inualuit, vt
 nunquam certam sedem haberent eius poste-
 ri, nec vllam propriam bonorum possessionē.
 Sorsque Leuini ad fratris Iosephi filium Ma-
 nasse translata fuit. Post hos vero, quos dixi,
 nempe, Ruben, Simeonem & Leuinum, Iaco-
 bus pater nulli amplius imprecatus est, quia
 misericordia Dei præponderat iudicio. Cæte-
 rum è tribu hac Leui celebrantur Prophetæ
 Moyses, Samuel, Ieremias, Nahumus, Ezechi-
 el, Zacharias, Iohannes Baptista. Certum au-
 tem est, vt inclyti viri progeniti sunt ex eo, ita
 vicissim nequissimi carnifices & tyranni. Tur-
 ba namque sacerdotum, qui Christum cruci-
 figi mandauit, originem ex Leuitica tribu

B sum-

sumpserunt. Moritur in *Egypto*, Anno mundi 2332. annum agens centesimum tricesimum septimum.

*TESTAMENTVM LEVI DE
Sacerdotio & Superbia.*

TRanscriptum verborum *Levi*, quæcunque disposuit filiis suis, scilicet, omnia, quæ facient, & quæcunque contingent eis vsque ad diem iudicii. Sanus erat quando vocauit eos ad seipsum, præsciebat enim quâdo moriturus erat. Cum autem congregati erant, dixit eis: Ego *Levi* in *Carram* conceptus sum, & natus illic, & post hæc veni cum patre in *Sichima*. *Eram* vero iunior, quasi annorum viginti, quâdo feci cum *Simcone* vindictam sororis nostræ *Dinæ* & *Emmer*. Vt autem pauimus greges in *Abelmaul*, spiritus intellectus *Domini* venit super me, & videbam omnes homines exterminantes viam suam, & quoniam muros ædificauit sibi ipsi iniustitia, & super tures iniquitas sedit. Et tristatus sum de genere hominum, & orauit *Dominum* vt saluaret. Tunc cecidit super me somnus, & contemplatus sum montem excelsum: Hic est mons *aspidis* in *Abelmaul*: & ecce, aperti sunt cœli, & angelus *Dei* dixit ad me: *Levi* ingredere, & ingrediebar de primo cœlo in secundum. Et vidi illic aquam suspensam in medio huius & illius. Et vidi tertium oculum multo lucidius quam duos. Etc.

aim

nim altitudo erat in ipso infinita. Et dicebam
 Angelo: Propter quid istud? Et dixit Angelus
 ad me: Non mireris in his, alios enim quatuor
 cœlos videbis clariores & incomparabiles cū
 ascenderis illic. Quoniam prope Dominum
 stabis, & minister ipseus eris, & mysteria eius
 annunciaris hominibus, & de venturo libera-
 tore Israel prædicabis. Et per te & Iudam appa-
 rebit Dominus hominibus, saluans in ipsis om-
 ne genus hominum, & ex parte Domini erit
 vita tua, ex ipso erit tibi, ager, vinea, fructus, au-
 rum & argentum. Audi ergo de septem cœlis.
 Quod inferius propterea tristius est, quia istud
 iuxta omnes iniustitias hominū est. Secundum
 habet ignem, niuē, glaciem, parata in diē præ-
 cepti Domini in iusto iudicio Dei. In ipso sunt
 omnes spiritus retributionū ad vindictam ini-
 quorum. In tertio sunt virtutes castrorum or-
 dinatæ in diem iudicii, ad faciendum vindictā
 in spiritus erroris & Beliar. In quarto autē su-
 perius his sancti sunt, quoniam in superiorib.
 locis habitat magna gloria in sancto sanctorū
 supra omnem sanctitatē. In eo, quod post hoc
 Angeli sunt faciei Dei ministrantes, & propi-
 tiantes ad Dominū in omnibus ignorātiis iu-
 storum. Offerunt vero Domino odorem fau-
 ritatis rationabilem, & sine sanguine oblationem.
 In eo autem, quod subitus est, sunt Angeli
 qui ferunt responsiones Angelis faciei Dei. In
 eo vero, quod post hoc est, sunt Throni, potestates,

in quo hymni semper Deo offeruntur. Quando ergo respexerit Dominus super nos, omnes nos commouebimur, cœli, terra & abyssi, à facie magnitudinis eius commouebantur. Filii autem hominum in his existentes insensibiles, peccabunt & irritabunt altissimum. Nunc ergo cognoscite, quoniam faciet Dominus iudicium super filios hominum: quâdo petris scissis, sole extincto, aquis siccatis, igne tremente, & omni creatura turbata, inuisibilibus spiritibus liquefactis, inferno spoliato, in passione altissimi, homines increduli permanebunt & in iniustitia, propter hoc in pœnam iudicabuntur. Audiuit igitur altissimus orationem tuam, ad separandum te ab iniustitia. Et vt efficiaris ei filius & famulus, & minister faciei eius, lumē cognitionis, illuminâdo illuminabis in Iacob, & vt sol eris inter semen Israel, tibi que dabitur benedictio ac semini tuo, vsquequo visitet Deus omnes gentes, in visceribus misericordiz filii eius vsque in seculum. Verumtamen filii tui imponent manus in ipsum ad crucifigendum ipsum, & propter hoc datum est tibi consilium & intellectus, vt notum facias filiis tuis de ipso, quoniam benedicens ipsi, benedictus erit: maledicentes coram eo, peribunt. Et aperuit mihi angelus portas cœli, & vidi templum sanctum, & in throno gloriæ, altissimū. Et dixit mihi: Leui. tibi dedi benedictiones sacerdotii, vsquequo veniens, habitabo in medio

dio

dio Israel. Tunc duxit me angelus in terram, &
 dedit mihi scutum & gladium, & dixit: Fac vin-
 dictam in Sichem pro Dina, & ego ero tecum,
 quoniam Deus misit me: Et occidi in tempore
 illo filios Emmor, sicut scriptum est in tabulis
 cœlorum. Dicebam autem ei: Oro te Domi-
 ne, d'c mihi nomē tuum, vt inuocem te in die
 tribulationis. Et dixit: Ego sum angelus, excu-
 sans genus Israel, vt non percutiatur in finem,
 quoniam omnis spiritus pernitiosus ei insidia-
 tur. Postea velut ex somno excitatus, benedixi
 altissimum & angelum excusantem genus Is-
 rael & omnes iustos. Vbi vero veni ad patrem
 meum; inueni aspidem æneum, vnde etiam
 nomen monti est aspidis, quoniam prope Ge-
 bat est à dextris Abil. Et conseruabam sermo-
 nes hos in corde meo. Ego consului patri meo
 & Ruben fratri meo, vt dicerent filiis Emmor
 vt circumciderentur, quoniam zelauī propter
 abominationem quam fecerant propter Is-
 rael. Ego enim interfeci Sichem imprimis, &
 Simeon Emmor. Posteaque venerunt fratres,
 qui percusserunt ciuitatem in ore gladii. Vt
 audiuit pater, iratus est, quoniam susceperant
 circumcisionem, & post hoc mortui sunt, & in
 benedictionib. aliter facit. Peccauimus enim,
 quoniam præter consilium eius hoc fecimus,
 & infirmatus est in die illa. Sed ego noui, quo-
 niam sententia Dei erat mala in Sichimam,
 quoniam voluerunt Saræ facere quemadmo-

dum fecerunt Dinæ sorori vestre. Verum Deus prohibuit. Persecuti autem sunt Abraham patrem nostrum, peregrinū existentem, & conculcauerunt armenta eius, præterea quoque leblac, in domo ipsius genitū, valde verberauerunt. Ita faciebant in omnes peregrinos, vi rapientes vxores eorum, & in exilium impellentes eos. Venit autē ira Domini super ipsos in finē. Et dicebā patri: Ne irascaris Domine, quoniam in te ad nihilū rediget Deus Chanaanos, & dabit terram ipsorum tibi, & sancto tuo post te. Erit enim ab hoc die Sichimi dicta ciuitas stultorum: Quoniam vt quis deridet fatuum, ita derisimus eos. Nam insipientiam operati sunt in Israel, dum auferebant vt inquinarent sororem nostram. Venimus autem in Bethel, & ibi rursus videbam rem quē admodum prius, postquam sacrificauī dies septuaginta. Et vidi septem homines in veste alba, dicentes mihi: Exurge, indue stolam sacerdotii & coronam iustitiæ, & rationale intellectus, & pederem veritatis, & pecalum fidei, & mirram signi, & ephat prophetiæ, & vnusquisque ipsorum vnumquodque portantes, imposuerunt mihi, & dixerunt: Amodo esto sacerdos domini tu & semen tuum vsque in seculum. Et primus vnxit me oleo sancto, & dedit mihi virgā iudicii. Secundus lauit me aqua munda, & cibauit dans panem & vinum, scilicet, sancta sanctorum, & circumdedit me stola sancta & gloriosa.

riosa. Tertius byssina me induit simili ephar.
 Quartus zonam mihi circumposuit similem
 purpurā. Quintus ramum oliuæ mihi dedit
 pinguedinis. Sextus diadema sacerdotii, capitū
 meo imposuit, & impluerūt manus meas thy-
 mi amata, vt sacerdotio fungerer Domino.
 Dixit autem ad me Leui: In tria principia Dei
 detur semen tuum, in signum gloriæ Domini
 superuenientis, & qui crediderit, primus erit.
 Sors magna super ipsum non fiet. Secundus e-
 rit in sacerdotio. Tertius cui vocabitur nomē
 nouum, quoniam rex ex Iuda exurget, & faciet
 sacerdotium meum nouum secundum typum
 gentium in omnes gentes. Aduentus autem ip-
 sius ineffabilis. vt propheta altissimi ex seme-
 ne Abraham patris nostri. Omne desiderabile
 in Israel tibi erit & semini tuo, & comedetis om-
 ne pulchrum visu, & mensam domini distri-
 buet semen tuum, & ex ipsis erunt principes
 sacerdotum & iudices & scribe, quoniam in ore
 eorum custodietur sanctum. Et expergefatus,
 intellexi, quoniam hoc simile illius est, abs-
 condi vero hoc in corde meo, & non annun-
 ciaui hoc omni homini in terra. Primis duob.
 diebus ascendimus ego & Iudas ad Isaac patre
 nostrum, & benedixit me pater patris mei se-
 cundū omnes sermones visionum mearū quas
 videram, & non voluit ire nobiscum in Bethel.
 Vt autem venimus in Bethel, vidit pater meus
 Iacob in visione de me, quod futurus essem eis

B 4 sacer-

sacerdos coram Domino. Et exurgens mane,
 decimauit omnia Domino per me. Et veni-
 mus in Hebron ad habitandum, & Isaac voca-
 uit me continuo, ad exponendam legem Do-
 mini, secundum quod monstrauit mihi ange-
 lus Dei, & docuit me legem sacerdotum, sacrifi-
 ciorum, holocaustatum, primitiarum, vo-
 luntariorum & salutarium, singulis diebus do-
 cuit me intelligere, & perseverabat in me co-
 ram Domino, & dixit: Non attende fili spiritui
 fornicationis, hic enim permanebit, & per se-
 men tuum inquinabit sancta. Accipe ergo tibi
 uxorem in iuuentute tua, non habentem ma-
 culam, neque inquinatam, neque de genere
 Allophilorum vel gentium. Et antequam in-
 trabis sancta, lauato, similiter sacrificando. Et
 complens sacrificium, rursus laua. Duodecim
 arborum, perpetuo virentium, fructus offer
 Domino, vt etiam me Abraham docuit, & om-
 nis animalis mundi, & volatilis mundi offer
 sacrificium Domino. Similiter omnis primi
 germinis & vini offer primitias, & omne sacri-
 ficium sale conspergas. Nunc igitur custodite
 quæcunque mando vobis filii, quoniam quæ-
 cunq; audiui à patribus meis, annunciaui vo-
 bis. Innocens sum ab omni impietate vestra &
 transgressione, quam facietis in consummati-
 one seculorum. In saluatorem mundi impie
 facientes, seducentes Israel, & suscitâtes ei ma-
 la magna à Domino, & inique facietis cum Is-
 racl,

rael, vt non subsistat Hierusalem à facie malitiæ vestræ. Et scindetur velum templi, vt non velar deformitatem vestram, & dispergemini capiuui in gentibus, & eritis opprobrium, maledictio & conculcatio. Domus tamen quam eliget Dominus, Hierusalem vocabitur, quæ admodum continet liber Enoch iusti. Quando igitur accepi vxorem, eram annorum viginti octo, cui nomen erat Melcha, & concipiens, peperit filium, & vocauit nomen eius Gersam, quando in terra nostrâ aduenæ eramus. Gersam enim exilium significat, Sciebam autem de ipso, quoniam non erit in primo ordine: Secundo Kaat genitus est in tricesimo quinto anno. Ad orientem solis autê videbã in visione, quoniã medi⁹ in excelsis stabat omnis congregatio, propter hoc vocauit nomẽ ipsius Kaat, q̄ est principiũ magnitudinis & instructionis. Tertio peperit mihi Merari quinquagesimo quinto anno vitæ meæ, & quia difficile peperit mater eius, vocauit eum Merari, quod est amaritudo mea, quoniam & ipse mortuus est. Iochabed vero sexagesimo quarto anno, nata est in Ægypto (gloriosus ergo eram tunc in medio fratrum meorum) & accepit Gersam in maritum, & peperit ei Lomny & Semei, & filii Kaat, Ambram, Isaar, Chebron & Oziel, Et filii Merari, Mooly & Omnisi. Et in nonagesimo quarto anno meo, accepit Abram Iochabed filiam meam sibi in vxorem, quoniam

in

in vna die nati sunt ipse & filia mea. Octo annorum eram, quando ingressus sum terram Chanaã. Decem & octo annorum, cum sacerdotio functus sum. Et vigesimo octavo anno, accepi uxorem. Et quadagesimo anno, ingressus sum in Ægyptum. Et ecce filii mei estis filii mei tertia generatione. Ioseph centesimo & decimo octavo anno mortuus est. Et nunc filii mei mando vobis, vt timeatis Dominũ Deum vestrum ex toto corde, & ambuletis in simplicitate secundum omnem legem ipsius. Doceat autem & filios vestros literas, vt habeant intellectum in omni vita eorum legentes in desinenter legem Dei. Quoniam omnis qui cognoscit legem Dei, honorabitur, & non erit peregrinus quocunq; vadat. Plures quoq; amicos suis genitoribus habebit, & desiderabũt multi hominum seruire ei, atque audire legem ex ore ipsius. Facite iustitiam filii mei in terra, vt inueniatis in cœlis, & seminate in animabus vestris bona, vt inueniatis ea vitæ vestræ. Si enim seminaueritis mala, omnem turbationem inuenietis ac meteris. Sapiẽtiam possidete in timore Dei, quoniam si fiat captiuitas, & ciuitates disperdantur, & regiones, aurum & argentum, & omnis possessio pereat, sapientis sapiẽtiam nullus potest auferre, nisi cœcitas impietatis & peccati, quoniam efficiẽt ei hæc apud hostes clam, & in terra aliena patria, & in medio inimicorum inuenietur amicus. Si doceat hæc & faciat,

faciat, se debet cum rege, sicut & Ioseph frater
 noster. Et nunc filii cognoui ex scriptura E-
 noch, quoniam in fine impie ageti, in Domi-
 num manus imponentes in omni malitia, &
 confundentur in vobis fratres vestri, & omni-
 bus gentibus fiet illusio. Etenim pater noster
 Israel mundus erit ab impietate principum sa-
 cerdotum, qui imponent manus iu saluatorē
 mundi. Cœlum super terram mundus est, &
 vos estis luminaria cœli vt sol & luna. Quid fa-
 cient omnes gentes, si vos obtenebescatis in
 impietate, & inducetis maledictionem super
 genus vestrum, pro quibus lumen mundi datū
 est in vobis ad illuminationem omnis homi-
 nis. Hunc volentes occidere contraria man-
 data docentes Dei iustificationibus. Oblatio-
 nes Domini latrocinabimini, & de partibus i-
 psius furabimini, & antequā sacrificabitis Do-
 mino assumetis electa & contemptim come-
 dentes cum meretricibus, in auaritia mandata
 docebitis. Eas quæ sub viris sunt coinquina-
 bitis, & virgines in Hierusalē violabitis. Et me-
 retricibus & adulteris copulabimini, filias Gē-
 tium accipietis in vxores, purificantes eas pu-
 rificatione iniqua, & efficietur mixtio vestra
 Sodoma & Gomorrha, & in impietate infla-
 bimini in sacerdotio, non solum autem aduer-
 sus homines elati, sed & aduersus mandata
 Dei inflati illudetis sancta in contemptu de-
 sidentes. Propter hoc templum, quod vtique
 etc.

elegit Dominus, desolabitur in immunditia, &
 vos capti ueritis omnibus gentibus, & eritis
 abhominatio inter eos, & accipietis opprobri-
 um & confusionem sempiternam à iusto iudi-
 cio Dei. Et omnes qui contemplabuntur vos
 fugient à vobis. Et nisi propter Abraham, Isa-
 ac & Iacob patres nostros hoc fieret vnus ex se-
 mine meo non, relinqueretur in terra. Et nunc
 cognoui in libro Enoch, quoniam septuaginta
 hebdomadas errabitis, & sacerdotium in-
 quinabitis, & sacrificia polluetis, & legem ex-
 terminabitis, & sermones Prophetarum con-
 temnetis, in peruersitate persequemini viros
 iustos, & pios odio habebitis. veracium sermo-
 nes abhominabimini, & virum renouantem
 legem in virtute altissimi, erroneum appella-
 bitis. Et in fine, vt æstimabitis, occiditis eum,
 nescientes ipsius resurrectionem. Inno ē em
 sanguinem in malitia super capita vestra deser-
 pturi, propter ipsum erunt sancta vestra deser-
 ta vsque per iuramentum prophanata, & non
 erit locus vester mundus, sed in gentibus eritis
 maledictio, atque desperatio anget vos, donec
 ipse rursus visitabit, & miserens recipiet vos in
 fide & aqua. Et quoniam audistis de septua-
 ginta hebdomadis, audite de sacerdotio. Secū-
 dum vnumquemque enim iubileum erit sa-
 cerdotium. In primo iubileo, primus vnctus in
 sacerdotium magnus erit, & loquetur Deo vt
 patri, & sacerdotium ipsius plenum erit cum
 timo-

timore Domini, & in die gaudii ipsius in salutem mundi ipse resurget. In secundo Iubileo vnctus, in tristitia dilectorum concipietur, & erit sacerdotium ipsius honorabile, & apud omnes glorificabitur. Tertius vero sacerdos, in tristitia assumetur. Et quartus in dolore erit, quoniam apponet super ipsam iniustitiam in multitudine, & in omni Israel odio habebit vnusquisque proximum suum. Quintus in tenebris comprehendetur. Similiter sextus & septimus. In septimo vero erit abominatio, quam non possum dicere coram Domino & hominibus, quoniam ipsi cognoscentur qui facient ea. Propter hoc in captiuitate & in corruptione erunt & terra & substantia eorum exterminabitur, & in quinta hebdomada reuertentur in terram desolationis ipsorum, & renouabunt domum Domini. In septima vero hebdomada venient sacerdotes. Idololatrantes, bellatores auari, scribae iniqui, impudici puerorum corruptores & pecorum. Et postquam facta fuerit vindicta ipsorum à Domino in sacerdotio, tunc suscitabit Deus sacerdotem nouum, cui omnes sermones Domini reuelabuntur, & ipse faciet iudicium veritatis in terra in multitudine dierum, & orietur astum ipsius in caelo, sicut rex illuminans lumen cognitionis in sole diei, & magnificabitur in orbe terrarum, vsque ad susceptionem ipsius, ipse resplendet sicut sol in terra, & tollet

let omnes tenebras sub cœlo, & erit pax in omni terra. Cœli exultabunt in diebus ipsius, & terra gaudebit, & nubes exultabuntur, & cognitio Domini fundetur in terra. vr aqua maritum, & Angeli gloriæ faciei Domini gaudebunt in eo. Cœli aperientur, & ex templo gloriæ veniet super illum sanctificatio cum voce paterna, sicut ab Abraham patre Isaac, & gloria altissimi super ipsum dicitur, & spiritus intellectus & sanctificationis requiescet super ipsum, de qua ipse dabit magnificentiam domini filiis suis in veritate in seculum, & non erit successio ipsi in generationes & generationes vsque in seculum, & in sacerdotio ipsius deficiet omne peccatum, & iniqui requiescent à malis, iusti vero requiescent in ipso, & ipse aperiet portas paradyfi, statuetq; minantem gladium aduersus Adā, & pascet sanctos de ligno vitæ, & spiritus sanctificationis erit in eis. Beliar autē ligabitur ab ipso, & dabit potestatem filiis suis ad calcandum super perniciosos spiritus, & lætabitur Dominus in filiis suis. Et acceptabit eum Deus in dilectum vsque in secula. Tunc exultabit Abraham, Isaac & Iacob, & ego gaudebo & omnes sancti. Et nunc filii mei omnia audistis. Eligite igitur vobismetipsis, vel tenebras, vel lucem, vel legem Domini, vel opera Beliar, & respondimus nos patri, dicentes: Coram Domino ambulabimus secundam legem ipsius, & dixit pater noster: Testis est Dominus,

SANCTORVM PATRIARCH. 51

nus, testes Angeli eius, & testis ego, & testes vos
de sermone oris vestri, & cum diximus: Testes
erimus, requieuit Leui hæc mandans filiis suis.
Et extendit pedes suos, & appositus est ad pa-
tres suos cum vixisset centum & triginta se-
ptem annos, & posuerunt eum in thecam, &
postea sepelierunt eum in Hebron iuxta A-
braham, Isaac & Iacob.

DE LEVINO,

EPIGRAMMA.

*Hic vindex scelerum disrupto fœdere, cinis
Sichemitas mactat, flagitiumq; parat.
Turba sacerdotum tauris altaria sacrans
Et huius venit posteritate viri.*

DE IVDÆA, III. PA-
triarcha.

IVDÆA filius Iacobi & vxoris Lyæ, nascitur an-
no mundi 2196. omnium Patriarcharum il-
lusterrimus factus est. Ex huius enim posteri-
tate Christus Seruator vnigenitus filius Dei
prognatus est. Nomen indidit mater, à confi-
dendo, pro laude, & gratiarum actione, quod
ipsa quartum peperisset filium, & Rachel
soror nullum. Exiit misericors erga fra-
trem Iosephum, quem cum omnes iugula-
re fratres statuerent, solus ille profusionem
sanguini-

sanguinis innocentissimi adolescentis dissuasit, ac potius, vt Ismaelitis mercatoribus prateruentibus diuenderent, hortatus est. Et hoc pacto fratri vitam conseruauit. Duxit vxorem cuiusdam Chananxi filiam, ex qua suscepit primogenitum Her, deinde Onam & Selam, post vxor parere cessauit. Her autem primogenito dedit vxorem Thamar, quem Deus confestim propter impietatem enecauit. Desponsauit autem secundum filium nurui, ex consuetudine tum habita ad fratris posteritatem excitandam; cum vero & is impie uiueret, similiter occisus est. Minimus natus filius adhuc immatura aetatis ducere relictam fratrum vxorem viduam nequiuit, vnde Iudas aliquandiu pubertatis annos expectare iussit, & viduo reseruato habitu ad patrias aedes reuerti, ac tum se curaturum, vt filius adultis annis nurui coniunx fieret. Gessit morem nurus, verum Iuda vltra promissum nuptias filii differens ac post obitum vxoris, cum & ipse viduo cubili uiueret, forte cum opilione Hira Odolomita Thammam ad tonsuram ouium profectus est. Quo comperto nurus Thamar deposito viduali habitu, sumpsit hilarem vestitum, ac sedit in itineris biuio, quod Thammam versus ducit, praecipua huius doli causa extitit, quod Iudas socr nurui filium Selam iam pubescentem non maritum dederat. Praeteriens igitur Iudas, suspicatus eam meretricem, vt habitus praeseferbat,

febat, quippe quæ vultum etiam operuerat, ne
 agnosceretur, compellauit eam de stupro, pe-
 nitus ignorans, nulum ibi sedere; facile per-
 missuram se respondit, ea vero conditione vt
 daret hædum ex grege. Placuit stipulatio Iu-
 da, vtque beneuolam haberet, ipsi petenti pi-
 gnoris loco, donec mitteretur hædus, largitus
 est annulum, quem manu tenuit, Armillam &
 baculum quæ similiter secum gerebat. Con-
 cepit Thamar, semel tantum admissio Iuda,
 depositaque meretricæ veste, vidualem rece-
 pit. Iudas ad recipiendum pignus misit per mi-
 nistrum Odollamitem, hædum. Qua non in-
 uenta citato loco, rediit ad herum, meretricæ
 de qua antea locutus, non amplius adesse affir-
 mans, hædum retulit. Noluit Iudas latius in-
 quirere, quæ fuisset fœmina, sed contentus, ne
 mendacis stipulationis argueretur, in domum
 suam reuersus est. Post tres menses rumore
 perlatum ad Iudam, nulum grauidum esse. Sta-
 tim ille vt comburatur produci iussit, ratus e-
 nim in viduali vita scortatam esse. Raptilla
 ad supplicium deprompsit pignora à Iuda tra-
 dita, eumque imprægnationis authorem asse-
 rit. Agnito pignore Iudas æquiores esse se di-
 xit, & à pœna absoluit, illa prætexente, fidem
 ab eo non esse præstitam in filio promisso ma-
 rito; peperit igitur gemellos Pharez & Zará.
 Ex Pharez posteritate Christus descendit.
 Nunc enim Matthæus in Geneologia Christi

C recen-

reteneset. Reuolutis deinde aliquot annis, vbi
 cœpisset annonę caritas in Cananæ orū regio-
 ne fieri, in Ægypto vero frumenta venderētur
 satis abunde, voluit pater vt Iudas cū vndecim
 fratribus proficisceretur frumētatum in Ægy-
 ptum. Verum omnibus recusantib. (nisi Ben-
 iaminus minimus natu frater comitaretur, vt
 præfecto annonę polliciti erant) nō perrexere
 in instituta profectiōe, veritus Iacob, ne con-
 simili modo, vt Iosephus, periret filius sibi di-
 lectissimus. Hic Iudas ceu filius prudētissimus
 & patri obedientissimus iusiurandum, q̄ præ-
 fecto annonæ fecerāt, proposuit, neq; vllō pa-
 cto fieri posse, quin redeant, nisi sequatur Ben-
 iamin in Ægyptū & vt facilius parentis incli-
 naret ad profectiōē animū, suis, orauit, res-
 posceret manibus Beniamin; se facturū, vt
 sospes & integer rediret, modo concederet i-
 ter ineundum, ne paruuli & familia fame, quę
 ingentissima erat tabescerent. Motus indulgē-
 tissimus pater verbis Iudæ, & fame, quę plus
 quam cuncta perurgebat, dimisit Beniamin
 frumentatum. Præfectus igitur in Ægyptū cū
 Beniamino & aliis, in maximam incidit anxie-
 tatem. Iudas autem non animū despondit,
 sed vt repēte inuoluerat se angustia, ita prom-
 ptissima sua facundia facile se explicabat. Nam
 Iosephus in Ægypto præfecto annonæ, vt an-
 daretur minimum natu secum vterinum fra-
 trem retinendi, mandauerat, abituris fratri-
 bus,

bus, occulte scyphum argenteum sarcinae Beniamini inferri; & equites regios insequi ceu fures, & alienae rei contrectatores. Mirantibus primo fratribus equitum insectantium fremitum, & ubi in se impetum fieri animaduertunt, nouitate rei percussi suppliciter rogant, ne prius inuadantur, quam verbis demonstraretur quid designassent. Regii Equites clamare perfidos hospites, hospitalisque mensae spoliatores, qui nuper pecuniam, tum demum argentum ex conuiuio, cui adhibiti essent, furto subtraxissent. Simulque Camelorum disiectas sarcinas perscrutantur. Ibi calice apud Beniaminum reperto, caeteris metu, & pudore stupentibus cum velut ad supplicium, & proprium mancipium ad aulam Pharaonis pertrahunt. Sequuntur & reliqui cum mœnore & flebili silentio. Qui ubi ad Iosephi conspectum uenere & cum lacrymis ad eius pedes procumberent, solus Iudas, ut erat uehementi ad dicendum ingenio, pro fratribus locutus est, illorum & suam purgaturus innocentiam. Talia nullo modo à suis patrata fratribus, aut si facta, quod uix credibile (tantam enim suis semper fuisse immaculatam famam, ut coram omnibus syncerissimi iudicarentur) simplicitati rudis, & imperiti pueri imputandum. Attamen, quia sic natura & consuetudine comparatum inter homines, ut nemo tam ferox, quin deprecantibus culpam humaniter ignoscat, se quoque

confidere ipsum locum deprecationis admitturum. Verum quidem esse, deprehensum facinus, an autem culpa puerilis, parum, aut nihil constare. Nam flagitii authorem, etiam si verum comprobetur, ea adhuc esse ætate, ut quid rectum, quid honestum, haud omnino intelligat. Omnia tam diuina, quam humana ignoscunt iis iura, qui cum à lege & æquitate aberrauerint, nesciant tamen se peccare, aut si sciant, non intelligat, quale sit etiam delictum, quod iam commissum. Exules igitur ignoti, examinati metu iniuriæ, inopes procul ex domo, liberis, familia, bonorum possessione, ab omnibus ferme relictis mortalibus, egestate pressi, per quidquid numinis in cælis est, quidquid pietatis in terris, per regium potentissimi Pharaonis nomen, per genium tuum piensimum omnes vnanimis flagitamus, flebiliterque obtestamur, ut hanc culpam (si qua tamen culpa in puero comperietur) miseratus, patri, senio, ætati, condones. Vel si stat sententia puerum loco mancipii retinere, aut ad supplicium pertrahere, me & reliquos omnes cum eo, quoniam ita mori commodius, quam ad exilium, ærumnas atque perpetuos cruciatus patri nostro ciendos retineri, ad vnum tollito. Cæterum si quando pietatem, clementiam penitus Tuæ Maiestatis introspicio, non possum non cogitare lacrymas has & flebiles preces coram te pondus habituras, ut nostram petitione-

tionem non recuses. Quum hæc Iudas in me-
 dium protulisset, omnes cæteri fratres lamen-
 tati sunt. Commotus tandem ipse Iosephus
 frater, qui licet alioquin fuerat præsentibus il-
 lis admodum austeri vultus, attamen lacrymis,
 flebilique oratione victus se fratrem manife-
 stauit, & ordine quæ res suæ administrarentur
 exposuit. Quapropter reuersus Iudas non so-
 lum à maxima liberatus angustia. Verum etiã
 reliqui fratres omnes ad parentem hilarissimi,
 cernentes eum fratrem, quem olim periisse
 mallet, tanta potètia, dignitate, & regio pol-
 lere splendore, redierunt. Enumerat Moyses,
 filios, Her, Onam, & Sela, Phares & Zaram.
 Sed Paralipomena Phares, Esrom & Charmi,
 & Hur, & Sobat. Meruit hic Patriarcha largis-
 simam benedictionem præ omnibus suis fra-
 tribus. Prædixit enim parens illum à fratribus
 adorandum, quod citra controuersiam in po-
 stertate sua de Christo repræsentatum est. Et
 cui honos super omnes datus est. Data est huic
 etiam Regia potestas, quæ fuerat primogeniui
 Ruben. Idque patuit tempore Davidis & Sa-
 lomonis, qui reges primi fuerunt Hebræorû,
 præter Saulum. Et ibi regnum discissum. In
 tantum valuit Iudas, vt sola eius posteritas Re-
 gem foueret. Venit quidem ad Ephraimum
 Iosephi filium minorem natu, maxima pars
 Imperii, sed in hoc superior fuit Iudas, quod in
 eo remansit regnum ad Messiam vsque: ad mi-

nimum enim duces habuere, quādo reges habere non licebat. Quare parens moriturus prædixit Sceptrum à Iudæ femore non transferendum, donec veniret, qui mittendus esset, & hunc fore expectationem gentium. Hoc verum esse, euentus rei docuit. Porro ab eius (Iudæ) nomine populus vniuersus Iudæ: pars Palæstinæ nobilissima, Iudæa est appellata: & tribus Iudaicæ regnum vsque ad tempus Christi venturi durauit. Ex hac tribu sunt Iacobus & Iohannes Apostoli, & Iacobus frater Domini dictus à Luca, & eiusdem fratres, Iudas Lebbæus & Simon Cananæus.

*TESTAMENTVM IVDÆ DE
Fortitudine, Auaritia, & Fornicatione.*

TRanscriptum sermonum Iudæ, quæcunque locutus est filiis suis antequam moreretur. Congregati, venerunt ad ipsum, & dixit eis: Quartus filius effectus sum patri meo, & mater mea vocauit me Iudam, dicens: Confiteor Domino, quoniam dedit mihi & quartum filium, velox eram, & studiosus in iuuentute mea, & obediens patri meo secundum omne verbum, & benedicebam matri meæ & sorori matris meæ. Et factum est, quod effectus sum vir, & pater meus Iacob orauit super me, dicens. Rex eris & prosperatus in omnibus. Ecce dedit mihi Deus gratiam in omnibus

b us

bus operibus meis in agro & in domo, vt videbam, quod concurrebam ceruæ. & apprehendens ipsam, feci cibum patri meo, & capreas superabam per cursum, & omne quod erat in campis capiebam, & equum agrestem apprehendens mansuefeci, & eripiebam hœdum ex ore eius. Vrsum capiens pede præcipitabam, & omnem feram reuersam ad me dilacerabam eam vt canis. Porco syluestri concurrebam, & præoccupans in currendo dilaceraui eum. Pardalis in Hebron insiluit super canem, & apprehendens eam, statim cauda abiiciebam eam, & dirupta est in terminis Gare. Bouem syluestrem in regione pastum tenui cornibus, & in circulum voluebam, & cum in tenebris iacerem occidi. Quando veniebant duo reges Chananeorum loricati super greges, & multus populus cum ipsis, & ego solus currens super gregem, Sur regem continui, & in tibias percutiens prostravi, & ita occidi eum. Alium regem Thaphem sedentem in equo occidi, atque ita omnem populum dispersi. Achor regem virum gigantem sagittantem ante & retro, in equo apprehendens, lapidem sexaginta librarum vibrans proieci in equum, ipsum vero interfeci. Et expugnans Achor horis duabus occidi, difsecans clypeum eius conscidi pedes eius. In exuendo autem eius thoracem, ecce octo viri amici eius incœperunt pugnare aduersum

me. Inuoluens ergo manum meam lapidibus, funda percutiens ipsos, quatuor eorum occidi. Alii autem fugierunt. Et Iacob pater noster occidit Beelisa regem omnium regum gigantem, fortitudine cubitorum duodecim. Et cecidit super ipsos timor, & quiescerunt pugnare contra nos. Propter hoc sollicitus erat pater meus quādo in præliis erā cum fratribus meis. Vidit in visione de me, quoniam Angelus virtutis sequebatur me in omnibus, vt non vincerer. Et secundum auspiciū factum est nobis prælium maius, quam quod in Sichimis, & fortiter prælians cum fratribus meis, persecutus sum mille viros, & occidi ex eis ducentos viros & quatuor reges, & ascendi super ipsos super murum, & alios duos reges occidi, & ita liberauimus Hebron, & abduximus omnes captiuos. Postero die abiimus in Arcam ciuitatem potentem muratam, & inaccessibleē minantem nobis mortem. Ego igitur & Gad aduenimus ab oriente ciuitatis, Ruben verō & Leui ab occidēte & austro, & putabāt qui super muros erant, quod nos soli essemus ac irati inuasere nos, & ita latentes fratres ex vtraque parte, scalis ascenderunt murum, & intrauerunt ciuitatem ignorantibus ipsis, & cepimus eam in ore gladii, & refugientes in turrim, incendentes eam cum ipsis cepimus. Et cum recederemus viri Tassi insidiabantur prædæ nostræ, & acceperunt eam cum filiis nostris. Nos

vero deprehendimus eos ad Taffum, atque occi-
 cidimus, & ciuitatem incendimus, omnia quæ
 in ipsa erant spoliâtes, & vt eram in aquis Gu-
 reba, hic qui à Iobel veniebant aduersus nos in
 prælium, contigimus eos, simul eos qui à Selon
 compugnatores ipsorum erant spoliauimus &
 occidimus. Et non dedimus eis egressum ve-
 niendi ad nos. Et à Machir venerunt quinto
 die, vt captiuos abducerent, ad quos in perse-
 ueranti pugna venimus, quoniam erat multi-
 tudo potens in eis, & occidimus eos antequam
 ascenderunt ascensionem. Vt autem venimus
 ad ciuitatem eorum, mulieres eorum volue-
 bant super nos lapides à vertice montis, in quo
 erat ciuitas, & latitantes ego & Simeon à po-
 steriori apprehendimus excelsa, & totam ciui-
 tatem perdidimus. Et sequenti die dictum est
 nobis quod ciuitates duorum regum in prælio
 graui venirent ad nos. Ego igitur & Dàn singe-
 tes nos Amorrhæos & socios, venimus in ciui-
 tatem eorum. Nocte autem profunda venien-
 tes ad aditus ciuitatis, aperuimus aduenienti-
 bus fratribus nostris portas patenter, & om-
 nes eos, & quæ eorum erant, perdidimus,
 & deprædantes, tres muros eorum prostrauimus.
 Et in Thamma appropinquauimus, vbi
 erat omne refugium bellantium regum. Tu ac
 iniuriam passus, iratus sum, & impetum feci in
 ipsos super verticem, & illi fundis iaciebant su-
 per me lapides, & iaculabantur arcibus, & nisi

Dan frater meus suppetias mihi tulisset, interfecisset me. Venimus igitur irruentes in ipsos cum furore, & omnes fugierunt, & transeuntes per aliam viam supplices fiebant patri meo, & iniit fœdus cum eis & non fecimus eis quicquam mali, sed recepimus eos in societatem, & reddidimus eis omnes captiuos, & ædificauit ego Channa, & pater meus Rambahel. Vigin-ti annorum eram, quando factum est bellum istud, & erant Chananei timentes me & fratres meos. Erant autem mihi pecora multa, & habebam principem pastorum Yran Odolamitem, ad quem cum veni, vidi Barsan regem Odolam, & fecit nobis conuiuium, & precas dedit mihi filiam suam Bethsue in vxorem, hæc peperit mihi & Annam & Sylon, quorum duos sine filiis occidit Deus. Sylon enim vixit, & filii eius vos estis. Octodecim annis fecimus pacem pater noster & nos cum fratre eius Esau & filii eius nobiscum. Postquam venimus nos ex Mesopotamia à Laban, & impletis octodecim annis in quadragesimo anno vitæ meæ, superuenit nobis Esau frater patris mei in prælio graui & forti, & cecidit in arcu Iacob, & latus est mortuus in montem Sen. Nos autem persecuti sumus super filios Esau. Erat autem eis ciuitas & murus fortis, ferreus, & portæ æræ, & non potuimus intrare in eam, obsidentes vero conclusimus eos. Cum autem non apparent intra dies viginti videntibus eis adduxi

scalana

scalam & galeam super caput meum, & ascendi, accipiens lapidem pondere talentorum trium, & occidi quatuor potentes ex ipsis. Et die sequenti intrantes Ruben & Gad, occiderunt alios sexaginta. Tunc offerebant pacem, & consilio patris nostri receperunt eos tributarios. Dabant autem nobis frumēti Choros ducentos, & olei Bes quingentos, vini mensuras mille & quingentas donec descendimus in Ægyptum. Post hoc filius meus Her duxit uxorem Thamar ex Mesopotamia filiam Aram. Erat autem Her perniciosus, & dubitauit de Thamar, quoniam non erat ex terra Chanaan, & Angelus Domini occidit eam tertia die in nocte, & ipse non cognouit eam propter astutiam matris suæ, & hic in malitia mortuus est. Non enim voluit habere filios ex ipsa. In diebus thalami dedi ei virum Annan, & iste in malitia non cognouit eam. Viuens cum ea annum, & quando minatus sum ei coiuit quidem cum ea, semen vero corruit in terram secundū mandatum matris suæ, & hic in malitia mortuus est. Volebam & Siloim dare ei, sed uxor mea Bessue non permisit. Malignabaui enim in Thamar, quoniam nō erat ex filiabus Chanaan sicut ipsa. Ego enim sciebam, quoniam perniciosum erat genus Chanaan, sed consilium iuuetutis cæcauit cor meum, & videns eam vinum fundentem, in ebrietate vini deceptus sum, & concidi ad eam, ipsa me absente abiit, & accepit Silon uxorem ex terra Chanaan.

Co.

Cognoscens vero quod fecit ita, maledixi ei in dolore animæ meæ, & ipsa mortua est in malitia filiorum suorū. Post hos autem sermones vidua existente Thamar, post duos annos, ascendo tondere oves, & ornata spōsalibus ornamentis ad portam ciuitatis sedit. Lex enim Amorreorum est, nuptā præsidere in fornicatione per septem dies iuxta portam. Inebriatus igitur ego in aquis Horeb, non agnoui eā præ vino, & decepit me pulchritudo ipsius per formam ornatus, & declinans ad ipsam, dicebam: Ingredior ad te. Et dixit mihi: Quid dabis? Et dedi ei virgam meam, & zonam, & diadema regni. Et cum coirem cum illa, concepit. Ignorans autem quod fecit, volui occidere eā: Ipsa autem mittens in abscondito arrabones verecundauit me, vocans vero eam audiui in secreto sermones quos locutus sum dormiens cum ea, in ebrietate mea, & non potui occidere eam, quoniam à Domino erat. Dicebam autem: Ne forte dolo mecum agat, ab illa accipiam arrabonem. Sed neq; tetigi eam amplius vsque ad mortem meam, quoniam abhominacionem feci hanc in omni Israel, & qui erant in ciuitate, dicebant non esse in ciuitate despoſatam, quoniam ex alio loco veniens ad breue sedebat in porta, & æstimauit, quod nullus cognouit me intrauisse ad eam. Et post hoc venimus in Ægyptum ad Ioseph propter famem. Quadraginta sex annorum eram, & 73. annos

vix

vix illic. Et nunc quæcunque vobis mando, audite filii patrem vestrum, & custodite omnes sermones meos ad faciendum omnes iustificationes Domini, & ad obediendum mandato Domini Dei, & nō ambuletis in desideriis vestris: neque in cogitationibus consiliorum vestrorum in superbia cordis vestri & non glorificemini in operibus fortitudinis iuuentutis vestræ, quoniam & hoc est perniciosum in oculis Domini. Quia enim & ego glorificatus sum, quoniam in bellis non decepit me facies mulieris formosæ. Exprobraui Ruben fratri meo de Balla vxore patris mei. Spiritus zeli & fornicationis concidit in me, donec in Bessue Chanazan, & in Thamar nuptam filiis meis, & dicebam socero meo: Consului patrem meum itaque accipiam filiam tuam vxorem, & ostēdit mihi nomine filiæ suæ auri multitudinē infinitā. Erat n. rex. Ornauit autē eam auro & margaritis, iussitq; nobis viā infundere in cœna in pulchritudinē mulierum, & vinū peruertit oculos meos, & obscurauit cor meum voluptas, & desiderans eā concidi & transgressus sum mādatum Domini & mandatum patrum meorum, & accepi eam in vxorem. Et secundum consilium cordis mei retribuit mihi Dominus, quoniam non lætatus sum in filiis eius. Et nunc filii mei ne ebriemini vino, quoniam vinum auertit intell. ctum à veritate, & immitit iram desiderii, & ducit in errorem oculos,

los, spiritus enim fornicationis vinum, vt ministrum ad voluptates habet intellectus, quoniam & duo hæc auferunt potētiam hominis. Si enim aliquis biberit vinum in ebrietatem, cogitationibus sordidis conturbat intellectū in fornicationem, & accēdit corpus in admixtionem. Et adest desiderii causa, operatur peccatum, & non verecundatur. Tale est vinum filii mei, quoniam ebrius nihil erubescit. Et ecce, te enim & me errare fecit, vt non erubescerem multitudinem in ciuitate, quoniam in oculis omnium declinaui ad Thamar, & feci peccatum magnum, & reuelauī velamen immunditiæ filiorum meorum, bibens vinum, non verecundatus sum transgredi mandatum Dei, & accepi vxorem Chananzam. Propter quod intellectu opus habet, qui bibit vinum filii mei, & is est intellectus vini potationis, q̄ vnusquisque qui habet erubescētiā bibat. Si vero transeat terminum hunc, amittit intellectum, & adhæret spiritui erroris, qui facit ebrium turpia loqui & iniqua agere, & non verecundari, sed & gloriari vilitate, existimans esse bonum. Qui fornicatur, & nudatur regno & non egreditur, seruus effectus fornicationū, sicut & ego nudatus sum. Dedi enim aliis virgam meam, hoc est, firmamentum meę tribus: & zonam meam, hoc est, potentiam: & diademam, hoc est, gloriā regni mei, & pœnitens de his, vinum & carnes non assumpsi vsque in se-

nectu-

nec utem, & omnem lætitiã nesciui. Et ostēdit
 mihi Angelus Dei; quoniam vsque in seculum,
 & regi & pauperi mulieres dominabuntur,
 & regis quidem tollent gloriã. Ceterum
 viri potentia, & pauperis paupertatis minimũ
 sunt firmamentum. Custodite ergo filii mei
 modum in bibendo, sunt enim in eo quatuor
 spiritus perniciosi, concupiscentia, inflammatio-
 nis, luxuria & turpis lucri. Si bibitis vinum
 in lætitiã cum timore Dei erubescētes, viu-
 tis. Si autem bibitis non erubescētes, & re-
 cedit Dei timor, iam efficitur ebrietas, & sub-
 intrat inuerecundia. Si vero neq; omnino bi-
 betis, non peccabitis, neque verbis contume-
 lia, neque pugna, neque calumnia, neq; præ-
 uaricationis mandatorum Dei, neque peribit-
 tis in tempore vestro. Nam mysteria Dei & ho-
 minum aliis reuelat vinum, vt & ego mandata
 Dei & mysteria Iacob patris mei reuelauit Cha-
 nanæ Bessue quæ vetuit Deus reuelare. Sed
 & belli & seditionis causa efficitur vinum. Mā-
 do ergo vobis filii mei, vt non diligatis argen-
 tum, neq; inspiciatis in pulchritudinẽ mulie-
 rum, quoniam & propter argentũ & formosi-
 tatẽ erraui in Bessue Chananaam. Noui enim
 quod propter duo hæc erit genus meũ in ma-
 litia, & sapientes viros filiorũ meorum peruer-
 tent & regnum Iudæ quod dedit mihi Domi-
 nus in obediẽtia patris. Nunquã enim cõrista-
 mi verbum patris mei Iacob, quoniam omnia
 quæ

quæ-

quæcunque dixit, faciebam. Et Abraham pater patris mei benedixit me vt pugnarem in Israhel, & Isaac insuper benedixit me similiter sic. Et ego noui, quoniam ex me stabit regnum, quoniã & legi in libris Enoch iusti, quod mala facietis in extremis diebus. Custodimini ergo filii mei à fornicatione & auaritia. Audite ludam patrem vestrum, quoniam ista separant à lege Dei, & excœcant consiliũ animæ, & superbiam docent, nec patiuntur quẽquam misericordiam exhibere proximo suo. Priuant animam ipsius bonis omnibus, & detinent ipsum in laboribus & doloribus. Separant etiam somnũ ab eo, & consumunt carnes ipsius. Postremo sacrificia Dei, impediunt, & benedictiones negligunt, Prophetæ loquenti non obediunt, & verbo pietatis offenduntur: Duæ enim passiones istæ contrariæ sunt mandatis Dei. Seruiens his Deo obedire non potest, quoniam perstringunt mente hominis, & in die sicut in nocte ambulat. Filii mei, auaritia ad Idola ducit. Nam in errore per argentum non existentes Deos nominat Deos, & cogit eum qui illa præmitur in pessimam degenerationem. Propter argentum ego perdiidi filios meos, & nisi pœnitentia carnis meæ, & humilitas animæ meæ, & orationes Iacob patris mei fuissent, sine liberis iam morerer. Sed Deus patrum meorum miserator & misericors cognouit, quoniam ignorantia peccaui. Excau-
cauit

eavit enim me princeps erroris, & ignoravi
 sicut homo & caro, in peccatis corruptus igno-
 rabam mei ipsius infirmitatem, existimans me
 inexpugnabilem esse. Cognoscite ergo filii
 mei, quoniam duo spiritus vacant hominis spi-
 ritus veritatis, & spiritus erroris, & medius est
 spiritus intellectus mentis, cuius est quo vult
 inclinare. Et quæ sunt veritatis, & quæ sunt er-
 roris, scripta sunt super pectus hominis, & v-
 numquodque eorum cognoscit Deus & non est
 tempus, in quo poterunt latere hominum o-
 pera omnia, quoniam omnia occulta pectoris
 scripta coram Domino, & spiritus veritatis te-
 stimonium perhibet de omnibus & accusat o-
 mnia, & adustus est qui peccat ex proprio cor-
 de, & leuare faciem non potest ad iudicem. Et
 nunc filii diligite Leui, ut permaneat & non
 efferamini super ipsum, & non dispereatis. Mi-
 hi dedit Dominus regnum, & illi sacerdotium,
 & subiecit regnum sacerdotio. Leui datum est
 sacerdotium, & Iudæ regnum, & subiecit Deus
 regnum sacerdotio. Mihi dedit quæ in terra, il-
 li quæ sunt in cælis. Ut supereminet cælum
 terræ, ita supereminet Dei sacerdotium regno,
 quod est in terra. Etenim ipsum supra te elegit
 Dominus appropinquate sibi, & comedere
 mensam ipsius, & primitias filiorum Israel, &
 eris ei ut mare. Quemadmodum enim in mari
 iusti & iniusti periclitantur, hi quidem capri,
 hi vero ditati, ita & in te omne genus hominum,

D hi

hi quidem periclitantur capti, hi vero ditantur rapientes, quoniam regnabunt sicut ceræ deglutientes homines, velut pisces filias & filios liberos in seruitutem redigent. Domos, agros, greges, pecunias rapient, & multorum carnibus iniuste coruos & ibices saturabunt, & proficient in malum in auaritia exaltati, & erunt ut procellæ pseudoprophetæ, & omnes iustos persequetur. Inducet autem eis Dominus dissensiones ad inuicem, & bella continua erunt in Israel, & in alienigenis consumabitur regnū meum, donec veniet salutare Israel, vsque ad aduentum Dei iustitiæ, ut quiescat Iacob in pace & omnes gentes, & ipse custodiet pacem regni mei vsque in seculum. Iuramento enim iuravit mihi Dominus non deficere regnū meū & seminis mei, omnibus diebus vsque in seculum. Multa autem tristitia mihi est filii mei propter impudicitias, & sacrilegia & Idolatrias quas facietis in regnum, Phitonissas sequentes, dæmonib. erroris filias vestras deuouētes, cātatrices etiam publicas facietis, & immiscebimini abominationibus gentium, pro quibus ducet Dominus super vos famem & pestilentiam, mortem & gladium, vlciscentem obsidionem, & canes in dilanationem inimicorum & amicorum opprobria, perditionem & dolorem oculorum, puerorum occisionem, & vxorum ablationem, possessionum rapinam, templi Dei incendium, terræ desolationem, vestra

uestri ipsorum seruitutem in gentibus, & ex vobis in cunuchos vxoribus exsecabunt. Verū si reuertamini ad Dominū in humilitate cordis pœnitentes, & ambulātes in omnibus mādatis Dei, visitabit vos Dominus in misericordia, & in dilectione à captiuitate inimicorum vestrorum. Et post hæc orietur vobis astrum ex Iacob in pace & exsurget homo ex femine meo, vt sol iustitiæ ambulans cum filiis hominum in mansuetudine & iustitia, & omne peccatum non inuenietur in eo, & aperientur super ipsum cœli ad effundendum spiritus benedictionem à patre, & ipse effundet spiritū gratiæ super vos, & eritis eius filii in veritate, ambulabitis in præceptis illius primis & vltimis, hic est germen Dei altissimi, & hic est fons vitæ omni carni. Tunc refulgebit sceptrum regni mei, & à radice vestra nascetur vas plātationis, & in eo ascendet virga iustitiæ gentibus, vt iudicet & saluet omnes inuocantes eum. Et post hoc resurget Araham, Isaac & Iacob in vitam, & ego & fratres mei principes sceptrum vestrum in Israel erimus. Leui primus. Secundus ego. Tertius Ioseph. Quartus Benjamin. Quintus Simeon. Sextus Isachar, & ita deinceps omnes. Et Dominus benedixit Leui Angelus faciei meæ, virtutes gloriæ Simeon, cœlum Ruben Isachar terra, mare Zabulon, montes Ioseph, tabernaculum Bēiamin, luminaria Dan, delicia Neptalim, sol Gad, oliua Aser. Et erit

nus populus Domini & lingua vna, & non erit
 amplius spiritus erroris Beliar, quoniam mit-
 tetur in ignem in seculum. Qui in tristitia
 mortui sunt, resurgent in gaudio: & qui in pau-
 pertate propter Dominum, ditabuntur: & qui
 in infirmitate, fortificabuntur: & qui propter
 Dominum mortui sunt, euigilabunt in vita, &
 current in Iacob, & current in exultatione, &
 aquila Israel volabunt in gaudio. Impii vero
 tristabuntur, & peccatores lugebunt, & omnes
 populi glorificabunt in secula Dominum. Cu-
 stodite ergo filii mei omnem legem Domini,
 quoniam est spes omnibus dirigentibus viam
 suam, & dixit ad eos: Centum decem & nouem
 annorum, ego morior hodie in oculis vestris.
 Nullus me sepeliat in pretiosa veste, vel ventre
 meum rescindat, quoniam hæc facturi sunt re-
 gnantes, & reducite me in Hebron vobiscum.
 Et hæc dicens, obdormiuit Iudas. Et fecerunt
 filii eius secundum omnia quæ mandauit eis,
 & sepelierunt eum in Hebron cum patribus
 suis.

DE I V D A,
 EPIGRAMMA.

*Maximus est fratrum Iudas effectus, honore
 Et populo creuit. Regia sceptrum tenens.
 Dilexit Deus hunc multum, prolemq, salutis
 Ex huius voluit posteritate dari.*

DE

DE DAN, V. PATRIARCHA.

QVINTUS à Iuda Dan, non eadem matre sed vno patre natus, Anno mudi 2197. Nam cum Rachel Iacobi coniux sterilis, impatienti nubere iussisset Balam seruam marito, ad procreandam sobolem, concepit Bala, & peperit filium Rachaeli, quem Dan vocauit, quod interpretari potes *Indicem*. Vnum tantum habuit filium Vlan. Ex hac tribu fortissimus ille Heros progenitus est Samson. In hoc igitur completa sunt, quæ per Israhel vaticinatus est Patriarcha Dan moriturus, vbi ait: *Dan indicabit populum suum, & fiet coluber in via, & cerastes in semita, mordens equinas ungulas, ut ascensor decidat.* Samson certe non armorum multitudine, non militibus, sed propria persona inermis & nudus talia omnia reuera effecit, nullo prohibere audente. Philistæos incessores præcipientes dedit & deiecit. Moyses eum nominauit catulum Leonis. Quod commodissime referri potest ad Samsonem vel posteritatem eius, cū fortiter pugnasset contra Lays. Ex eadem tribu geniti quoque perhibentur Maccabæi, patris, religionis, libertatis vindices interriti. Sūt quidam eius opinionis, vt Antichristū nasciturum ex huius Patriarchæ posteritate affirmant; atque ob hanc causam, tribum hanc ab Apostolo in libro Apocalypsis omissam fuisse nugantur. Hoc certe palam est, vix Iudeos tan-

tam habituros potestatem, aut incrementum imperii super terram, qualia de Antichristi prædicuntur superbo imperio & monstrosa impietate. Cæterum respectu Leui & Judæ terrenam accepit benedictionem, & promissiones, sicut plerique fratrum.

TESTAMENTVM DAN DE
Ira & mendacio.

TRanscriptum verborum Dan, quæ dixit filiis suis, in vltimis diebus suis centesimo vicesimo quinto anno vitæ suæ vocans tribum suam, dixit. Audite filii Dan sermones meos, attendite verbis oris patris vestri: Probavi in corde meo, & in omni vita mea, q̄ bonū est. Nā Deo beneplacet veritas cum iusta actione, odi q̄ perniciosum fuit, vt mendaciū & iram, quoniam omnem malitiam hominē edocent. Cōfiteor vobis hodie filii mei, quoniam in corde meo letatus sum de morte Ioseph viri veritatis & boni, & gaudebā in venditione Ioseph, quoniā super nos pater eū diligebat. Spiritus n. Zeli & elationis dixit mihi: Et tu es filius eius & vnus spirituū Beliar cooperabatur mihi, dicens: Accipe gladiū hunc, & in eo occide Ioseph, & dilige te pater tuus mortuo eo. Hic est spiritus iræ suadēs mihi, vt sicut pardalis deuorat hœdū ita deuorare Ioseph. Sed Deus Iacob patris nostri, non immisit eū in manus meas, vt inuenirē eū solū, neq; permisit iniquitatē hęc facere, vt sol-

soluantur duo scepra in Israel. Et nūc filii mei, ego morior, & in veritate dico vobis, quoniam si non custodiatis vosmetipsos à spiritu mēdaciū & iræ, & nō diligatis veritatē & longanimitatem disperibitis. Cæcitas est in ira filii mei & non est aliquis iracundus, videns faciē in veritate, quoniā & si pater & mater est, vt hostibus attendet eis. Si sit frater, non nouit: si propheta Domini, non obedit: si iustus, non aspicit, amicum non cognouit. Circumponit enim ei spiritus irę retia erroris, & exæcat naturales oculos eius, per mendacium obtenebrat mentem eius, & propriam visionem tribuit ei. In quo autem circumponit oculis eius: in odio cordis, & dat ei cor proprium aduersus fratrem in inuidiam. Pernitiosa est ira filii mei, & enim ipsæ animæ ipsa fit anima, & corpus quidem iracūdi proprium sibi facit, animæ autem dominatur. Et tribuit corpori potentiam, vt faciat omnem iniquitatem. Et cū iā operata fuit anima iustificat q̄ operatū est, quia nō vider. Propter hoc qui iratus est, si quidem fit potens, triplicem habet potentiam in ira. Vnam quidem per potentiam & adiutorium ministrantium. Secundam autem per diuitias persuadens & vincens in iniustitia. Tertiam naturalem habens corporis, & per seipsum operans malum. Si autem debilis sit qui irascitur, duplam habet potestatem, præ ea quæ est naturæ. Adiuuat enim semper iniquitatem hic spiritus, vt sem-

per cum mendacio fiant actus eius. Quapropter intelligite potētiam iræ, quoniã vana est, In sermone n. exacerbat, à dextris sathanæ ambulat, vt incredulitate & mēdacio fiāt actus eius. Quapropter intelligite potētiam irę, quoniã vana est. In sermone n. exarcebat primum. Deinde in operibus fortificat stimulat, & in iacturis amaris conturbat consilium eius, & ita exsuscitat in ira magna animum eius. Quando ergo loquitur aliquis aduersum vos, ne mouemini in iram. Si laudat vos vt bonos, ne eleuemini, neque transmutemini, neque in perulantiam, neque in rigorem vultus. Primum enim delectat auditum, atque exacuit mentem vt intelligat quod impropertatum est. Et tunc iratus existimat iuste irasci. Si in iacturam aut perditionem aliquã incideritis filii, ne tu mutemini mihi, quoniam hic spiritus concupiscere facit, quod perditum est, vt irascatur per desiderium. Si autem iacturam patiemini voluntarie, ne contristemini, tristitia enim suscitatur iram cum mendacio. Est autem malum duplicem habere faciem. Ira cum mendacio, colloquuntur adinuicem, vt conturbent consilium. Turbata autem anima per contumeliam, recedit Dominus ab ipso & dominatur ei Beliar. Custodite ergo filii mei mandata Domini, & legem eius seruate. Fugite autem & odite mendacium, vt Dominus habitet in vobis, & fugiat à vobis Beliar. Veritatem loquimini
vnus-

vnusquisque ad proximum suum vt non inci-
 datis voluntarie in turbationem, sed eritis in
 pace, habentes Deum pacis, & non praualebit
 aduersum vos bellum. Diligite Dominum in
 omni vita vestra, & vosmet ad inuicē in veraci
 corde. Noui enim quoniam in vltimis diebus
 recedatis à Domino, & offendetis Leui & Iu-
 dæ resistetis, sed non superabitis eos. Angelus
 enim Domini ducit vtrosque, quoniam in i-
 psis stabit Israel. Et cum recederis à Domino,
 in omni malitia ambulabitis, facientes abho-
 minationes gentium, abeūtes ad mulieres ini-
 quorum, in omni malitia, spiritibus erroris o-
 perantibus in vobis. Legi enim in libro Enoch
 iusti, quoniam princeps vester est Sathanas, &
 quoniam omnis spiritus fornicationis & su-
 perbiæ Leui sese applicabit ad insidiandum fi-
 liis Leui, vt faciat eos peccare coram Domino.
 Filii autem appropinquabunt ad Leui, sp: cta-
 tes eum in omnibus, & filii Iudæ erunt in aua-
 ritia, rapiētes aliena vt leones. Propter hoc
 abducemini cum eis in captiuitatem, & illic re-
 cipietis omnes plagas Ægypti & omnes mali-
 tias gentium, & ita reuertentes ad Dominum
 misericordiam consequemini, & ducet vos in
 sanctificationem suam, clamans vobis pacem.
 Et orietur vobis ex tribu Iuda & Leui salutare
 Domini. Ipse faciet aduersus Beliar prælium,
 & vltionem victoriæ dabit iuuenibus nostris.
 Animas sanctorum captiuas liberabit à Beliar

& conuertet corda incredula uestra ad Dominum, & dabit inuocantibus eum pacem æternam, & requiescent in eodem sancti, & non in noua Hierusalem lætabuntur iusti, quæ erit in glorificationem Dei vsq; in seculũ. Non amplius sustinebit Hierusalẽ desolationem, neq; captiuabitur Israel, quoniam Dominus erit in medio eius cum hominibus cõuersatus, & sanctus Israel regnans super ipsos in humilitate & paupertate. Et qui credit in eum, regnabit in veritate in cælis. Et nunc timete Dominum filii mei, attendite vobis à sathana & à spiritu eius, appropinquate autem Deo & Angelo excusante vos, quoniam hic est mediator Dei & hominum ad pacem Israel. Cõtra regnum inimici stabit, quapropter conabitur inimicus subuertere omnes inuocãtes Dominum. Nouit enim, quoniam in qua die ceciderit Israel, consumabitur regnum inimici. Ipse Angelus pacis forticabit Israel, ne incidat in finem malorum. In tempore illo recedet Israel ab iniquitate, & Dominus visitabit facientes voluntatem ipsius. Nomen vero eius erit in omni loco Israel, & in gentibus Saluator. Conseruate igitur vosmetipsos filii mei ab omni opere pernicioso, & abiciite irã & omne mēdaciũ. Diligite veritatem & longanimitatem, & q̄ audiistis à patre vestro, tradite & vos filiis vestris vt recipiat vos pater gentium. Est enim verax & longanimis, mansuetus & humilis, & docēs
per

per opera legem Dei. Discedite ergo ab omni iniustitia, vt adhæreatis iustitiæ legis Domini, & sepelite me prope patres meos. Hæc dicens, osculatus est eos, & dormiuit somnum secularem. Sepelierunt autem eum filii eius, ac reuererunt ossa eius prope Abraham, Isaac & Iacob. Et quemadmodum prophetauit eis Dan, quod legem Dei sui neglecturi essent aliquando, ac seipfos abalienaturi à terra hæreditatis ipsorum, à genere & patria Israel, ita factum est.

DE DAN,

EPIGRAMMA.

*Huius posteritas Samsonem laude celebrem
Progeniit: vindex qui populiq; fuit.*

DE NEPHTALIMO VI. PATRIARCHA.

VTerinus frater Dan, Neptalim ex matre Bala per Rachaelem à Deo impetratus, sicut & Dan nascitur anno mundi 2198. Nomen accepit à comparando seu dilatado, quasi comparanda iam fecunditate prolis cū sorore esset Rachel, vel quasi dilatasset Dominus generationem, & auxisset eam sobole. Nam Bala duos iam pepererat filios Rachaeli Neptalimum & Dan, quos vt genuinos aluit. Qui cum reliquis fratribus, vt Iosephus venderetur, & cisternæ immitteretur, inuidiose con-

consensit. Pastorem egit more fratrum & parentis. In profectioe frumentationis praesto fuit, & ad omnia quæ iuuare rem familiarem potuerunt, promptissimus. Quatuor habuit filios, quorum sunt nomina Iafiel, Guni, Ieser, & Sallem, originem habuit ex hoc Patriarcha Barachus fortissimus Dux cum Delbora, Sifaram potentissimum Ducem paucula admodum manu prosterbens, Vnde non immerito *certus* à parente morituro vocatus est. Nam fortissime persecutus est tribus illa cum Zabulone, Ducem Sifaram. Tobias quoque, qui & liber in patria & in Assyria seruus vitam duxit nulli reprehendam ex hac tribu prognarus fuit. Attribuit illi Moyfes abundantiam, & plenam benedictionem Domini: Fertilem enim terræ plagam in tribu sua nactus fuerat, vt in Galilæa meridiem & mare: Vnde pecoribus sustinendis ditissima posteritas eius effecta est. Cæterum ex eadem hac tribu Petrus, Andreas, Philippus, Iohannes Euangelista, quibus addit Africanus Matthiam, qui in locum proditoris electus fuit, prodierunt.

*TESTAMENTVM NEPTALIM,
de Bonitate.*

TRanscriptum testamentum Neptalim, de his quæ disposuit in tempore finis sui, in anno centesimo trigesimo secundo vitæ suæ. conueniētibus filiis suis septimo mense, quarta die

ta die mensis ipso sano existēte, iussit apparare
 cœnam & potum magnificum. Postquam au-
 tem excitatus est à somno mane & quoniam
 morti proximus erat, laudabat Dominum qui
 illum confirmabat, & incœpit sic loqui filiis
 suis: Audite filii mei Neptalim, audite sermo-
 nes patris vestri: Ego natus sum à Balla, & quo-
 niam astute fecit Rachel & dedit pro seipsa
 Ballam Iacob, & super scœmora Rachel peperit
 me, propter hoc vocatus sum Neptalim. Et di-
 lexit me Rachel, quoniam super scœmora sua
 natus sum: & ipsa tenerum existentem oscula-
 ta est me dicens: Videam fratrem tuum ex ven-
 tre tuo secundum te. Vnde similis mihi erat in
 omnibus Ioseph secundum petitiones Rachel.
 Mater autem mea Balla filia Rothæi fratris De-
 boræ meretricis Rebeckæ, quæ Balla in vna die
 nata est, in qua & Rachel. Rothæus enim de
 genere Abraham erat Chaldæus, Deum véné-
 rans, liber & nobilis, sed cum esset captiuus,
 emptus est à Laban & dedit ei Euam ancillam
 suam in uxorem, quæ peperit filiam, & vocauit
 eam Zelipham cognomine Casteli, in quo ca-
 ptus erat. Deinde peperit Ballam, dicens: No-
 uiter festinans filia mea, confestim enim nata
 festinauit lac sugere. Et quia pedibus leuis erã,
 vt ceruus, ordinauit me pater meus Iacob in
 omnem missionem & annunciationem, & vt
 ceruum me benedixit. Quemadmodum enim
 figulus nouit vas quantum capit, & ad ipsum
 fert

fert lutum, ita & Dominus ad similitudinem
 spiritus facit corpus, ad potetiam corporis spi-
 ritum imponit. Et non est iam vna tertia ex v-
 no capillo pondere enim & mensura & regula
 omnis creatura altissimi. Et quemadmodum
 nouit figulus vniuscuiusque vsum, quibus re-
 bus sufficere queat, ita & Dominus nouit cor-
 pus vsquequo sufficiat in bono, & quando in-
 cipit in malo, quoniam non est vlla creatura,
 nec vllus intellectus, quem non cognouit Deus.
 Omnem enim hominem creauit ad imaginem
 suam, sicut & fortitudo eius: ita & opus eius: &
 sicut mens eius, ita & opus eius: & sicut præle-
 ctio eius, ita & actus eius: sicut cor eius, ita & os
 eius: sicut oculus eius, ita & somnus eius, sicut
 anima eius, ita & sermo eius, vel in lege Domi-
 ni, vel in lege Beliar. Et sicut diuisum est inter
 medium lucis & tenebræ, visus & audirus, ita
 diuisum est inter medium viri & inter mediū
 mulieris. Neque est dicendum, quod vlla in re
 faciei vel similitum quid præster. Omnia enim
 in ordine fecit Deus bona. Quinque sensus in
 capite, & collum copulauit capiti, & capillos
 ad gloriam. Deinde cor ad prudentiam, ven-
 trem ad excretionem stomachi, calamus ad
 sanitatem, epas ad iram, fel ad amaritudinem,
 ad risum splenem, renes ad astutiam, lumbos
 ad virtutem, costas ad positionem, spermam
 ad fortitudinem, & quæ deinceps. Ita filii mei
 in ordine sitis bono, in timore Dei, neq; quid-
 quam

quam inordinatum facite ex contemptu, neque extra tempus suum. Quoniam si dicas oculo audire, non potest. Itaque neque in tenebris poteris facere opera lucis. Non igitur festinate in auaritia corrumpere aetus vestros, vel in sermonibus vanis seducere animas vestras, quoniam tacentes in munditia cordis poteritis voluntatem Dei tenere, & abiicere voluntatem diaboli. Sol & luna & stellæ non mutant ordinem suum, ita & vos non mutetis legem Dei in inordinatione actuum vestrorum. Gentes errantes, & dereliquentes Dominum, mutauerunt ordinem suum, & secuti sunt lapides & ligna, sequentes spiritus erroris. Vos autem non sic filii, vnum Deum vestrum cognoscite, in firmamento, in terra, & in mari, & in omnibus creaturis Dominum, qui fecit hæc omnia, ut non efficiamini sicut Sodoma, quæ mutauit ordinem naturæ suæ. Similiter autem & vigilantes immutauerunt ordinem naturæ ipsorum, & quos maledixit Dominus in diluuiio, propter ipsos ab habitatione & fructibus ordinans terram inhabitabilem. Hæc dico filii mei, quoniam legi in scriptura Enoch, quod & vos recedatis à Domino ambulantes secundum iniquitatem Sodomorum, & inducet Dominus vobis captiuitatem, & seruietis illic inimicis vestris, & omni pœna & tribulatione comprehendimini, vsq; quo cõsumat Deus omnes vos, Et postquã pauci effecti fueritis & minorati,

Janu

rati, reuertimini & cognoscetis Dominum Deum vestrum & conuertet vos in terram vestram, secundum multam misericordiam suam. Et erit cum venerint in terram patrum suorum, rursus obliuiscantur Domini, & impie agent, & disperget eos Dominus super faciem vniuersæ terræ, vsquequo venerit misericordia Domini, homo faciens misericordiam & iustitiam, in omnes qui longe sunt, & qui prope. In anno enim quadragesimo vitæ meæ, vidi in montibus olei, versus orientem Hierusalem (quoniam sol & luna steterunt) & ecce Isaac pater patris mei dicit nobis: Accurrētes tenete vnusquisque secundum virtutem suam, potest enim apprehendi sol & luna. Et omnes simul accurrebamus, & Leui tenuit solem, & Iudas accingens, apprehendit lunam, & exaltati sunt ambo cum eis. Et cum esset Leui sicut sol, iuuenis quidam tradidit ei ramos palmarū duodecim & Iudas erat splēdēns vt luna, & sub pedibus eius erant duodecim radii. Et accurrentes ad inuicem Iudas & Leui, tenuerunt se ipsos. Et ecce taurus in terra habens cornua magna, & alas aquilæ in dorso eius, & volentes apprehendere eum, non potuimus. Præueniens enim Ioseph cepit eum, & ascendit cum ipso in excelsum. Et vidi (quoniam eram illi allicubi) & ecce scriptura sancta apparuit nobis dicens: Assyrii, Medi, Elemæi, Gelathæi, Chaldæi. Syri, hæreditabunt in captiuitate sceptrum
Israel.

Israel. Et rursus post menses septem, vidi patrem nostrum Iacob stantem in mari Iammæ, & nos filii eius cum eo. Et ecce nauis venit, velificans plena siccis carnibus sine nautis & gubernatore. Inscribebatur autem nauis Iacob, & dicit nobis pater noster: Ascendamus in nauem nostram. Vt autem intrauimus, facta est tempestas vehemens, & turbo venti magni, & auolat pater noster à nobis tenens gubernacula. Et nos tempestate quassati, in pelagus ferebamur, & impleta est nauis aquis tempestatis, vndique quassata & contrita. Ioseph autem è cimba fugit. Diuidimur & nos in tabulis decem. Leui autem & Iudas erant nobiscum, Dispergimur ergo omnes vsque in terminos. Leui autem indutus sacco, pro omnibus nobis precabatur Dominum. Vt autem quieuit tempestas, scapha attigit terram velut in pace. Ecce venit pater noster Iacob, & vnanimiter exultauimus: Hæc duo somnia dicebam patri meo & dixit mihi: Oportet hæc impleri secundum tempus ipsorum multa Israel sustine ñte. Tunc dixit mihi pater meus. Credo quoniam venit Ioseph. Video enim semper, quoniam Dominus connumerat eum vobiscum. Et flès dixit: Viuis Ioseph fili mi, & non te video & tu non vides Iacob qui genuit te. Fecit autem & nos lacrymari in his sermonibus suis. Et accendebar in visceribus, vt palam facerem quod venditus esset, sed timui fratres meos.

E Ecce

Ecce filii mei, ostendi vobis tempora extrema, quoniam omnia fient in Israel. Et vos igitur mandate filiis vestris vt iuuantur Leui & Iude. Per Iudam enim orietur salus Israel, & in ipso benedicetur Iacob. Per sceptrum enim eius apparebit Deus, habitas inter homines in terra, vt saluet Deus genus Israel, & congregabit iustos ex gentibus. Si operemini bonum filii mei, benedicent vos homines & angeli, & Deum glorificabitur per vos in gentibus, & Diabolus fugiet a vobis, bestia timebunt vos, & angeli suscipient vos. Sicut enim si quis filium nutriet bene, perpetuo gratus & memor filius esse studet, ita & in bono opere memoria est apud Deum bona. Qui vero non fecerit bonum, huic maledicent homines & angeli, & Deus contumelia afficietur per ipsum in gentibus, & Diabolus possidebit hunc tanquam proprium vas & instrumentum, & omnis bestia dominabitur ei & Dominus odio habebit eum. Nam mandata legis duplicia sunt, & opere implentur. Tempus enim est coeundi cum vxore sua, & tempus continendi ab ea ad orationem suam. Duo mandata sunt, quae nisi fiant in ordine suo, peccatum tribuunt. Ita est in reliquis mandatis. Efficiamini ergo sapientes in Deo, & prudentes, scientes ordinem mandatorum eius, & leges omnis rei, vt Deus diligat vos. Et multa talia mandans eis, precatus est, vt transferant ossa eius in Hebron, & sepeliant eum iuxta patres

partes ipsius. Et comedens & bibens in hilaritate animæ velavit faciem suam, & mortuus est; Et fecerunt filii sui secundum omnia quæcumque mandavit eis Nephtalim patre eorum.

DE NEPHTALINO,
EPIGRAMMA.

*Nephtalin ex vno cum Dan fuit editus aluo,
Pavit oves sicuti simplicitate pater.
Emissum tanquam ceruum huius regna futuræ
Precinuit genitor dum moriturus erat.
Barachus ductor monstravit vera locutum
Lethali thalamo, Vate sequente, senem.
Quattuor accepit natos, amplissima crevit
In populo Israel sanctificata tribus.*

DE GAD, VII. PATRIARCHA.

ANno mundi 2198. ex Zelpha serua natus est Gad, vir inculpatæ vitæ, præter quod fratri iniuriam inferri passus sit. Profectus cū cæteris fratribus ad Ægyptum frumentatum, id dextre admodum expediuit. Multa habuit pecora & alimenta, quibus posteritas eius ita dilatata, vt peteret à Moyse seruo Dei, cum pellerentur à contribulibus Rubenitis, pro-

E 2 pter

pter infinitam substantiam pecorum, vt ad Golaad & Iazer, ob soli fertilitatem, tum propter pascuorum copiam conuenientissimas ciuitates ipsos concedere permitteretur, permisit quidam homo Dei, ea vero conditione, ne præliis & pugnis aberrent. Nomen conuenientissimum cum re ipsa nactus est. Gad enim idem designat, quod *accinctus*, vel *preparatus ad prælium*. *Küstig/reisig*. Descenderat ad dimicandum cum Agarenis, quos etiam vicit. Ex huius, vtique quoque ex Ruben & Manasses posteritate bellicolissimus exercitus & bellorum peritiam probissime callens, quadraginta quatuor millia & septingenti sexaginta virorum prodierunt, viri acres & magnanimi, de quibus nemo victorias deportauit lætas & incruentas, Moyses antequam in monte Horeb relinqueret filiis Israel, leoni illum comparauit, qui verticem & brachium rapuisset. Deinde laudat eius iustitiam & iudicium in Israele, vel quod fecisset, vel quod adhuc futurum. Verum hoc referunt nonnulli ad Regem Iehu, qui pietati fecit locum, abolitis Baalis ritibus idolatricis. Perrupit, quasi leo fortiter, cæsis etiam duobus regibus, quasi brachio & vertice. Qui etiam pios Prophetas sub suo regno securos viuere permisit, qui ante à Baaliticis Sacerdotibus vehementissime fugabantur, & laudatus est hic rex à Domino plurimumque iustitias fecisset, & iura æqua Israeli distribuisset, &

set, & populum ad veri Dei religionem conuertisset. E tribu hac oriundus quoque fuit Doctor excellentissimus, Elias Propheta. Habuit Gad septem filios, Sephon primogenitum, Aggi, Efebon, Suni, Beri, Arodi & A-reli.

TESTAMENTVM GAD,
de Odio.

Transcriptum testamenti Gad, quacunque locus est ipse filiis suis in anno centesimo septimo vitæ suæ, dicens: Septimus filius natus sum Iacob, & eram fortis in gregibus pascendis. Ego custodui in nocte gregem, quando venit leo, vel lupus, vel pardus, vel ursus, vel omnis bestia super gregem persequeretur eam, & apprehendens pedem eius manu mea & girans obtenebrabam, & proiciebam eam ultra duo stadia, & ita interficiebam. Ioseph ergo pascebat gregem nobiscum circiter dies triginta. Qui cum tener esset, incidit in morbum propter nimium æstum. Et reuersus est in Hebron ad patrem suum, & reclinauit eum iuxta se, quoniam diligebat eum. Et dixit Ioseph patri nostro, quod filii Ballæ Zelphæ dilapidarent bona, & devorant ipsa insciis Iudæ & Ruben. Sciebat enim quoniam agnum eruebam ex ore ursi, quem interfeci, & agnum occidi, de quo contristabar, quoniam non potui viuere, & comedebamus ipsum. Et dixit pa-

tri nostro: Verum fratres modeste ferebant in
 stud verbum Ioseph, vsque in diem venditio-
 nis eius in Ægyptum, & spiritus odii erat in
 me, & nolui Ioseph neque audire neq; videre,
 ipse vero apertè redarguit nos, quoniam sine
 Iuda comedimus. Denique omnia quæcunq;
 dixit patri, persuasit ei. Confiteor autem nunc
 peccatam filii, quoniam sæpe volui occidere
 eum. Nam ex animo odio habui eum, & omni-
 no non erant in me viscera misericordiæ erga
 ipsum, & propter somnia ipsius concepti tæcum
 odiû. Et volui ipsum deuorare à terra viuentium,
 quemadmodum deuorat vitulus hebras à
 terra. Propter quod ego & Iudas vendidimus
 eum Ismaelitæ triginta aureis. De quibus de-
 cem furtim subtraximus, viginti autem ostendimus
 fratribus nostris. Et ita auaritia adductus sum, vt interfectum vellem. Deus autem
 patrum nostrorum eripuit eum de manibus
 meis, vt non facerem iniquitatem in Israel. Et
 nunc audite filii mei sermones veritatis, vt faciatis
 iustitiam & omnem legem altissimi, &
 non erretis spiritu odii, quoniam malus est in
 omnibus actibus hominum. Omne quodcun-
 que fecerit homo, odit & abhominatur. Si faciat
 legem Domini, non laudat eam. Si timeat
 Dominum & sectetur iusta, hunc non diligit,
 veritatem vituperat: dirigenti prospere res suas
 huic inuidet, obrectationem amplectitur, arroganti-
 am amat. Et quoniam odium excæcauit
 animam

animam eius, facit proximo suo, sicut & ego Ioseph. Custodimini igitur filii mei ab odio, quoniam in ipsum Dominum iniquitatem facit. Non enim vult audire verba mandatorum eius de dilectione proximi, & in Deum peccat. Si enim delinquat frater, statim vult annūciare omnibus, & festinat vt iudicetur pro hoc delicto, & punitus moriatur. Si autem fuerit seruus, accusat eum apud Dominum suum, & omnes persecūdi vias excogitat aduersus eum, si quo modo mortificet eum. Odium enim operatur cum inuidia, & aduersus bene operantes, profectum audiens & videns, semper contristatur. Quemadmodū enim dilectio etiam mortuos amat & cupit viuere, & in eos qui sunt in sententia mortis, si fieri queat, à morte reuocare vellet: ita odium viuētes conatur delere, & eos qui paululum quidam peccauerint, indignos vita iudicat. Spiritus enim odii animi peruersitate cooperatur Sathanæ in omnibus vsq; ad mortē hominū. Spiritus n. dilectionis in longanimitate cooperatur legi Dei in salutē hominum. Malum est odium, quoniā permanet cum mendacio, continue loquens aduersus veritatem, & parua magna facit, tenebris lucem obfuscat, dulce amarum dicit, & calumniam edocet, bellū, iniuriam, & omnē abundantiam malorū deniq; veneno diabolico cor implet. Hæc edoctus experientia dico vobis filii mei, vt fugiatis odiū, & adhareatis dilectioni

Domini. Iusticia eiicit odium, humilitas odiú,
 iustus enim & humilis erubescit facere iniuste
 non ab alio reprehensus, sed à proprio corde,
 quoniam Deus protegit consilium eius. Non
 detrahit viro, quia timor altissimi vincit odiú:
 Timens enim, Dominum non offendit, non
 vult omnino, neque cogitatione, iniusta face-
 re aduersus hominem. Hęc ego vltimo cogno-
 ui posteaquam pœnitui de Ioseph, Quæ enim
 secundum Deum est vera pœnitentia, ea mor-
 tificat hominem ad obedientiam, fugat tene-
 bras, & illuminat oculos, & cognitionem tri-
 buit animæ, & ducit consilium ad salutem. Et
 quæ non dicit ab hominibus, nouit per pœni-
 tentiam. Induxit enim mihi ægritudinem e-
 patis, & nisi fuissent orationes patris mei Ia-
 cob, profecto statim spiritus desisset esse in
 me. Per quæ enim homo peccat, per illa & pu-
 nitur. Quia igitur disposita erant epata mea
 impropitiabiliter aduersus Ioseph, in epate
 passus sum impropitiabiliter Iudicium pertuli
 per menses vndecim, vt par esset tempus pœ-
 næ, cum tempore quo vrgebam venditionem
 Ioseph. Et nunc filii mei diligite vnusquisque
 fratrem vestrum, & auferte odium à cordibus
 vestris, diligentes inuicem in opere, sermone,
 & cogitatione animæ: Ego enim coram facie
 patris nostri pacifica loquebar ad Ioseph, & ex-
 eunte me, spiritus odii obtenebrauit intelle-
 ctum meum, & turbauit animam meam ad
 occi-

occidendum eum. Diligite igitur adinuicem ex corde, & si peccet in te aliquis, dic ei in pace, exterminans venenum odii, & in anima tua nõ teneas dolum. Et si confitens pœniteat dimitte ei, & si negat, non contendas cum eo, ne quando iurante eo, dupliciter pecces. Non audiat alienus in contentione secretum vestrum, ne odiens te immutetur, & magnum peccatum operetur aduersum te. Quoniam multoties dolo loquetur tecum, vel perferutabitur te in malo, accipiens à te venenum. Si ergo negat & erubescit, & redargutus quiescit, non eduças eum. Negans enim pœnitet, vt non amplius delinquat in te, sed honorabit te & timebit & pacificus erit. Si vero inuerecundus est, & instat malitiæ, tunc dimitte ex corde Deo vindictam. Si quis plus quam vos prosperatur, ne contristemini, sed orate pro ipso, vt perfecte prosperetur. Forte enim vobis expedit ita, & si plus exaltatus fuerit, ne inuideatis, recordantes, quoniam omnis caro morietur. Domino autem hymnum afferte, tribuente bona & vtilia omnibus hominibus. Scrutate iudicia Domini, & ita dimittet & quiescet consilium tuum. Si vero ex malis quis ditatus fuerit, sicut Esau frater patris mei, nolite æmulari. Terminũ enim Domini suscipietis, vel enim aufert hoc in malis, vel pœnitentibus dimittit, vel impœnitenti seruat in æternam punitionem. Nam pauper abundans in omnibus Domino gra-

tias agit, & ipse apud omnes ditatur, quoniam non habet perniciosam deprecationem hominum. Auferte igitur odiū ab animabus vestris, & diligite inuicem in reſtitutione cordis. Dicit autem & vos filiis veſtris, vt honorent Iudam & Leui, quoniam ex eis oriri faciet Dominus ſaluatorem Iſrael. Cognoui enim quoniam in fine recedent filii veſtri ab eis, & in omni pernicie & malignitate & corruptione erunt coram Domino. Et paululum requieſcens, rurfus dixit eis. Filii mei audite patrem veſtrum, & ſepelire me prope patres meos. Et eleuans pedes ſuos dormiuit in pace. Et poſt quinque annos reduxerunt eum, & poſuerunt eum in Hebron cum patribus ſuis.

DE GAD,

EPIGRAMMA.

*Legitima ſeptem genuit cum coniuge natos,
Paſtores ouium quiq; ſuere probi,
Duſtores belligenas, arcusque peritos
Poſteritas multos multiplicata dedit.*

DE ASSERE VIII. PATRIARCHA.

ASſer natus anno mundi 2199. filius Iacobi & Zelphe ancillæ Lyæ. Filios habuit quatuor, & vnā filiam nomine Saram. Filiorum

rum exitere nomina, primogenitus, Iemna, secundus, Iesua, tertius, Iesui, quartus, Beria. Terrenam accepit à patre benedictionem Iudæ longe dissimilem, verumtamen satis bonam. Vnde videtur dictus quasi delitiæ, *Sold* *felig*, Germanice. Abundantiam tribuit parens, & quæ præbiturus esset delitiis regibus. Talem etiam contulit Moyses, nisi quod ille proliis abundantiam pollicitus, & tranquillitatem inter fratres suos. Dein quod sit abundanturus olea, & ferrum atque æs futurum calciamentum eius. Vltimo felicissime precatur, vt sicut dies Iuuentutis, ita sint & senectutis, id quod tribui huius plane contigit. Fuit Anna Phanuelis filia Prophetissa, mulier eximie sanctimonie, ex hac tribu prognata, quam Lucas Euangelista commendauit à castitate, & iugi pietate atque perseuerantia in diuinos cultus.

*TESTAMENTVM ASER DE
duabus faciebus Malitia &
Virtutis.*

TRanscriptum testamentum Aser, quæ locutus est filiis suis centesimo vicesimo anno vitæ suæ, adhuc sanus existens, dixit ad eos: Audite filii Aser patrem vestrum, & omne rectum corâ Deo ostendâ vobis. Duas vias deicit Dominus filiis hominû, duo cõsilia & duos actus

duo

duo loca & duos fines, Ideoq; omnia duo sunt vnum, contra & via duæ boni & mali. Sunt etiam duo consilia in pectoribus nostris, quæ nos vel ad honestatem vel ad turpitudinem impellunt. Si igitur ad bonum ducitur homo, omnes actus ipsius circa iusticiam versantur. Et si quid deliquerit, tamen ilico pœnitet: Iusta enim cogitans & abiiciens malitiam statim corrigit sua peccata, & malitiam animi auferit. Si vero in malum declinat consilium, omnis actus eius est in malitia, & repellens bonum, assumit malum, constitutus sub Domino Beliar. Et si bonum operetur, conuertit in malitiam hoc. Cum enim incœperit boni aliquid facere finem actionis eius in malum opus perducit. Quia thesaurus Diaboli veneno perniciosi spiritus impletus est, Dicit igitur anima ipsius bonum supra malum esse, & finem rei in malitiã ducit. Est homo qui non miseretur ministrantis ei in malum, & hoc duplicem faciem habet, sed totum perniciosum est. Est & homo diligens malignitatem, similiter est in malitia, quoniam & mori desiderat in malo propter ipsum. Et de hoc manifestum, quoniam duplicis faciei est, totum vero malus actus est. Et amor existens, malitia est abscondens malum sicut nomine quasi bono finis vero actus venit in malum, alius furatur, iniuste agit, rapit, auarus existit, & non miseretur pauperum. Duplicem quidem faciem habet, & in hoc totum

tum perniciosum est, auarus existens erga proximum ad iracundiam prouocat Deum, & altissimum abnegat, & pauperis non misereatur. Præceptorem legis Dominum spernit & acerbatur, nec pauperem requiescere sinit, animam inquinat, ut corpus splendidum reddat, multos occidit, & paucorum misereatur: Hoc quidem duplicis faciei est. Alius adulteratur & fornicatur & abstinet à cibis, ieiunans malefacit, potentia, diuitiis multos misere vexat. Et mala conscientia facit mandata. Et hoc duplicis faciei est, totum autem malum est. Tales ut faes sunt & lepores, quoniam ex medietate sunt mundi, reuera sunt immundi. Vos igitur filii mei non efficiemini secundum ipsos duplicem habentes faciem, bonitatis & malitiæ, sed bonitati soli adhærete, quoniam Deus requiescit in ipsa, & homines desiderant eam. Malitiam fugite, occidentes diabolum in bonis vestris actibus, quoniam qui duplicis faciei sunt, non Deo sed concupiscentiis suis seruiunt, ut Beliar complacent, & his qui sunt ipsis similes. Edom autem viri & qui sunt vnus faciei, & si existimentur ab eis qui duplicis faciei sunt, peccare, iusti tamen sunt apud Deum. Multi enim occidentes perniciosos, duo faciunt opera, malum per bonum, totum vero est bonum. Quoniam qui malum eradicauit perdidit illud. Est aliquis qui odit aliquem misericordem, & accusat eundem adulterii vel latrocinii.

trocinii, hic est duplicis faciei, sed totum opus
 bonum est, quoniam imitatur Dominum non
 aspiciens quod videtur bonum, cum vero sit
 malum. Alter non vult diem bonum videre cū
 luxuriosis, vt non maculet eos, & inquineta-
 animam. Et hic duplicis faciei est, totum autem
 bonum est, quoniam tales capreolis & ceruis
 similes sunt, quoniam in consuetudine agresti
 videntur immundi esse: ex toto autem mundi
 sunt, quoniam in zelo Dei ambulant receden-
 tes ab his, à quibus Deus prohibet per manda-
 ta, odio habent eos & necant malum à bono.
 Videte igitur filii qualiter duo sunt in omni-
 bus, vnum contra vnum, & vnum sub vno ab-
 fconditur. Vitæ mors succedit, gloriæ ignomi-
 nia, diei nox, & luci tenebræ. Omnia vero sub
 die sunt, & sub vita quæ iusta sunt, propter q̄
 & mortem æterna vita præexpedit, & non est
 dicere veritatem mendacium, neq; iustum, in-
 iustum, quoniam omnis veritas sub luce est,
 quemadmodum omnia sub Deo. Hæc omnia
 probavi in vita mea, & non erravi à veritate
 Domini, & mandata altissimi exquisiui secun-
 dum omnem fortitudinem, ambulans secun-
 dum vnā faciem in bonum. Attendite igitur
 filii & vos mandata Domini secundum vnā fa-
 ciem, sequentes veritatem, quoniam qui du-
 plicis faciei sunt, dupliciter puniūtur. Spiritus
 erroris odit hominē agonizātem. Legē Domi-
 ni custodite, & non attendite malum, vt bonū,

sed

sed reuera bonum respicite, & obseruate illud
 in omnibus mandatis Domini ad eum reuerſi,
 & in eum quiescentes, quoniã fines hominũ
 ostendunt iustitiã eorum. Et cognoscite Ange-
 los Domini & Sathanę. Si enim adheſeritis spi-
 ritibus malis, anima torquebitur à pernitioso
 spiritu, cui seruitis in concupiscẽtiis & operib.
 pernitiosis. Si autem quiescibiliter in gaudio
 cognoueritis angelum pacis, consolabitur vos
 in vita. Ne efficiamini filii vt Sodoma quã i-
 gnorauit angelos, & periit vsque in seculum.
 Noui enim quoniam peccabitis, & trademini
 in manus inimicorum uestrorum, terra uestra
 desolabitur, & vos dispergemini in quatuor
 angulos terrã, & eritis in dispersione despectũ
 velut aqua inutilis, vsquequo altissimus visita-
 uerit terram. Et ueniens, vt homo cum homi-
 nibus manducans & bibens, & in silentio con-
 terens caput draconis. Per aquã hic saluabit Is-
 rael, & omnes gentes Deus in virum abscondi-
 tus. Dicite igitur hæc filiis uestris, vt nõ negli-
 gant legem Dei scriptam in tabulis cœlorum.
 Nam futurum est vt increduli fiant in legem
 Domini. Et vos impie agentes, impie agetis in
 Deum, non attendentes legem Dei, sed man-
 data hominum: Et propter hoc dispergemini
 vt Gad & Dan fratres mei, qui regiones eorũ
 ignorabant, & tribum & linguam eorum. Sed
 congregabit vos Deus in fide propter spem
 misericordię suę, propter Abraham, Isaac &
 Iacob.

Iacob. Hæc cum dixisset, mandauit eis, dicens: Sepelite me in Hebron. Et mortuus est, somno bono domiens. Et post hæc fecerunt illi filii eius sicut mandauerat eis. Et reducentes eum, sepelierunt cum patribus suis.

DE ASSERE,
EPIGRAMMA.

*Vir probus & pecoris pascendi gnarus habetur,
Delicias habuit simplicitate suas.*

DE ISASCHARE IX. PA-
triarcha.

RVBEN Lyæ primogenitus tempore mes-
sis triticæ, matri gratificaturus attulit mā-
dragoras. Quas Rachel concupiscata, desiderium
earum cœpit. Orauit igitur sororem, vt dona-
ret particulam mandragoræ, quam filius ex a-
gro portasset: Lya impatiens constanter re-
cusauit ea obiectione, an exiguum, quod con-
dormiret ea nocte marito, posceret. Insuper
etiam plantas filii allatas, Rachel vt concupi-
tas plantulas obtineret, promisit maritum illa
nocte. Contenta Lya præbuit mandragoras.
Vesperî autem viro redeunte ex agro lætabun-
da occurrit Lya, significans, quod emisset eius
condormitionem per illam noctem. Placuit
Patriarchæ pactum duarum vxorum, ad Lyam
igitur diuertit. Quæ concepit ac peperit hunc
Patri-

Patriarcham, cui nomen fecit *Isachar*, id est, merces, vel quod mercede conductus maritus procreasset filium, vel quod Dominus mercedem retribuisset, dum Zelphā marito nubere curasset. Natus ille anno mundi 2200. pastorē egit ouium paternarum in Mesopotamia Syriæ apud Labanem auum matris: Deinde & in Chanāna & Ægypto filios genuit quatuor, quos Moyses hisce nominibus enumerat, Sphola, Phua, Iobab & Semron. Sed Paralipomenon opus, cum prioribus duobus quidem conuenit, at posteriorū nomina aliter ac Moyses recenset, vt, Iasub, & Zamran. Valde aucta est tribus hæc. Fortissimos enim habuit principes, idque temporibus Dauidis, ibi circiter viginti duo millia, & sexcenti bellatores numerati sunt in sola stirpe filii Tholæ primogeniti. Terrenam accepit cum aliis fratribus benedictionem. Assimilauit eius posteritatem Iacob, defuncturus Asino forti, qui suppositurus sit humeros ad portandum; verum tamen tributarium futurum prædixit Syriis & Assyriis, quorum laborabit terram, & accipiet optimam, sed aliis præbiturus vsufructum. Videtur id propemodum Moyses sensisse, dum tabernaculis illum immoraturum vaticinatus, comparat asino pigro, qui locum illibenter mutaret. Promittit autem salutem, si domi intra sua manserit castra, tum futurum, vt immolentur victimæ iustitiæ. Opus Paralipomenon

perhibet, huius posteritatem in tribu sua per omnem cognationem robustissimos ad pugnandum produxisse milites & duces. Qui ductis vxoribus plurimos genuere filios & filias. Vix tribus vllius Patriarchæ ampliorem posteritatem habuit atque Isaschari.

TESTAMENTVM ISASCHAR,
de Gula.

TRanscriptum verborum Isaschar, vocans filios suos, dixit eis: Audite filii Isachar patrem vestrum, auribus percipite verba dilecti à Domino. Ego sum natus quintus filius Iacob in mercede mandragorarum. Iacob enim attulit mandragoras ex agro, & præbuians Rachel accepit eas. Fleuit autem Ruben, & in voce ipsius exiuit Lya mater mea. Mandragoræ autem erant mala odorifera, quæ producit terra Aram in excelsò sub valle aquarum. Dixit autem Rachel: Non dabo hoc tibi, quoniam erunt mihi pro filiis. Erant autem mala duo. Et dixit Lya: Sufficiat tibi, quoniam accepisti virum virginitatis meæ. Num & hæc accipies? Illa vere dixit: Ecce sit Iacob tibi nocte hæc pro mandragoris filii tui. Dixit autem Lya ad eam: Non iactes & non glories, meus enim est Iacob, & ego vxor iuuentuti eius. Rachel vero dixit: Quid igitur, quoniam mihi primo copulatus est, & propter me seruiuit patri nostro annis quatuordecim. Et dixit Lya: Quid tibi

tibi faciam, quoniam multiplicatus est dolus
 & astutia hominum, & dolus procedit in terra.
 Si autem secus esset neque tu quidem videres
 faciem Iacob. Non enim vxor ipsius tu es, sed
 in dolo pro me induta es. Et seduxit me pater
 meus, & transferens me nocte illa, non permi-
 fit me videre, quoniam si fuisset illic, non fa-
 ctum fuisset hoc. Et dixit Rachel: Accipe vnā
 mandragoram, & pro vna in mercede do tibi
 eum in vna nocte. Et cognouit Iacob Lyam, &
 concipiens, me peperit, & propter mercedem
 vocatus sum Isachar. Tunc apparuit Iacob an-
 gelus Domini dicens: Quoniam duos filios
 Rachel pariet, quia respuit coitum viri, & ele-
 git continentiam, & nisi Lya mater mea pro
 coitu reddidisset duo mala, octo filios paritura
 fuisset, propter hoc sex peperit. Duos vero
 Rachel, quoniam in mandragoris visitauit
 eam Deus. Sciuit enim quod propter filios
 voluit coire cum Iacob, & non propter desi-
 derium voluptatis. Apponens enim & in cra-
 stino redditit Iacob, vt acciperet & aliam man-
 dragoram propter hoc in mandragoris, exau-
 diuit Dominus Rachel, quoniam & deside-
 rans eas non comedit, sed reposuit eas in do-
 mo Domini offerens sacerdoti altissimi, qui
 erat in tempore illo. Quando ergo factus sum
 vir filii mei, ambulauit in rectitudine cordis
 mei. Et factus sum agricola patrum meorum,
 & attuli fructus ex agris secundum tempus

F 2 corum,

eorum, & benedixit me pater meus, videns quod in simplicitate ambulabam, & non eram perscrutator in omnibus actibus meis neque perniciosus aut inuidens proximo, non oblocutus sum alicui, neque vituperavi vitam hominis ambulans in simplicitate oculorum. Propter hoc triginta annorum accepi mihi meam vxorem, quoniam labor deuorauerat fortitudinem meam. Et illecebrofus nūquam intelligebam voluptatem mulieris, sed per laborem somnus meus circumdedit me, & semper gauisus est in simplicitate mea pater meus. Si quid enim laborabam omnem fructum & omne primū germē primum per sacerdotem Domino offerebam, deinde patri meo, & tunc ego, & Dominus duplicauit bona in manibus meis. Sciuit autem & Iacob, quoniam Deus cooperatur simplicitati meæ. Omne enim pauperi & omni tribulato tribuebam terræ bona in simplicitate cordis. Et nunc audite me filii, & ambulate in simplicitate cordis, quoniam noui in ipsa omnem beneplacentiā Domini. Simplex aurum nō concupiscit, proximum non inuadit, cibos varios non appetit, vestem diuersam non vult, tempora longa sibi non promittit, sed solum recipit voluntatem Dei, & spiritus erroris nihil possunt aduersus eum. Non enim nouit recipere pulchritudinē mulieris, ne coinquinet mentem suam. Non zelos in consilijs eius superueniet, non inuidia lique-

liquefacit animam eius, neque lucrum in avaritia excogitat. Ambulat enim in rectitudine vitæ, & omnia videt in simplicitate, non recipiēs oculis perniciositates ab errore mundi, vt non videat peruerse aliquot mādatorum Dei. Custodite ergo legem Dei filii mei, & simplicitatem possidete, & in innocentia ambulate, non circumscrutantes mandata Domini & proximi actus. Sed diligite Deum & proximum, pauperis & infirmi miseremini, Supponite dorsum vestrum in agriculturam, & operamini in operibus terræ secundum vnumquamque agriculturam, dona cum gratiarum actione Domino offerentes, quoniam primis germinibus fructuum terræ benedixit Dominus, secundum quod benedixit omnes sanctos ab Abel vsque nunc. Non enim datur tibi alia pars quam pinguedinis terræ, cuius in doloribus sunt fructus, quoniam pater noster Iacob, in benedictionibus terræ & primitiarum fructuum benedixit me. Et Leui & Iudas glorificati sunt à Domino in filiis Iacob. Etenim Deus hæreditauit in illis, & huic quidem dedit sacerdotium, huic vero regnum. Ejs ergo obedite, & in simplicitate patris nostri ambulate, quoniam Gad datum est perdere tentationes superuenientes Israel. Noui filii mei, quoniam in extremis temporibus derelinquent filii vestri simplicitatem, & adhærebunt avaritiæ: & dimittentes innocentiam, appropinquabunt

malignitati: & derelinqvientes mandata Dei, adhærebunt Beliar: & dimittentes agriculturam, sequentur pernicioſa conſilia ſua, & diſpergentur in gentes. & ſeruient inimicis ſuis. Vos ergo dicite hoc filiis veſtris, vt ſi peccent, velociter reuertentur ad Dominum, quoniam miſericors eſt & eripiet eos, vt reuertantur in terram ſuam: Centum viginti duorum annorum ſum ego, & non cognoui ſaper me peccatam in mortem, præter vxorem meam nõ cognoui aliam: non fornicatus ſum in electione oculorum meorum; vinum in ebrietate non bibi: omne deſiderabile proximi non deſideraui: dolus non factus eſt in corde meo: mendacium non aſcendit per labia mea: omni homini contriſtato congemui, & pæperi dedi panem meum. Non comedi ſolus, terminum non ſolui, pietatem feci in omnibus diebus meis & veritatem, Dominum dilexi in tota fortitudine mea. Omnem hominem dilexi vt filios meos. Si & vos filii mei hæc feceritis, omnis ſpiritus Beliar fugiet à vobis, & omnis actio pernicioſorum hominum non dominabitur vobis, & omnem agreſtem feram ſervituti ſubiicietis, habètes vobiſcum Deum cæli, ambulantes cum hominibus in ſimplicitate cordis. Et mandauit eis vt reducant eum in Hebron, & illic eum ſepeliant in ſpelûca cum patribus ſuis. Et extendit pedes ſuos, & mortuus eſt quintus filius Lyæ in ſenectute bona, omne

mne membrum habens sanum & potens, dormiuit somnum secularem.

DE ISASCHARE,

EPIGRAMMA.

*Huic merces nomen fecit, mercede maritum
Emerat ad thalamum casta marita suum.
Quattuor in lucem natos huic pertulit uxor,
Aucti qui sunt in millia multa virum,
Externis censum predixit morte daturum,
Regibus & populis, Assyriisq; pater.*

DE ZABVLONE, X. PATRIARCHA.

GERMANVS Isacharis, Ruben, Simeonis, Leui, & Iudæ, omnes hi ex vno patre & matre prognati, nascitur Anno mundi 2201. Hic autem minimus nau Lyæ fuit, quem statim post Isascharem peperit. Paut armenta cū reliquis fratribus. Iosephi venditioni auxiliatrices præbuit manus. Adultus duxit uxorem, ex qua genuit filios tres, Sarech, Chelon, Iahel. Profectus deinde cum patre & omni familia ex Mesopotamia Syriæ ad Chananæam patris patriam, mox annonæ caritate coactus, profectus ad fratrem Iosepbum in Ægypto, ibi habitauit in terra Gosen cum reliquis fratribus, & paut oues.

F 4 A pa-

A patre ex humanis concedente terrenam nauis benedictionem, quod in litore maris habiturus esset, & in statione nauium, vsque ad Sidonem. Quod deinde primum completum est temporibus Iosua, vbi iactata sorte tertiam ipse accepit benedictionem tali loco vt praecauerat parens. Precatur Moyses, vt laetetur in exitu suo; quod verum dixisse compernit, dum Barachum ductorem ex tribu Nephtalim comitatus est. Nam ibi laetum & secundum adeptus est exitum. Paucula enim turba maximam bellatorum copiam & multitudinem dispersit, & ducem ipsum Sisaram per manum famellae peremit. Habitanti ad mare vaticinatus latius Moyses, quod inundationem maris, & thesauros absconditos arena habiturus esset. Quod nonnulli de mercibus marinis, & metallorum abundantia, terra reconditorum, intelligunt, Huius tribus alumni fuerunt, Ionas Propheta, qui Assyriorum Imperatori de ira Dei concionatus est, urbemque regiam ad vitae & morum emendationem instigauit, Item Matthaeus & Thomas Apostoli.

TESTAMENTVM ZABVLON,
de commiseratione & misericordia.

TRanscriptum Zabulon, quod disposuit filiis suis centesimo decimo quarto anno vitae

vitæ suæ. post triginta duos annos mortis Ioseph. Et dixit eis: Audite me filii Zabulon, datio bona genitoribus meis. Cum enim genitus essem, multum auctus est pater meus gregibus & armentis, quoniam in variis virgibus habuit sortem. Non cognoui filii mei, quod peccauit in diebus meis, neque enim tunc recordabar, quoniam iniquitatem feci propter ignorantiam in Ioseph, quoniam cœlaui cum fratribus meis patri meo, quod factum erat, & fleui multum in abscondito. Timui enim fratres meos, quoniam conspirabant omnes simul, vt si quis reuelaret mysterium, occideret eum gladio. Tamen quoniam volebant occidere eum, multa testificatus sum eis lachrymans, ne facerent iniquitatem hanc. Venerunt enim Simeon & Gad super Ioseph, vt occiderent eum, & cadens super faciem Ioseph, dixit eis: Miseremini mei fratres mei, miseremini viscerum Iacob patris nostri. Non iniiciatis in me manus vestras, vt effundatis sanguinem innocentem, quoniam non peccauit in vos. Si vero peccauit, in disciplina erudite me. Manum autem vestram ne inferatis propter Iacob patrem nostrum. Vbi autem dixit verba hæc, miseratione commotus, veni ego & incepi flere, & epata mea resoluta sunt in me, & omnis substantia viscerum meorum laxata est super animam meam. Fleuit autem Ioseph & ego cum ipso, & intremuit cor meum, & iuncturæ corporis mei expauerunt,

runt, & non potui stare, & videns me flentem cum eo, & illos superuenientes ad occidendū eum, refugit retrō me deprecans eos. Exsurgens autem Ruben, dixit: Fratres, non occidamus eum sed proiciamus eum in lacum exsiccatum, quem foderunt patres nostri, & non inuenerunt aquam. Ideo enim prohibuit Deus ascendere aquam in eum, vt fieret prætectio Ioseph, & fecit Deus ita, donec vendiderunt eum Ismaelitis. Neque in peccato Ioseph, filii, ego consensī, sed Simeon, Gad, & alii sex fratres nostri accipientes pretium Ioseph, emerunt calciamenta sibiipsis & vxoribus suis & filiis suis, dicentes: Non comedamus illud, quoniam pretium sanguinis est fratris nostri, sed conculcatione cōculcemus illud, pro eo quod dixit se regnaturum super nos, & videbimus quid portendant somnia eius. Ergo in scriptura legis Enoch scriptum est non volenti iuscitare semen fratri suo. Solui calciamentum Ioseph. Etenim venientes in Ægyptum soluta sunt à pueris Ioseph ante portam, & ita adorauerunt Ioseph secundum typum Pharaonis. Non solum autem adorauerunt eum, sed etiam rubore suffusi sunt procidentes coram eo, & sic confusi sunt coram Ægyptiis. Deinde audierunt Ægyptii omnia mala quæ fecimus Ioseph. His factis apposuerunt fratres cibum vt comederent. Ego vero per duos dies & duas noctes non gustavi cibum, miseratus Ioseph,

&

& Iudas non comedit cum eis. Intendebat autem in lacum, quoniam timebat ne resiliens Simeon & Gad, interficerunt eum. Et videntes me non comedentem, posuerunt me custodire ipsum, quousq; venditus est. Fuit autem in lacu tres dies & tres noctes, & ita venditus est incubatus. Et audiens Ruben, quod venditus est absente eo circumscissus plorabat, dicens: Quomodo videbo faciem Iacob patris mei? Et accipiens argentum, cucurrit ad mercatores & neminem inuenit, dimittentes enim viam regiam ambulauerunt per devia in velocitate, & non comedit Ruben panem in die illa. Accedens ergo Dan, dixit ei: Ne fleas neque tristeris de iuvene, scio quid dicturi sumus patri nostro Iacob: Occidemus hircum caprorum, & tingemus tunicam Ioseph, & dicemus: Cognosce, si tunica filii tui est ista. Tunica enim patris nostri exuerunt Ioseph cum vendituri erant eum, & induerunt eum vestimentum vetus serui. Tunicam vero habuit Simeon & noluit dare eam, volens gladio suo discindere eam, iratus quod viueret adhuc, nec occidisset eum. Exsurgentes autem aduersus eum omnes simul dixerunt: Quidni daturus sis? eum tu solus fecisti hoc malum in Israel. Et ita dedit eam, & fecerunt sicut dixit Dan. Et nunc filii mei annuncio vobis, custodire mandata Domini, & facite misericordiam in proximo, & viscera misericordiae in omnes habete,

habete, non solum ad homines, sed & ad irrationalia. Propter hoc enim benedixit me Dominus & omnibus fratribus meis ægrotantibus, ego sine ægritudine euasi. Nouit enim Deus vniuscuiusque electionem. Habete ergo misericordiam in visceribus vestris filii mei, quoniam vt aliquis faciet proximo suo ita & Dominus faciet ei. Etenim filii fratrum meorum ægrotabant, moriebatur propter Ioseph, quoniam non fecerunt misericordiam in visceribus suis. Filii autem mei sine ægritudine custoditi sunt sicut nouistis. Et eram in Chanaan in littore venatus sum venatione piscium Iacob patri meo, & multis suffocatis in mari ego illæsus permansi. Primus ego feci scapham in mari nauigare, quoniam Deus dedit mihi intellectum & sapientiam in ipsa, & dimisi lignum retro ipsam, & linteamen extendi in ligno medio, & in ipsa perambulans littora, piscabar pisces domui patris mei, vsquequo venimus in Ægyptum, & ex renatione mea omni homini peregrino miseratus dabam. Si vero erat peregrinus, vel ægrotans, vel senex coquens pisces, & faciens hoc bene secundum vniuscuiusque necessitatem, afferebam omnibus colligens & compatiens. Propterea Deus multos pisces fecit me venari in mari. Qui enim tribuit proximo, accipit multiplicata à Domino. Quinque annis piscatus sum, omni homini quem videram tribuens, & omni domui

muī patris mei sufficienter. In autumno pisca-
 bar, in hyeme autem pascebam gregem cum
 fratribus meis. Nunc annuntiabo vobis quæ
 feci: Videbam tribulatum in medietate hye-
 mis, & miseratus super ipsum furatus vestimē-
 tum ex domo mea abscondite dedi tribulato.
 Et vos ergo filii mei ex his quæ tribuit vobis
 Dominus, indifferenter omnibus miserentes,
 misericordiam facite, & tribuite omni homi-
 ni in bono corde. Si vero non habetis vt quam-
 primum detis indigenti, compatiamini in vi-
 ciceribus misericordiæ. Noui quoniam manus
 mea non neglexit vel horam tribuere indigē-
 ti, & amplius septem stadiis ambulans cum i-
 pso flebam, & viscera mea versa sunt super i-
 psum in compassionem. Et vos ergo filii mei,
 habete viscera misericordiæ aduersus omnem
 hominem in misericordia, vt & Deus in vos
 propitius misereatur vobis. Quoniam in ex-
 tremis diebus Deus mittet misericordiam suā
 in terram, & vbi inuenerit viscera misericor-
 diæ in ipso habitabit. Quantum enim homo
 miseretur erga proximum: tantum Deus ipsi.
 Quando enim descendimus in Ægyptum, Iose-
 ph non recordatus est mali in nos, me vero
 videns, misertus est. In quem inspiciētes & vos
 immemores malorum efficiamini filii mei, &
 diligite inuicem, & non cogiteris vnusquisque
 maliciam fratris sui, quoniam hoc diuidit vni-
 tatem, & omnem consanguinitatem dispergit
 &

& animam perturbat. Memor enim mali viscera misericordiae non habet. Attendite aquas, quoniam cum simul mouentur lapides, ligna, arenam diffrahunt. Si vero in multas diuidantur terra exterminat eas, & fiunt neglectae, & vos si diuidamini eritis ita. Nec scindamini in duo capita, quia omne quod fecit Deus, caput vñ habet, dedit duos humeros, manus, pedes, sed omnia membra vnicapiti obediunt. Noui in scriptura patrum meorum, quoniam in vltimis diebus receditis à Domino, & diuisi eritis in Israel, duos reges sequemini, & omnem abominationem facietis, & omne Idololum adorabitis, & captiuabunt vos inimici vestri, & sedebitis in nationibus in omnibus infirmitatibus, tribulationibus & doloribus animae. Et post hoc recordabimini Domini, & poenitebitis, & conuertet vos, quoniam miserator est & misericors, non excogitans malitiam filiis hominum, quoniam caro sunt, & spiritus erroris seducunt eos in omnibus actibus suis. Et post hæc orietur vobis ipse Deus lumen iustitiae, & sanitas & misericordia in poenis eius. Ipse redimet omnem captiuitatem filiorum hominum à Beliar, & omnis spiritus erroris conculcabitur, & conuertet omnes gentes in æmulationem eius, & videbitis Deum in forma hominis, quoniam elegit Deus Hierusalem, nomen Deus ei. Et rursus in malitia sermonum vestrorum, ad iracundiã prouocabitis eum, & abie-

ti

Et eritis vsque ad tempus consumationis. Es
 nunc filii mei non contristemini, quoniam
 morior ego, neque concidatis, quoniam relin-
 quo vos. Resurgam enim rursus in medio ve-
 stri, velut dux in medio filiorum suorum. Et
 lætabor in medio tribus meæ, quotquot custo-
 dierunt legem Domini & mandata Zabulon
 patris eorum. Super impios vero inducet Do-
 minus ignem æternum, & perdet eos vsque
 in generationes. Ego in requiem meam recur-
 ro sicut patres mei, vos autem timete Domini
 Deum vestrum in omni fortitudine omnibus
 diebus vitæ vestræ. Et hæc dicens, dormiuit so-
 mno bono, & posuerunt eum filii sui in thecâ.
 Postea autem reducentes eum in Hebron, &
 sepelierunt eum cum patribus suis.

DE ZABVLONE,

EPIGRAMMA.

*Ultimus est inter sex fratres Zabulon orbi
 Donatus, pecudæ panis & ille patris.
 Oceani tribuit moriturus littora vasti
 Sydonii portus deinde metalla, pater.*

DE IOSEPHO, XI. PA-
 triarcha.

Sequitur Iosephus Patriarcha sanctissimus,
 Sex Rachele sterili matre in Mesopotamia
 natus

natus anno mundi 2199. quem pater in tanto
natorum grege, cum quod ætate confectus eū
generat, tum quod ingenio & indole multū
alios antecelleret, plurimum dilexit. Quæ res
conflauit puero in expiabilem coram fratribus
inuidiam, ac quo maior in eo futura indolis
& virtutis spes erat, eo maioribus odii stimulis
fratrum luidus ardor intendi cœpit. Accede-
bat & alia quæ fratrum inuidiam augebat cau-
sa, forte namque duplicem insomnii speciem
noctu per quietem senserat. In priore ferunt ip-
sum per quietem vidisse omnes defectæ sege-
tis manipulos, quos interdum fratres in agro
disposuissent, vitro ad eos, quos ipse ab illis
haud multum diuersos constituisset, venera-
bundos ac quodammodo supplices accedere.
Quam nocturnam visionem, nihil mali ex ea
re sibi euenturum arbitratus, fratribus, vbi pri-
mum illuxit, puerili more retexit. Breui subse-
quuta post altera imaginatio, diuersa quidem
specie à priori, verum ad eundem tendente
exitum. Visum enim erat sopore presso se à so-
le, luna & stellis vndecim adorari, qua insomnii
adumbratione, vt priore, paulo temerius di-
uulgata, coram fratribus, ipsisque coniectanti-
bus, rem eo propemodum peruenturam, vt om-
nium, cui talia per somnū obuenerint, fra-
trum totiusque familiæ princeps futurus esset.
Insensiores igitur longe quam antea facti con-
siliū inierunt, quī aut ex familia remouere,
aut

aut penitus tollere possent. Accusauerat nonnunquam Iosephus fratrum iniuriam, si quando cõten dissent cum vicinis, aut forte aliquid abstulissent, & alia quæ non ingenuos, præsertim sancti viri decerent filios, committerent: Ob hoc igitur non paululum sibi conflauit inuidia. Et quia parenti dilectissimus erat, confici illi curauit vestem varicolorem, & polymitam, ablegans illum ad fratres, vt pasceret oves, & num omnia, probe dispensarentur, animaduerteret in Sichem. Profectus Iosephus ex valle Hebrõn ad Sichem, errat in via, quod forte videns quidam, significauit fratres in Dothaim pascua tenere, si percupiat illos inuisere, vt illuc proficiscatur, ac sine dubio inuenturũ. Credidit ille viri verbis, & vt dixerat inuenit. Videntes igitur à longe Iosephum fratres aduentem, occulta inter se de perdendo consilia. Stabat sententia, puerum oportere tolli. Sed inferendæ necis neque locus oportunus, neq; tempus satis aptum dabatur. Ruben verò natu maximus subita ductus pœnitentia, dubium facinus pertinaciter auertatus ac indignam pueri miseratus sortem, cæteros admonuit, ne temere fratri manus iniicerent, inhumane eos facturos, ac impie, si pueri infontis eodemque patre prognati se cæde polluerent. Obsecat igitur, vt si neque ætatis, neque fraternæ pietatis, attramen longæui patris senectæ rationem haberent, quam sublato filio, certissime vel ab-

G tum.

rumperent, aut in perpetuum conlicerent luctum. His omnibus addidit maximam pœnam numinis, illis qui totam familiam nefanda cæde funestarent. Cæterum aliis nihil fecius tumultuantibus, quum euidenter appareret à morte reuocari non posse, eo usq; fecit verba, vt ne manus fraterno contaminarēt sanguine, sed in puteū, qui proximo videbatur loco, demergerēt, vbi inedia conficeretur. Placuit cōsiliū, Iosephūq; vinctis manibus in cisternā detrudant. Dixerat Rubē hęc omnia hoc cōsilio, vt intēpesta nocte eo reuersus fratrem inde exactū vinculis liberaret. Id cōmodius vt ueniret, in tumulos non nihil inde auersos pecus in pabulum egit, vt fratrum oculos ab omni scæuitia remoueret. Interea Iuda suadet, vt Ismaelitico negotiatoribus prætereuntib. viderent: edocuit tutius id consilium esse, ac minus detestabile futurū asserens, quocunq; loco terrarū ipse Iosephus periisset, nihil ipsius mortē ad fratres attinere. Assenserūt cæteri, puerūq; ex cisterna receptū viginti argenteis mercatorib. qui per ea loca camelos mercibus onustos tū forte agebant, vendidere. Ruben intēpesta nocte deinde ad locū reuersus, vbi puerū sensit abesse, fratrum consilio periisse arbitratus, & in luctum cōuersus, eos vt fraticidas accusauit, neque se placari donec omnia cognouit, passus est. Tum Iudas & cæteri vestem quam puero inter tumultuandum detraxerant, confici-

scissam, multoq; cruore scdatam ad patrē de-
 ferunt cū lacrymis, & magno eiulatu nunciant
 incidisse in illas coniecturas, & fraternæ cædis
 vestigia, vix tandem agnitam à se Iosephi Poly-
 mitam, opinari forsan alicuius violentissimæ
 bestix morsu & incurfu laniatum esse. Senex
 atrocissimo perterrefactus nuncio in repenti-
 nam, & miserabilem querelam incidit. Nec fi-
 lii patrem in acerbissima ægitudine percul-
 sum, seu precibus, seu hortatione lenite pos-
 sunt. Quin totis ille diebus, totis noctibus se
 ipsum cruciare, affligere, neque modum laery-
 mis, neque finem facere. Iosephus interim à
 Potiphare, Pharaonis Regis Ægypti eunucho,
 emptus, herili cura, dum liberalis indolis puer
 esset, instituebatur. Fuitque Deus cum eo, &
 quidquid auspicaretur, prospere successit. Quū
 vero venusta admodum esset facie, & iam per
 etatem adolescere cœpisset, Potipharis coniūx
 eius flagrans amore, principio signis, nutibus,
 & verborum phalaris stupri adolescentē com-
 pellat. Postremo ne minis quidem cogi potuit.
 Commiserat illi herus omnia domus negocia,
 quæ diligentissime sic expediebat, vt breui Do-
 mino gratissimus existeret. Animaduertat id
 hera, rata igitur facilius suspiciōē vitari pos-
 se in eo adolescente quē maritus plurimū ada-
 mabat. Cum vero tam nefario nequaquam he-
 ra acquiesceret operi ne itaque domum in qua
 tam clemēter fuerat educatus, pollueret, apud

heram orare, castigare, ob id etiam mulieris impudentiam, precibus obnixè inrer dum obtestari, ne pergeret vana seipsam spe lactare. Decretum sibi esse, prius omnia pati extrema, quam in Potipharis optime de se meriti contumeliam explere muliebrem libidinem. His illa magis incensa flagrare cœpit. Et cum sole mne forte spectaculum in regis aula æderetur, subitam ægritudinem causata, negat se apud maritum eo die in publicum progressuram, sic futurum putans, vt viro cum omni familia foris occupato, per otium & tranquillitatem ædium, adolescentis pudicitiam expugnaret. Quapropter sola solū appellat, ac nunc suauiter nunc minis & varie denique adolescentis animum oppugnare conatur. Is vero cum neque precibus, neque minis moueretur, vt obsecundaret libidine herili, fecit meretrix in illū impetū, ac illi colluctata maxima vi vrsit, vt sibi condormiret. Adolefcens effugiturus impudētissimæ heræ impetum, in eius manibus palliolum reliquit, quod retinuit hera, in argumentum fidei maioris, ac Potiphari domum redeunti cum lacrymis & flebili lamentatione monstrauit: significans, quam temere nequissimus Hebræus famulus, nisi vi prohibuisset, conatus sit ad stuprum compellere, sed clamoribus terrefactum à nefario destitisse proposito. Hæc impudens mulier, aliaque ad concitandam vindictam apud maritum detulit.

lit. Iosephus verecundo, vt erat ingenio, nihil heram recriminari ausus, extrema pati maluit quam hero coniugis effrenatam libidinem aperire. In custodiam ergo iussu Potipharis poenam adulterii luiturus coniectus est. Deus vero misertus innocentiae adolescentis inculpatisimi, dedit ei tantam gratiam in conspectu principis carceris, vt ipsum constitueret summum vincloꝝ in carcere regio. Forte accidit, vt ibidem multi custodirentur variorum scelerum rei, inter hos erant & pincerna Regis, & pistor ex regia Pharaonis. Sed cum pincerna per quietem existimasset triplicem sibi conspectum palmitem, ternis ornatum racemis, qui cum maturuissent, essentque à se refecti & expressi, subito regi mustum propinasset. Ille nocturna adumbratione confusus interrogatur à Iosepho, quid causæ, quod more solito ipse & pistor tristiores conspicerentur, respondit, perplexam insomniij figuram tristissimum se reddidisse, partim quod ignarus quid portederet, partim quod animus inde quam maxima anxietate laboret. Iosephus iussit referri. Quo relato statim cõsolatus bonũ omẽ esse dixit, nam postriduũ in pristinaẽ ipsam dignitatẽ esse restituẽdum. Orauit autem, vt si insomniij verum se coniectorem expertus, sui recordaretur. Pistor commotus acutissima iuuenis interpretatione insomniij, & felici vaticinio, sibi æque prospera euentura sperans, Age, inquit,

& meum si poteris, explica. Ferebã ego per somnũ proxima nocte tres capiti impositas sportulas, panis duas, crudi vnã obsonii. Omnia magno impetu volucres infestissimo volatu visi sunt diripere. Mallet meliora vidisses, respondit Iosephus Nam calathĩ, ait, quos vidisti panibus repletos binos, bidui adhuc vitã portendant. Tertia vero die volucres impertuno volatu deuorabunt cadauer tuum, te suspenso in crucem, nec defuit Iosephi vaticinium. Vtrisque enim pistori & pincernæ vera prædixit. Pincerna recepit suam functionem, sed pistor affixus est patibulo. Fuit post hæc Iosephus duos ferme annos in vinculis. Ne autem tantum ingenii lumen diutius tenebris obuolutũ iaceret, vñ ad excellentiorem vitæ statum & dignitatem, nocturna Regis visione cœlestis prouidentia inuenit. Is gemino terre factus infomnio, coniectores, ariolos, incantatores, & quicumque in tota Ægypto sapientia & his artibus præcellabant, consuluit. Cum vero nullius certa & probabilis adduci posset coniectura, & somnii significatio, iussit Iosephum carceribus educi, cuius ingenium tum primum ingratus pincerna vera somniorum interpretatione donatum prædicauit, vbi regem vehementer sollicitum de nocturno somnio sensit. Erat autem hoc somnium Pharaonis: Viderat quieti deditus septẽ boues hilari & pingui aspectu è ripa Nili citra paludem aberrantes,

SANCTORVM PATRIARCH. IOSEPH.

tes, quos septē alii macie deformati, palustriq;
 loco emergentes deuorarunt: Mox vero ima-
 gina: us erat, septenas se spicas cernere multis
 frugibus abundantes, quæ que iam vt deme-
 terentur maturæ, sed alias aduenisse macras,
 & siccitate consumptas, priores deuorasse. Ta-
 lia cum interpretanda Iosepho propotuisset,
 hortatus est, quantum vel prudentia vel diui-
 natione cōiecturare posset, vera referret. Tri-
 stitia nullo modo, si qua interessent, in occulto
 pateretur. Ad ea Iosephus, si qua, ait, Clemen-
 tissime Rex perplexum istud somnium dissol-
 uendi in me peritiam reperietur, diuinæ erit ad-
 scribendum maiestati, humanis nequaquam
 viribus. Septem boues cum frugiferis spicis,
 denunciant. (cum id animal agriculturæ con-
 uenientissimum sit.) telluris fecunditatem &
 annonæ largissimam copiam, cuius feracitatis
 causa erit inundatio Nili, vnde boues visi sunt
 ascendisse. Cætera, quæ his aduersa apparuere,
 totidem annorum carissimum prodictum de-
 notant, & ingentem famē præ se ferunt. Quod
 fatale malum nisi prudentia singulari declinetur,
 verendū ne regionis Ægypti clima maxi-
 mā patiatur cladē. Cæterū cōmodius id vt fiat,
 immensa frugū copia colonis vltro citroq; per
 solertissimos annonæ Præsides cōgerēda, & sic
 regni subditis de alimonia p̄spiciendū. Sic nec
 iniquissimis tēporib; vlla frumētationis caritas
 sentiri poterit: Demirat^o Pharaon adolefcēis in-
 geniū p̄spicacissimū & pacutā vtriusq; somniū

G 4 expli-

explicationē, deinde tam præmaturā iā viridi
 ætate sapientiam, nihil contra Satraparum vo-
 luntatem visus est facere, si ipsum negotium in
 consilii deferret suaforem. Vniuersis igitur au-
 læ negotiis præfecit, & omnia eius imperio
 submisit, coniuge dempta, & solio, quæ sibi re-
 seruauit. Adhæc annulo digiti illum condeco-
 rauit, & dignitatem gestandæ purpuræ contri-
 buit, fecitq; eum curru vehi, præcedentē præ-
 cone, vt quilibet illo conspecto flecteret ge-
 nua, occultorum nominans inuentorem. His
 Iosephus exornatus dignitatibus, cum iam in
 multa ageret honorum celebritate, dedit illi
 Rex Assenach, filiam Potipharis Sacerdotis
 Heliopoleos vxorem. Triginta natus fuit an-
 norum, cum ante conspectum Pharaonis som-
 nia interpretaturus stetisset. Porro quæ con-
 sulendo coram rege & satrapis suaserat de fru-
 mentatione colligenda, diligentissime singula,
 vt nihil offenderet regis animum, expediuit.
 Antequam aurem immineret fames, suscepit
 ex coniuge sua duos filios, priorem *Manassem*
 vocauit; quod *obliuionem* significat, vt appare-
 ret ad fortunæ mutationem allusum, velut
 præsentij rerum successu, omnium malorum,
 quæ fuerat perpeffus, parta foret obliuio. Po-
 steriorem nuncupauit *Ephraim*, à crescendo,
 quod multiplicatus fuisset in diebus paupertatis.
 Interea terrestris abundantia circumuol-
 luto interuallo, ingens annonæ caritas Egy-
 ptum,

ptum, vt prædixerat Iosephus, inuasit, quæ quo magis inualescebat, eo frequentior ad regis horrea mortalium fame pressorum concursus eueniebat. Ex omnibus igitur regionibus ad Ægyptum, vt emerent victum, conuolare homines. Vnde Iacob pater Iosephi, audita regis frumentationis fama, ex Chanaanâ omnes præter Benjaminum natu filiûm minimum, ad triticum emendum amandauit Camelum singuli vel iumentum præ se agebant. Vbi vero Ægyptum venere, eos Iosephus intuitus, continuo omnes agnouit. Illi adorantes eum rogabant, vt venderet alimoniam. Recordatus Iosephus sub adoratione, habiti aliquando somnii, placuit non prius eos compellare, quam totius familiæ valetudinem exquisiuisset. Minaciter igitur in eos, vt peregrinæ nationis viros ac parum notos inuectus, exploratum venisse non frumentatum acclamauit. Fore demum, vt vna omnes pro exploratoribus vincirentur, torturisque adhibiti, tam diu vexarentur, donec longinquæ peregrinationis causam aperirent. Reliquis pene omnibus examinatis, seueram Iosephi, quem non agnouerant, ob orationem, solus Ruben natu maximus, se excusauit, & fratres esse non speculatum venisse, aut vllius periculi inferendi gratia, sed annonam & famem præcipuam esse causam talis profectiois. Expressit etiã quod filii essent vnus viri omnes Iacobi, cognomento Israel, incolæ

Chananzorum dexterrimi, qui hortatus, ut illam instituerent profectio. ē, rumore sparso, in Aegypto vendi frumenta. Duodecim quondam fuisse fratres, quorum vnus periisset, reliquos vndecim prospera adhuc uti valetudine, decem praesentes esse, minimū vero natu patrē secū domi retinuisse. His dictis, Iosephus duorū qui sibi longe charissimi, salute cognita, iubet in custodiam deduci. Lamētari illi inter se fortunā actūq; de viā salute arbitrari, diuinaque id factū voluntate, ut in alienā legati terrā fraterni sanguinis pœnas daturi perirēt. Exprobrabat Rubē s̄uiriā q̄ in fonti puero intulissent. Iosephus autē fratrū planctū miserabili cōmotus obrutis p̄ nimia pietate lacrymis, mādāt eos custodia educi: quibus ad suū tribunal accessit, tali modo conditiones proposuit ut vno ex fratribus sibi relicto, ceteri cū frumēto se domū reciperēt, atq; in argumentū corū quī p̄dicassent de fratre quē domi reliquissent ad suū adducerent conspectum. Tale pactū iudicium exhibiturum, vera an falsa dixissent de peregrinationis suae excusatione. Simul igitur Simeonem tulit, illumque coram reliquis fratribus ligari mādauit. Ministris etiam iniunxit, abituris replerēt sarcinas frugibus, precio reddito. Discessis iam fratrib, in itinere, vnus sarcina reuoluta, ut pabulum iumento praberet, reperit pret. ū pro frugibus numerandis. Dixit igitur obstupefactū, redditam sibi pecuniam,

& in

& in summitate sarcinę collocatā reperisse. Pa-
 uentes & cæteri his auditis, putauerunt tenta-
 tionis gratia factum. Nihilominus tamen in i-
 tinere suscepto perrexere, donec reuerteren-
 tur ad parentem in Chanaan, vbi cuncta quę
 contigerant de Præfecti annonę austeritate, &
 quam misere Simeonem ligari præsentibus il-
 lis mandasset, referebāt. Senex & gauisus pro-
 pter concupitum redi um, & mæstrus propter
 Simeonis custodiam, longe tristior quā vnquā
 in vita sua euasit, nec hoc paululum augēbat æ-
 gritudinem, dum filii petebant, si quando ne-
 cessitas requireret, concederet sibi filium dile-
 ctissimū se comitari: Ratus n. pater, si concede-
 ret, ne simili modo periret, vt Iosephus, quē oc-
 cisum arbitratus, & pariter Simeonē. Ceterum
 fame iterum vrgente filios hortatus, vt frumē-
 tatum proficiscerentur in Ægyptum: Qui cum
 noluissent nisi comitaretur Benjaminus, maxi-
 mo dolore affectus est. Attamen cū aliter fieri
 nō posse videret, ægērrime permisit seq ad Æ-
 gyptū duplici precio addito, vt si forte id quod
 relatū fuerat, restituere cogrentur, non defo-
 ret æs fruges iterum coemendi. Tulerunt secū
 fratres Stacten, Balsamum, Therebenthū, A-
 mygdala, & alia munera, quib. Ægyptus caret,
 vt annonę Præfectū, in recipiēdo fratre, recē-
 tioreq; frumētatione placabiliore habēdū do-
 narent. Cū igitur eo venissent, primum omniā
 excusant se, quod siue de industria, siue casu
 conti-

contigerit, aut aliena fraude, sibi non constare, quis pretium coempti frumenti sarcinis im-
posuerit, post aiunt Beniaminum fratrem, vt
iussi, adduxisse. Eumque vna cum patris muneribus, quae attulerunt, ante tribunal statuunt.
Tum Iosephus affectibus animi confusus, velut aliud curaturus, cum lacrymis moderari nequiret, in secretum sese proripuit, ac animo
versans, qui Beniaminum fratrem simulati criminis apud se in Aegypto retineret? Incesserat porro cupido exquirendi fratrum animos, censerentne in illum meliore, quam in se olim animo, vel an puerum in discrimen adductum procul à domo patria sine praesidio desererent. Vt igitur oportunius rem aggredere-
tur, fratres hospitaliter inuitatos coenae adhiuit. Iam enim recepto Simeone, absoluraque frumentatione, haud multo post discessuri erant. Sed dum accumbitur, occulto mandat argenteum suum scyphum, ex quo ipse bibere solitus, in Beniamini sarcina includerent. Iamque vrbe egressis expeditos misit equites ad facinus coarguendum. Mirari fratres primo strepitum insectantium: Verum vbi in se impetum fieri viderunt, perculsi, suppliciter rogant, ne vim inferant, antequam reus, si quisquam adsit, puniatur. Regii equites fures, & herilis mensae raptores improbos eos nuncupare, qui hospitaliter inuitati, contra hospitem iura furto cyathum praefecti annonae surripuissent. Proinde recta
disce-

disiectis sarcinis à iumentis, perscrutati sunt singulorum, donec Beniamini reperissent, ibi omnes metu & stupore consternati, Beniaminum velut ad supplicium retractum sequuntur, ingenti mœröre & flebili silentio, venientibus igitur ad Iosephum, exprobrauit ille ipsorum perfidiam, & scientia vaticinandi præ tendit se talia cognouisse. Attamé non omnes cupere, vt mancipia sint, si reum seruare possit, se contentum. Tum Iudas scissis vestibus, & lacrymis large effusis ad pedes eius prouolutus. humanissime precatus est, ne putaret culpa allicuius fratris aut etiam de industria factum, malle se potius pro Beniamino n. acipium fieri, quam sine hoc domum ad parentem reuer ti, mœröre confectum. Iosephus Germanum in fratrem agnoscens affectum, & eiulatu cæ terorum fratrum, deinde suo ictus affectu, si mulatam ad id tempus personam ferre nõ am plius potuit. Dispēlatoribus & ministris è me dio submotis, Satis, inquit, habeo, si patrem meum adhuc in viuis agere animaduertero, & in Beniaminum fratrem vterinum meliore, quam olim in me sitis animo. Quaquam ne propter illud quidem nimium succenseo vo bis, sed ad diuinam refero prouidentiam, Deus ille Opt. Max. qui cuncta mirabili serie dispen sat, ita credo eueniri voluit, vt fratrem temere perderetis. (quantum enim in vobis perdidistis) vt esset, qui in summo discrimine vitæ, pa trem

trem vestrum, vos & vniuersam familiam tuetur. Agnoscite me fratrem vestrum, quem ex Rachel Israel pater vester, qui idem & meus, progeniuit. Ego à mercatoribus, quibus me vendidistis, in hanc adductus terram, ex seruo clarus & magnipotens factus, singulari, vt res declarat, inter Ægyptios & autoritate, & dignitate polleo, habeoq; ipsi Deo, quas agam maximas gratias, in perpetuas æternitates. Ascédite igitur, & patrem meum virū iustissimum cum omnibus suis adferete familiaribus & opib. Neque vos, vt comitemini, negligite. Me namque sic velle, & apud Regis clemētiā, vt locus habitabilis contingat, procuraturum dicite. Sic loquens primo vterinū fratrem Benjaminū, deinde cunctos ordine cum lacrymis, & mutua etiam cōplexus gratulatione. Nec tam insperati gaudii rumor, intra vnius domus parietes se continuit, sed in regiam subito deuolutus Pharaoni nunciat, fratres adferendæ annone gratia adesse viros ætate florenti omnes. Eos Pharao in aulam accersitos familiariter ob Iosephum complexus est, amplisque muneribus donatos à se dimisit. Imperauit etiam Iosepho, vt daret ad vehenda patris bona currus, ne profectio itineris moram pateretur. Discessuros autem Iosephus singulos muneribus exornauit, & cibaria & plaustra ad subuectionē paruulorum, iuxta Pharaonis iussam contribuit. Præterea cuiuslibet dedit binas stolas; Beniami-

nono trecentos argenteos, & quinq; stolas:
 tantundem misit vestium & pecunię patri suo.
 Quapropter fratres larga frumentatione &
 muneribus læti, sed in sperato nuncio lætiores
 domum reuersi, omnia vt gesta erant patri ex-
 ponūt. Ille reducēs filios patria pietate exoscu-
 latus, vbi & Iosephum, quę diu multumq; lu-
 xerat ac plaustra ac alia munera vidisset, tandē
 etiam viuere percepisset, extensis in cælū ma-
 nibus vbertim flens, Deo gratias quas potuit
 egit maximas. Incredibile videndi Iosephū in-
 cesserat patrē desiderii, atq; eo plus, quo à filio
 postulatū id acceperat: vnanimis igitur omnes
 fratres cū parente coniugibus, paruulis, & tota
 familia, omniq; re pecuaria, ex Chanaanā in
 Ægyptū migrauerē, præmittēte Iacobo Iudam
 ad Iosephū, vt occurreret in terra Gosen. Iose-
 phus iuncto curru suo, aduentanti patri cū mul-
 tis equi lib. obuiā processit, & multa veneratio-
 ne excepit, videns filū, diuissime quę luxerat,
 & desiderauerat senex, amplexus illum, fleuit,
 dicens, se iam paratum vt moreretur, dū vidis-
 set faciem viuētis Iosephi. Ceterum Iosephus
 fratres & patrem instituit, quibus verbis, quo
 pacto regē compellarent de habitabili aliquo
 concedēdo loco. Et ipse similiter Pharaonem
 accessit, nunciāns parentem senio confectum,
 deinde fratres omnes pecuarię rei studiosos
 aduentasse. Perduxit etiam patrem ad Pha-
 raonem quem humaniter suscepit, roga-
 tus.

tasque, vt profiteretur longioris vitæ annos, trigefimum professus dicitur & centefimum, testatus in super maiores suos, vt Isaacum patrem & Abrahamum multo seniores extitisse. Miratus vehementer Pharaon longissimæ vitæ spacia in Hebræa gente. Et imperauit Iosepho vt concederet optimam terram illorū pecoribus Gosen, & si qui cōmodi fieri possent Præfecti suorum pecorum, illos ad idē officii constiueret. Dedit igitur Iosephus patri & fratribus suis possessionem in Ægypto præstantissima cœli temperie Ramessen, & aluit omnes victu & frumentatione. Ex Ægypto autem & Chananæa magnam pecuniæ summam Iosephus corraferat pro frumenti, & annonæ venditione, quam ærario Regis inferebat. Vnde maximopere Regi & omnibus Principibus placuit. Deficiēte vero & precio Ægyptiis, tulerunt primo pecora, quæ pignoris vice retineret. Sicque maximos greges armentorum & omnium pecorum Regi comparabat. Cum autem sequenti anno perurgeret denuo fames obtulerunt Iosepho terram ad propriam possessionem, ipsis modō concederetur vsusfructus. Emit igitur omnem ferme terram Ægypti, & Pharaonis ditioni subiecit propriam, à nouissimis finibus adusque extremos, præter terram sacerdotum, quæ à Rege tradita fuerat illis, vt quotidie sua inde perquireret cibaria. Ne tamen penitus bonorum possessione sub-

diti

diu spoliarentur regii, largitus est semina frugum, vt conferrent agros, & quintam soluerent partem Regi, vnde mos inoleuit ex eo tēpore, vsque in præsentem diem, vt omnis terra Ægypti regibus, excepta sacerdotali, numeret quintam partem segetum.

Moriturus postea Israel pater, cum esset centum & quadraginta septem annorum, accersitum Iosephum obnixè orauit, vt si viam vniuersæ carnis ingressus esset, eum sepeliret non in Ægypto, sed ad patres suos, vbi Isaacus & Abrahamus humati iacerent. Quod Iosephus iuramento adhibito promisit. Constituit etiam duos filios ad patrem, Manassem & Ephraimum. Quibus parès bene precatur ante mortē. Cumq; desiderio Iosephi parès satisfacturus manus imposuisset, minori quidem dextram, sinistram vero maiori natu; grauitè accepit Iosephus, & apprehensa dextra applicuit eam capiti Manassis. Sed pater se probe benedictionem parare afferuit. Futurum enim vt Manasses in populos magnos multiplicaretur, sed minorem, maiorem longe euasurum. Et sic maiorem minori proposuit. Porro Iosepho dedit hæreditatis loco partem, quam tulit de manu Amoræi gladio & arcu, hoc est, quam emit pecunia sua, labore, & sudore. Cæteris fratribus sorte regiones contigere, huic autem Amorrhæorum regio. Insuper præclarissimam addidit benedictionem. Vita defun-

H tum

tum patrem maximo planxit luctu, adeo, vt in
 corpus eius exanguē irrueret flens, & ex oscu-
 laretur, præcepitque medicis, vt aromatis. (ad
 fectorem remorandum, sicuti moris erat Ægy-
 ptii) & balsamo condirent. Quod intra qua-
 draginta diebus fieri oportuit. Fleueruntque
 cum Iosepho patris obitum Ægyptii proceres
 & primates, post copia impetrata à Rege, de-
 duxit patris funus ad agrum Ephron Hæthei,
 cum aula Pharaonis Satrapis. Et ex omnibus
 quæ parenti iurauerat nihil omisit, sed in spe-
 luncam duplicem sepeliri illum fecit. Inde re-
 uersus est in Ægyptum cum fratribus, & comi-
 tatus suo. At fratres Iosephi, mortuo patre ve-
 ritati, ne tum primum vltionem pararet, in ca-
 dem, cui ipsum aliquando destinassent, con-
 uenerunt eum, ne scitiam in se exerceret
 propter flagitium commissum. Quibus Iose-
 phus auditis, flere cum illis cœpit, & veniam,
 cum bona pro malis accepisset à Domino, de-
 dit. Adhæc pollicitus se paruulos eorum, & v-
 niuersam alturum familiam, modo tranquille
 & pacifice mutuo viuant. Vidit filios Manas-
 sis, qui nati sunt in genibus eius, & filios E-
 phraim ad tertiam vsque generationem. Euo-
 lutis autem in ætate sua centum & decem an-
 nis, appropinquant finis vitæ, & antequam
 moreretur, fratres orauit, vt & corpus suum ad
 maiorum, discessuri ex Ægypto, sepulchreta
 deferrent. Quod fratres promiserunt & post
 obitum

obitum conditum aromatibus, posuerunt eum in loculum in Ægypto. In Sichem tamen quidam asserunt ossa eius asportata, & Mausoleum ibi conspici, quod D. Hieronymus suo se vidisse scripsit seculo. Moyses ex Ægypto, certo ut constat, ossa Iosephi tulit, propter Iuramentum, quod fecerant fratres. Fuit is, ut paucis dicam, verissimus vates, sanctissimus Doctor, optimus Princeps, suæ gentis ornamentum, alienæ firmamentum. Christi interlatrones imago in carcere, & mox eiusdem resuscitati, in dignitate, Reges Israelis, qui tenuerunt Samariam, è stemmate ipsius sunt prognati.

TESTAMENTVM IOSEPH, DE

Castitate & fraterna dilectione.

TRanscriptum testamentum Ioseph cum moriturus erat, vocans filios suos, & fratres suos, dixit eis: Filii mei & fratres, audite Ioseph dilectum ab Israel, auribus percipite filii patrem vestram: Ego sciui in vita mea inuidiam & mortem, quibus me fratres mei perdere volebant. Oderunt enim me, & Dominus dilexit me. Ipsi voluerunt occidere me, & Deus patrum meorum custodiuit me. In lacu me miserunt, & altissimus reduxit me. Venditus sum in seruum, & Dominus liberum me fecit.

H 2 In

In captiuitatem assumptus sum, & fortis manus eius adiuuit me. In fame detentus sum, & ipse Dominus nutriuit me. Desolatus eram, & Deus consolatus est me, in infirmitate erā, & altissimus visitaui me. In carcere erā & saluator lætificauit me. In vinculis detinebar, & soluit me Dominus. In accusationibus Ægyptiorum ipse causam meam egit, & liberavit ab inuidia & dolo & exaltauit me, quod etiam Phocimar princeps coquorum Pharaonis credidit mihi domum suam. Et periclitatus sum de vita mea propter mulierem inuerecundam, sollicitantem, vt iniqua agerem cum ipsa flamma libidinis estuante circa pectus illius. In carcerem coniectus sum, verberibus cæsus & subsannatus. Fecit autem Dominus, vt misericordia commotus sit erga me custos carceris. Nō enim derelinquit timentes eum, non in tenebris, nec in vinculis, nec in vllis tribulationibus vel necessariis. Non enim vt homo confunditur Deus, neque vt filius hominis formidat, neque vt terrenus pauore concutitur vel repellitur. In omnibus vero locis præsens est, & in grauissimis malis consolatur suos. In breui recedens ad probandum animi consilia. In decem tentationibus probatum me deprehendit, & in omnibus longanimis fui, quoniam magna medicina est longanimitas, & multa bona dat sustentia. Quoties Ægyptia minata est mihi mortem? quoties pœnis tradens, re-

uoca-

uocauit me mulier? quoties mortem minata cum recusarem, rem habere cum ea? Dicebat autem mihi: Dominaberis mihi & omnibus quæ mea sunt, si tradideris te ipsum mihi, atque gesseris morem mihi, & eris dominator nostri. Ego verò recordatus sum sermonum patris mei Iacob, & ingrediens in thalamum, adorauit Dominum, & ieiunauit septem annis, apparui autem Ægyptio ea corporis habitudine, quasi qui in delitiis vixisset, quoniam propter Deum ieiunantes faciei gratiam accipiunt. Cumque datur mihi vinum, non bibebam. Et in triduano ieiunio accipiebam meam dietam, & tribui eam egentibus & infirmis. Et mane euigilauit ad Dominum, & fleui pro mēphitica Ægyptia, quoniam multum & indefinenter molesta erat mihi. Noctu enim venit ad me quasi quæ me inuisere vellet, & primo quidem, quoniam filius masculus non erat ei fingebat habere me vtrū filium. Et orauit ad Dominum, vt daret illi marem. Per hoc tempus autem vt filium me amplexa est, & ego ignorabam. Denique me ad fornicationem attrahebat, & intelligēs tristatus sum vsq; ad mortem & exeūte ipsa, rediit ad me ipsum, & tristabar illius causa per dies multos; quoniam cognoui dolum eius & errorem. Et dicebam ei verba altissimi: Si forte auerteretur à concupiscentia sua pernitiōsa. Multoties vt sancto viro in verbis blandita est mihi, non sine dolo laudans ca-

fitatem meam coram marito, qui penitus ex-
 tinguere me volebat. In manifesto & abscondi-
 to dixit mihi: Ne timeas tibi à viro meo. Ete-
 nim persuasum est ei de castitate tua, quoniam
 & si dixerit aliquis ei de nobis, non credet. Pro-
 pter hæc omnia in terra iacebam ego indutus
 sacco, & deprecabar Dominum, vt liberaret
 me Dominus ab Ægyptia. Vbi vero nihil
 potuit efficere hac via, venit denuo aliis in-
 structa rationibus, videlicet, vt disceret Ver-
 bum Dei ex me, atque in hunc modum cepit
 loqui. Si vis vt relinquam Idola, obtempera
 mihi, & Ægyptium persuadebo recedere ab I-
 dolis, & in lege Domini Dei tui ambulabimus.
 His ego respondi: In immunditia non vult
 Dominus esse venerantes ipsum, neque in ad-
 ulterantibus beneplacitum est ei. Et illa siluit,
 desiderans explere concupiscentiam suam.
 Et ego apponebam orationem & ieiunium, vt
 liberaret me Dominus ab ipsa. Rursus vero
 alio tempore dicit mihi: Si adulterare non vis,
 ego occidam Ægyptium, & ita lege accipiam
 te in virum. Ego autem vt audiui hoc, scidi
 stolam meam, & dicebam: Mulier pudeat te
 quæso horum coram Deo & time Dominum,
 neque facias tantam perniciosam rem, neque
 desperes omnino, vt teipsam deuoueras ma-
 lo. Nam si pergas ego proferam cogitatio-
 nes impietatis tuæ. Timens igitur illa, roga-
 bat, vt nulli annunciarer malitiam eius, &

recessit

recessit. Iam verò tentabat seducere me donis, mittens mihi omnia quæ sunt in vsum filiorum hominum, & misit mihi cibum incantatione conspersum. Et vt venit Eunuchus ferens ipsum, respexi, & vidi virum terribilem tradentem mihi cum disco gladium. Et intellexi, quoniam insidias struerent animæ meæ, exeunte illo flebam, neque illum neque alium aliquandiu ciborum ipsius gustans. Post vnum ergo diem, ipsa veniens ad me inquit: Quid hoc est, quoniam non comedisti de cibo? Et dicebam ad eam, quoniam implesti illum morte, scias autem, quoniam non appropinquo Idolis, sed Domino soli. Nunc igitur cognosce, quoniam Deus patris mei per angelum reuelauit mihi malitiam tuam, & seruauit cibum in redargutionem tui, si forte videns illum pœnitens, aut discas quoniam his qui in castitate Dominum venerantur, non proualeat malitia impie agentium. Et accipiens coram ipsa comedi, dicens: Deus patrum meorum & Angelus Abraham erit mecum. Illa vero cecidit in faciem suam ad pedes meos & fleuit. Et erigens illam multis adhortatus sum ipsam, & promisit se non esse facturam post hac amplius impietatem hanc. Quoniam vero cor ipsius in me exarserat ad adulterium ingemiscens, suspiria trahens ab imo pectore deiecit vultum. Videns vero eam Ægyptius dicit ad eam: Quid concidit facies tua? Illa vero dixit:

H 4 De-

Dolore cordis ego doleo, & gemitus spiritus mei continet me. Et curabat eam non ægro- tantem. Tunc insiluit ad me adhuc foris ex- stente viro suo, & dicit mihi: Suffocor, vel in puteum, vel in præcipitium proicio me ipsam nisi mihi obtemperaueris. Et intelligens quoniam spiritus Beliar ipsam conturbat orans Dominum, dixi ei: Vt quid turbaris, aut quid tumultuaris in peccatis excæcata? Recordare, quoniam si occidas te ipsam, Sechon concubina viri tui inuidens tibi, colaphos infringet filiis tuis, & perdet memoriam tuam de terra. Et dicit ad me: Eya age video quod adhuc aliqua tibi mei cura relicta est. Satis habeo quod protegis vitam meam & filiorum meorum, bona me spes habet futurũ, vt potiar desiderio meo. Et nõ cognouit, quoniam propter Deum meũ dixi ita, & non propter ipsam. Si enim aliquis passioni succumbat desiderii perniciosi, huic feruus efficietur, vt & illa. Et si bonum aliquid audierit in passione qua vincitur, accipit illud ad desiderium perniciosum. Dico vobis filii, quoniam hora erat quasi sexta, quando exiuit à me, & ego genu flectens orauĩ ad Dominum per totum diem & totam noctem coniungens. Circa diluculum surrexi lacrymans, vt libera- retur tandem Ægyptia. In fine igitur apprehēdit mea vestimenta violenter, attrahens me ad concubitum. Vt igitur vidi, quoniam infan- get violentia, ac vi teneret vestimenta mea, nu- dus

dus effugi. Illa verò calumniata est me apud vi-
 rum suum, qui misit me in carcerem, qui erat
 in domo regis. Sequenti die, vbi flagris pro-
 bè cæsus fueram, rursus coniectus sum in
 carcerem. Et cum vincētus iacerem in com-
 pedibus, Ægyptia infirmata est nimio do-
 lore, & auscultabat, qualiter laudarem Do-
 minum, existens in domo tenebrarum. E-
 go autem hilari voce gaudens, glorificauī De-
 um meum solum, quod per hanc occasionem
 amouebar ab Ægyptia, ipsa tamen non desti-
 tit instare ac dicere: Age accipe conditionem
 quam offero tibi, ac imple desiderium meum,
 & liberabo te à vinculis, & eripiam te ex tene-
 bris. Verum vsque adeo nihil potuit pertua-
 dere mihi, vt ne cogitatione quidem in vota e-
 ius fuerim inclinatus. Diligit enim Deus ma-
 gis eum qui in lacu tenebrarum ieiunat in ca-
 stitate, quam eum qui in thalamis deliciatur
 cum luxuria. Qui autem in castitate viuit, &
 vult gloriam, & si nouerit altissimus quod ex-
 pediat, tribuit ei & hoc, quemadmodum & mi-
 hi. Multoties infirmata descendit ad me im-
 mature, & audiuit vocem mei orantis & acrius
 instabat. Intelligens verò ego suspiria eius fi-
 lii. Etenim quum eram in domo eius, nuda-
 uit brachia sua, pectora & tibias quo me in a-
 morem sui accenderet, nimis enim erat pul-
 ehra, maximeque ornata vt me deciperet, sed
 Dominus custodiuit me ab operationibus i-

H s p̄sus.

pſius. Videte igitur filii mei, quanta operatur
 ſuſtinentia & oratio cum ieiunio. Et vos igitur
 ſi ſobrietatem & caſtitem dilexeritis in ſuſ-
 tinentia & humilitate cordis, Dominus habi-
 tabit in vobis, quoniam dilexit ſobrietatem,
 Vbi vero habitat altiffimus, & ſi incidat in in-
 uidiam vel ſeruitutem vel calumniam, Domi-
 nus qui in ipſo habitat, non ſolum propter ca-
 ſtitem hunc à malis liberat, ſed exaltat quo-
 que & glorificat ipſum ſicut & me. Omnino e-
 nim hic vel in opere, vel in verbo, vel in cogi-
 tatione continetur. Cognouerunt fratres mei,
 qualiter dilexit me pater meus & non exalta-
 tus ſum in corde meo, quamuis puer exiſtens
 habebam timorem Dei in mente meâ. Senui
 & moderabar me ipſum, & honorabam fratres
 meos quos timebam. Silui venditus, vt non
 dicerem Iſmaelitis genus meam, quoniam fi-
 lius eram Iacob viri magni & potentis. Et vos
 igitur habete in actu veſtro Dei timorem, &
 honorate fratres veſtros. Omnis enim qui fa-
 cit legem Domini, diligetur ab ipſo. Veniens
 enim ad Indoculitas cum Iſmaelitis interro-
 gabant me, & ego dicebam, quoniam ſeruus
 ipſorum ſum ex domo, vt non confunderem
 fratres meos. Dicit autem maior eorum: Non
 es ſeruus, quoniam & aſpectus tuus oſtendit
 de te, & minatus eſt mihi vſque ad mortem. E-
 go vero dicebam, quoniam ſeruus ipſorum
 ſum. Vt autem venimus in Ægyptum, de me
 de-

decertabant quis ad thesaurum acciperet me,
 & placuit omnibus vt essem in Aegypto apud
 negotiatorem negotiationis ipsorum vsque
 quo reuenterentur ferentes negotiationem, &
 dominus dedit mihi gratiam in oculis nego-
 ciatoris, & credidit mihi domum suam, & be-
 nedixit eum Dominus in manu mea. Et dedit
 Dominus ei copiam argenti & auri. Et eram
 cum ipso mensibus tribus & diebus quinque.
 Hoc tempore trāsīuit Memphitica mulier Pe-
 thefri in gloria multa, & iniicit super me ocu-
 los suos, quoniam dixerant ei eunuchi de me,
 & dicit viro suo de negotiatore, quoniam dita-
 tus esset in manu iuuenis cuiusdam Hebræi, &
 dicebant quod furto furati essent eum de ter-
 ra Chanaan. Nunc ergo fac cum eo iudicium,
 & aufer iuuenem in dispensatorem tuum, &
 benedicet te Deus Hebræorum, quoniam gra-
 tia ex cælo est in ipso. Pethefris vero persuasus
 verbis ipsius, iussit adduci negotiatorem, & di-
 cit ei: Quid hic audio, quoniam furaris animas
 ex terra Hebræorum in pueris vendendis? Ca-
 dens igitur negotiator in faciem suam, roga-
 bat dicens: Rogo te Domine, non noui quod
 dicis. Ille vero dicit: Vnde igitur tibi iste puer
 Hebræus: Et dixit: Isnaelitæ commendauerū
 mihi ipsum, vsquequo reuertantur. Et nō cre-
 didit ei, & iussit flagellari ipsum. Sustinente ve-
 ro eo, dicit Pethefris. Adducatur iuuenis & in-
 ductus adorauit principē eunuchorū. Tertius
 enim

enim erat in dignitate apud Pharaonem, princeps omnium eunuchorum habens vxorem & filios & concubinas. Et cum me seorsum duxisset, dixit mihi: Seruus es vel liber? Et dicebam: Seruus. Et dicit ad me. Curus es seruus? Et dixi ei: Ismaelitarum. Et rursus dicit mihi: Qualiter ipsorum effectus es seruus? Et dicebam: Quoniam ex terra Chanaan emerunt me Ille vero non credit, dicens: Sane mentiris. Et nudum iussit me flagellari. Memphitica vero vidit per fenestram flagellatum me, & mittit ad virum suum, dicens: iniustum est iudicium tuum, quoniam vt furatum liberum punis iniuste agentem. Vbi autem non mutui verba, denuo flagellatum iussit custodiri me, vsquequo veniant (ait) domini pueri. Et vxor eius dicit ad eum: Propter quid detines captiuum & nobilem puerum, quoniam oportuit magis dimitti eum atque te flagellari? Voluit enim me videre in desiderio peccati, ignoraba de omnibus his. Ille vero dixit ad Memphiticam: Non est honestum apud Aegyptios ante ostensionem auferri aliena, hoc dixit de negotiatore, & de me quando debui inclusus teneri. Post viginti vero & quatuor dies venerunt Israelitæ, & audientes quoniam Iacob pater meus tristatur de me, dixerunt ad me. Quid est quod dixisti te ipsum seruum esse, & ecce cognouimus, quoniam es filius viri magni in terra Chanaan, & tristatur pater tuus in sacco. Et
 rursus

tursus volui lacrymari, & continui meipsum, vt non confunderem fratres meos Et dixi ego: Istud non noui, seruus sum. Tunc inibant consilium quo me venderent, ne inueniret in manibus eorum. Timuerunt enim Iacob, ne vlcisceretur se de ipsis. Auditum est enim, quod esset magnus apud Deum & homines. Tunc dicit negociator eius: Redimite eum nunc à iudicio Pethefri. Audientes igitur petebant me, dicentes: Quoniam argento emptus est à nobis, & ille abloluit me. Memphitica vero ostendit viro suo, vt emeret me: Audio enim (ait) quoniam vendunt eum. Et misit eunuchus ad Ismaelitas, petiit me in venditionem, & non volens facere cum eis reuersus est. Eunuchus vero cum tentasset, ostendit dominæ quoniam ingens petiuerit pretium pueri. Illa vero misit alterum eunuchum, dicens: Etsi duas minas auri penuerit vide ne parcas auro, tantum emas puerum, & duc ad me. Ille vero dedit octoginta aureos pro me. Centum dicens Ægyptiæ datos esse pro me. Et videns ego filii, vt non exquireretur eunuchus. Videte filii quanta sustinuit, diligite adinuicem, & in longanimitate eiicite ad inuicem ex animo simulantibus. Delectatur enim Deus de concordia fratrum, & in electione cordis probati in dilectione. Quando autem venerunt fratres mei in Ægyptum, & cognouerunt me, reddidi argentum eis, & non exprobraui quidquam illis.

illis, sed & cōsolatus sum eos. Et post mortem
 Iacob abundantius dilexi eos, & omnia quęcū-
 que iussi feci ex abundantia. Et admirabantur.
 Non enim dimisi eos tribulari vsq; ad parvam
 rem. Et omne quod erat in manu mea eis dedi:
 filii eorum, filii mei apud me habiti sunt. Et fi-
 lii mei, vt serui eorum. Anima eorum anima
 mea, & omnis dolor eorum, dolor meus: & o-
 mnis infirmitas eorum, infirmitas mea: Terra
 mea, terra eorum: consilium meum, consilium
 eorum. Et non exaltaui meipsum in eis in su-
 perbia propter mūdānam gloriam meam. Sed
 eram in eis sicut vnus minorum. Si igitur & vos
 ambuletis in mandatis Domini filii mei, exal-
 tabit & vos Dominus, & benedicet vobis in
 bonis perpetuo. Et si voluerit quis male facere
 vobis, vos in benignitate orate pro eo, & ab o-
 mnī malo liberabimini per Dominum. Ecce
 enim videtis, quoniam propter longanimita-
 tem filiam dominorum meorum accepi in v-
 xorem, & centum talenta auri mihi data sunt
 cum ea. Quoniam eos Deus mihi seruire fecit,
 & pulchritudinem dedit mihi, vt quasi flos su-
 per pulchros forem in Israel. Et custodiuit me
 vsque ad senectutem in virtute & pulchritudi-
 ne, quoniam ego similis in omnibus Iacob ex-
 titeram. Audite filii mei & quę vidi somnia.
 Duodecim cerui pasciebantur, & nouem diuisi
 sunt & dispersi in terra. Similiter & tres vidi,
 quoniam ex Iuda nata est virgo, habens stolam
 byssi-

bysinam, & ex ipsa prodiit agnus immaculatus. Et à sinistris eius agni ut leo, & omnes bestię impetum fecerunt aduersus eum. Et vicit eas agnus, & perdidit in conculcationem, & gaudebant in eo angeli & homines & omnis terra. Hęc autem fient in tempore suo in vltimis diebus. Vos igitur filii mei custodite mandata Domini, & honorate Iudam & Leui, quoniam ex ipsis oriatur vobis agnus Dei, gratia saluans omnes gentes & Israel. Regnum enim eius, regnum æternum, quod non præteribit. Meum enim regnum in vobis consumatur, ut pomorum custodia, quoniam post messem nõ apparebit. Noui quoniam post mortem meã Ægyptii tribulabunt vos, sed Deus faciet vltionem vestram. Et inducet vos in reptomissionem patrum vestrorum. Sed comportate ossa mea vobiscum, quoniã si reduxeritis ossa meã, Dominus in luce erit vobiscum contra Ægyptios. Et Beliar in tenebris erit, cum Ægyptiis, Et Zelpham matrem vestram reducite, & prope Ballam iuxta hypodromum proximam Rachel ponentes eam. Et hęc dicens, extendens pedes suos, dormiuit somnum secularem. Et planxerunt eum omnes Israel & omnis Ægyptus planctu magno: Etenim & Ægyptiis, ut propriis membris compassus est, & bene fecit omni tempore, omni consilio & re assistens.

DE

DVODENARIVS I.
DE IOSEPHO,
EPIGRAMMA.

*Hunc dilecta dedit primq̄s experta labores
Difficilis partus, illa venusta Rachel.
Fratribus est cunctis praelatus, sceptrā gubernant
Pharonis Regis. Vir pius ille fuit.
Fugit adulterium, tantos hinc nactus honores
Ut fieret princeps principis ille sui.
Fratres & patrem fouit benefacta deditq̄
Plurima, cum miseris frangeret atra famas.*

DE BENIAMINO, XII. PA-
triarcha.

Minimus natu filiorū Israel & Patriarcha-
rum. Ceteri omnes in Mesopotamia a-
pud Labanem in Haram progeniti fuere.
Solutus hic in terra quæ ducit Ephraatam versus
cum parens reuersurus esset ad natale solum,
natus est, Anno mundi 2215. ex matre Rache-
le, quæ propter illum in partus difficultate di-
em obiit. Antequam autem moreretur, indidit
nomen *Benoni*, quod interpretari posses *filium
doloris mei*, quod imminente morte & dolore
peperisset eum. Parens vero *Beniamum*, vocit-
auit, quod *filium dextre* significat. Amavit
hunc plurimum Israel senio confectus, sicut
fratrem

fratrem etiã Iosephum. Eo namque detento in
 Ægypto, & Præfectum annonæ agente, cate-
 ris fratribus proficiscentibus, concedere no-
 luit, vt comitaretur, ne forte vt alter periret,
 veruntamen cum necessitas tandem vrgeret,
 ruptum est amoris vinculum, & agre comitari
 permisit. Iosephus præpotens apud Ægyptios,
 cum vidisset fratrem vterinũ, præ nimio gau-
 dio flere cœpit. Attamen ne agnosceretur, se
 continuit. Cæterum, vt secum retineret pue-
 rum, & experiretur fratrum in puerum affe-
 ctus, meditatus consilium, quo animo conce-
 pta perficeret; Abituros igitur fratres (quibus
 omnem pro frumento pecuniã reddiderat)
 vt, quod minimi natu argenteum scyphum
 sarcinæ imponi fecerat, regii equites in seque-
 rentur, mandat, retraherentque teu furti con-
 scios herilis cyathi. Regii equites mandato
 morem gerentes continuo, cum impetum in
 illos fecissent, & sarcinis reuolutis apud Ben-
 iaminum herilem reperissent cyathum, ipsum
 velut ad supplicium retraxerunt. Hic fratres
 longe aliter quam in Iosephum se gessere. Om-
 nes enim recta flebili voce & lamentatione ad
 fratrem pœnæ eripiendũ secuti sunt. Iosephus
 cũ vidisset fratrum gemitum, & genuinũ in pue-
 rũ affectum, flebilesq; preces, te Iosephum om-
 nibus arbitris semotis aperuit. Insuper lau-
 dauit affectum pium, quem in fraterculum
 conspexerat. Donauit etiã Benjaminum tre-

I centis

centis argenteis, cum quinque stolis optimis. Habitaui cum cæteris fratribus & parente ad Iosephum profectus in Egypto. Decem habuit natos, qui sunt. Bela, Bechor, Asbel, Gera, Nania, Iechri, Techros, Resemophin, Ophin, & Ared. Inculpabilis vir fuit vitæ, & licet inimus natiuitate, tamē largissima multitudo ex illius tribu descendit. Bene precatus est illi pater, vt reliquis, ac vaticinatus futuram eius posteritatem lupum rapacem, qui mane conuecturus prædam & vesperi diuisurus sit spolia; Quod nonnulli ad Saulum primum Regem Hebræorum, deducunt, quidam ad ciues Gaabanites, alii etiam ad Apostolū Paulum, qui ex hac progenitus fuit tribu. Moyses illum amantissimi Domini vocat, qui confidē er in eo habiturus & qui in thalamo eius, totam diem moraturus sit. Quod quidam intelligunt, dum habitauit inter tribum Iuda & Ephraim vtramq; regiam & potentem. Deinde templum habuit in sua tribu, ob quam causam nō iniuste *dilectus Domini* nominatur à Moysē. Posterī Bēiamitz aliquando propter libidinem pene internecione deleti fuerūt. In ea tribu hospitium habuerunt in Mispa Samuel, in Anathoto Ieremias in Ciriathabahal Zacharias. Eiusdem tribus alumni, præter eos quos supra dixi Ehudus, tertius à Iosua princeps, & Mardocheus aulicus Assyrius fuerunt.

TESTAMENTVM BENIAMIN,

de mente mundi.

TRanscriptum verborum Benjamin, quae disposuit filiis suis, viuens annos centū viginti. Et osculans eos dixit, Sicut Isaac centesimo anno natus est Abraham, ita & ego Iacob. Quia igitur Rachel mortua est cum pareres lac non habui, Ballam igitur ancillam eius suxi. Rachel postquā enim peperit Ioseph duodecim annis sterilis fuit. Et orauit Dominum cum ieiunio duodecim annis, & concipiens peperit me: valde enim pater meus dilexit Rachel. Et optauit duos filios videre ex ipsa, propter hoc vocatus sum filius dierum vel luctus, quia mater in partu mortua est, quod est Benjamin. Quoniam igitur intraui in Aegyptum, & recognouit me frater meus Ioseph dixit mihi. Qui dixerunt patri meo, quoniam vēdiderunt me. Et dicebam eis: Quoniam consperserunt tunicam tuam sanguine. Et mittentes dixerunt. Cognosce si tunica filii tui est ista. Et dicit mihi etiam frater. Et enim quando accipiebant me Ismaelitæ: vultus ex eis exuens me tunicam, dedit mihi perizoma. Et flagellās me dixit vt currerem. Cum vero abiret ipse, vt absconderet vestimētum meum, obuiavit ei leo & occidit eum. Et ita participes timentes vendunt me sociis suis. Et vos igitur filii mei diligite Dominum Deum cœli, & audite mandata

I A eius,

eius, imitantes bonum & sanctum virum Ioseph. Et si mens vestra in bonum, vt & me nostis. Qui habet mentem bonam, omnia respicit recte. Timete Deum & diligite proximum. Et si spiritus Beliar in omnem malitiam tribulationis sollicitauerit vos, non dominabitur in vobis omnis malitia tribulationis, sicut nec Ioseph fratri meo. Quot homines voluerunt occidere eum, & Deus protexit? Qui enim timet Deum, & diligit proximum suum, ab aereo spiritu Beliar non potest vulnerari. Et protectus timore Domini, & ab insidiis hominum & bestiarum non potest subiugari adiutus à Domini dilectione, quam habet erga proximum. Etenim deprecatus est patrem nostrum Iacob, vt oraret pro fratribus nostris, & non imputaret eis Dominus, si quid excogitauerunt perniciosum de ipso. Et ita clamauit Iacob: O fili Ioseph, vicisti viscera patris tui. Et amplexans eum, per duas horas osculabatur eum, dicens: Adimplebitur in te prophetia cœli de agno Dei & saluatore mundi, quoniam immaculatus pro iniquis tradetur. Et qui sine peccato est, pro impiis morietur in sanguine testamenti, in salutem gentium & Israel, & euacua-bit Beliar & ministrantes ei. Videte filii, boni viri finem, imitamini in bona mente misericordiam ipsius, vt & vos coronis gloriæ induamini: bonus homo non habet tenebrosum oculum. Miseretur enim omnibus, etiam si sint pecca-

peccatores, & inierunt consilia de ipsa mala. Nam qui benefacit, vincit malum protectus à bono. Iustos autem diligit, vt animã suam. Si quis glorificatur, non inuidet. Si quis ditatur, non zelat. Si quis fortis est, hunc laudat, castum et edens, laudat eum, qui habet timorem Dei, protegit. Diligenti Deum cooperatur. Reprobantem altissimum admonet vt conuertatur. Et habentem gratiam spiritus boni diligit secundum animam suam. Pauperi miseretur, infirmo compatitur, Deum laudat & veneratur. Si habeatis bonam mentem filii, & mali homines pacificabuntur vobis, & luxuriosi erubescerent vos conuertentur in bonum. Et auari non solum recedant à passione, sed quæ superabundant, dabunt tribulatis. Si sitis benefacientes, & immundi spiritus fugient à vobis, & ipsa mala bestie fugient à vobis timentes. Vbi enim est timor bonorum operum in mente, tenebræ fugiunt ab eo. Si enim iniurietur quis viro sancto, pœnitet. Miseretur enim sanctus iniurianti & silet. Et si quis animam iustam tradat, & iustus orauerit, non nihil humiliatur is qui facit iniuriam, & postea multo clarior apparet, qualis etiam factus est Ioseph frater meus, consilium boni viri non est in manu spiritus erroris Beliar. Angelus enim pacis ducit animam ipsius. Non aspicit in passionibus corruptibilia, neque congregat diuitias in desideriis voluptatis. Non delectatur voluptate: non

contristat proximum, non impletur cibo, non
 errat fastu oculorum, Dominus enim pars est
 eius. Propter bonum consilium non recipit
 gloriam, inhonationem hominum non cu-
 rat, & omnem dolum vel mendacium, pugna
 vel contumeliam non nouit. Dominus enim
 in eo habitat, & illuminat animam eius, & gau-
 det coram omnibus in omni tempore. Bona
 mens non habet duas linguas benedictionis &
 maledictionis, iniuriae & honoris, tristitia &
 gaudii, quietis & turbationis, simulationis &
 veritatis, inopiae & diuitiarum. Sed vnā habet
 circa omnes sinceram & puram dispositionē.
 Non habet visum neque auditum duplicem, in
 omni enim quod facit, vel loquitur, vel videt,
 nouit quoniam Dominus visitat animam eius,
 & purgat mentem eius, vt non reprehendatur
 à Deo & hominib. Sed omne opus Beliar, du-
 plex est; neque habet simplicitatem. Propter
 hoc filii mei fugite malitiam Beliar, quoniam
 gaudium dat obedientibus ei, gladius autē se-
 ptem malorum mater est. Primū concipit mē-
 per Beliar. Est autem primum inuidia, secundū
 perditio, tertium tribulatio, quartū captiuitas
 quintum indigentia, sextum turbatio, septimū
 desolatio, propter quod & Cain septem vindi-
 ctis trahitur à Deo. Nam secundum septem
 annos vnā plagam induxit ei Dominus. Du-
 centis annis patitur & nogetesimo anno de-
 solatur in diluio propter Abel iustum fratrem
 eius.

eius. In septingentis annis Cain iudicatur, Lamech vero in septuagies septem, quoniam usque in seculum assimilati Cain in inuidia in odium fraternum eadem punitione vindicabuntur. Et vos igitur filii mei fugite malitiam, inuidiamque; & odium fraternum, & adherete bonitati & dilectioni. Qui habet mentem puram in dilectione, non videt mulierem in fornicationem. Non enim habet iniquationem in corde, quoniam requiescit in eo spiritus Domini. Quemadmodum enim sol non inquinatur attingens gurgitem, vel stercus, sed magis siccatur & abigit fœtorem, ita & pura mens in iniquationibus terræ contendat, ut magis ædificet, ipsa vero non inquinatur. Intelligo autem ex sermonibus Enoch iusti, & actus in vobis malos fore. Fornicabimini enim fornicatione Sodomorum, & peribitis usque ad paucos, & renouabitis in mulieribus motus inordinatos, & regnum Domini non erit in vobis, quoniam cōfestim ipse accipiet illud. Veruntamea in parte nostra fiet templum Dei, & gloriosum erit in vobis. Quoniam ipse Dominus accipiet regnum, & duodecim trib. illic congregabuntur, & omnes gentes, usque quo altissimus mittat salutare suum, in visitatione vnigeniti. Et ingredietur in primum templum, & illic Dominus iniuriam patietur, & contēnetur, & in ligno exaltabitur. Et erit velut templi scissum, & descendet spiritus Domini super gentes, ut ignis effusus. Et ascendet ex inferno, ascendet à terra in cælum. Recordabitur

quam fuerit humilis in terra, & quam gloriosus in cœlo. Quando autem Ioseph erat in Ægypto, desiderabam videre speciem eius, & formam aspectus eius. Et per orationes Iacob patris mei, vidi eum in die vigilans, secundum quod erat omnis species eius. Cognoscite igitur filii mei, quoniam nunc morior. Facite igitur veritatem & iustitiam vnusquisque cum proximo suo iudiciũ & fidei operationem, & legem Domini & mandata eius custodite, hoc enim vos pro omni hæreditate doceo. Et vos igitur date hæc filiis vestris in possessione sempiternam. Hoc enim fecerunt Abraham, Isaac & Iacob, omnia hæc dederunt nobis in hæreditatem, dicentes: Custodite mandata Dei vsquequo reuelet Dominus salutare suum omnibus gentibus. Tunc videbitis Enoch, Noe Sem, Abraham, Isaac & Iacob, resurgentes à dextris in exultatione. Tunc & nos resurgemus vnusquisque in sceptrum nostrum, adorantes regem cœlorum, qui in terra adparuit in forma humanæ humilitatis. Et quotquot crediderint ei in terra, congaudebunt ei tunc. Et omnes hi quidem resurgent in gloriam, isti vero in ignominiam. Et iudicabit Dominus in primis Israel de ea, quæ in ipsum, iniustitia. Quoniam in aduenientũ Deũ in carne liberatorem non crediderũt. Et tunc iudicabit omnes gentes, quotquot non crediderunt ei in terra apparenti. Et arguet in electis gentium, Israel, quem-

quemadmodū redarguit Esau in Madmeis se-
 ducentibus fratres ipsius per fornicationem &
 Idololatriam. Et ab alienati sunt à Deo, excide-
 tes ab hæreditate filiorum qui non timent De-
 um. Vos autem si ambuletis in sanctificatione
 secundum faciem Domini, rursus habitabitis
 in spe in me. Et congregabitur omnis Israel ad
 Dominum, & non amplius vocabor lupus rap-
 pax propter rapinas vestras, sed operator Do-
 mini, tribuens cibum operantibus bonum. Et
 suscitabitur ex semine meo in extremis dile-
 ctus Domini audiens in terra vocem eius, co-
 gnitionem notam, illuminans omnes gentes,
 lux cognitionis, ascendens Israeli in salutem.
 Et rapiens vt lupus ab ipsis, & dans synagogæ
 gentium, & vsque in consumationem seculo-
 rum erit in synagogis gentium. Et in principi-
 bus earum sicut musicum melos in ore omni-
 um. Et in libris sanctis erit inscriptus, & opus
 & sermo eius. Et erit electus Dei vsque in secu-
 lum, & propter ipsum instruxit me Iacob pa-
 ter meus dicens: Ipse replebit defectus tribus
 tuæ. Et vt impleuit sermones suos, dixit: Man-
 do vobis filii mei, referte ossa mea ex Ægypto,
 & sepelite me in Hebron prope patres meos.
 Et mortuus Benjamin centum viginti anno-
 rum & quinque in senectute bona, & posue-
 runt eum in thecam. Et in nonagesimo primo
 anno ante exitum filiorum Israel, ex Ægypto
 ipsi & fratres eorum, reduxerunt ossa patrum

138 DVO DEN. I. SANCT. PATR.
suorum in abscondito, in locum dictum Chanaan. Et sepelierunt eum in Hebron, iuxta pedes patrum suorum. Et ipsi reuersi sunt ex terra Chanaan, & habitauerunt in Ægypto, vsq; ad diem exitus eorum de terra Ægypti.

DE BENIAMINO,
EPIGRAMMA.

*Nixibus à duris prognatus matre necata
Beniamin nomen dextra dolorq; dedit.*

DVO.

